23

MN

COLECȚIA

MUNȚII NOȘTRI

DAN BĂLTEANU, NICOLAE BĂCĂINȚAN

POSTĂVARU

23

MN

COLECȚIA
MUNȚII
NOȘTRI

MUNȚII
POSTĂVARU

Coperta colecţiei: C. CONSTANTINIU

Schiţe şi hărţi: DAN BĂLTEANU, N. BĂCĂINŢAN

Cartografia: VASILE GHEORGHE

Imaginea de pe copertă: POIANA BRAŞOV
(foto *V. Perepeliţă*)

DAN BĂLTEANU, NICOLAE BĂCĂINȚAN

MUNȚII POSTĂVARU

Ghid turistic

EDITURA SPORT-TURISM
BUCUREȘTI, 1980

Cuvînt înainte

Așezați în partea centrală a țării în sudul unui mare oraș – Brașovul – Munții Postăvaru includ în cuprinsul lor renumita stațiune turistică Poiana Brașov, considerată printre cele mai atrăgătoare stațiuni din Carpații românești. Poziția geografică favorabilă, dotările turistice realizate mai ales în ultimul deceniu, farmecul peisajului carpatin, asigură vizitarea lor, an de an, de un număr tot mai mare de turiști.

Deși nu se înscriu printre culmile cele mai înalte din Carpați (altitudinea lor maximă atinge 1 799 m), în Munții Postăvaru pot fi întîlnite creste semețe pline de măreție, versanți prăpăstioși cu înălțimi de sute de metri și văi înguste, adînci. Alături de acestea însă, în partea lor vestică se întind platouri ondulate cu văi largi și însorite favorabile unor excursii ușoare și odihnitoare. Omul a sporit frumusețea acestor munți prin amenajări armonios integrate peisajului natural.

Munții Postăvaru pot fi străbătuți pe numeroase trasee turistice marcate, la care se adaugă un păienjeniș de poteci nemarcate și trei șosele de acces auto. Prin hartă și traseele descrise, autorii pun la îndemîna turiștilor un îndrumător, care dă posibilitatea alegerii și efectuării unor variante de excursii atractive. Ghidul include și numeroase informații referitoare la rețeaua de cabane și hoteluri, la pîrtiile de schi, mijloacele de transport pe cablu și la localitățile care îi înconjură.

I.
Caracterizare geografică

LOCALIZARE

Munții Postăvaru fac parte din Carpații de Curbură, alcătuind împreună cu Masivul Piatra Mare grupul de Munți ai Bîrsei. Sînt localizați între depresiunea intracarpatică a Brașovului, deasupra căreia se înalță cu peste 1 200 m și versantul nordic abrupt al Masivului Bucegi (fig. 1). Munții Postăvaru sînt cuprinși între următoarele coordonate: 45°29′47″ și 45°39′45″ latitudine nordică și între 25°39′44″ și 25°26′20″ longitudine estică.

Fiind înconjurați de arii depresionare întinse, de văi adînci și culoare largi (fig. 2), Munții Postăvaru se detașează din depărtare ca o unitate montană impunătoare, deși altitudinea lor maximă nu depășește 1 800 m. Depresiunea Brașovului, prin compartimentele sale, Depresiunea Bîrsei și „golful" Zărneștilor formează limita lor nordică și vestică. Contactul cu depresiunea are o formă sinuoasă, fiind pus în evidență printr-o denivelare bruscă de 200–400 m, întreruptă adeseori de unele văi largi care pătrund adînc în munte. Poala nordică a muntelui este îmbrățișată de orașul Brașov și de zona sa industrială. În est valea pitorească a Timișului, cu salba ei de stațiuni climaterice, îi separă de Piatra Mare cu care se aseamănă totuși atît de mult în unele particularități ale peisajului. Spre sud sînt despărțiți de Masivul Bucegi prin cursul superior al Pîrîului Mare (Valea Ghimbavului), iar în sud-est valea largă a Rîșnoavei (afluent al Prahovei) îi separă de culmea prelungă Clă-

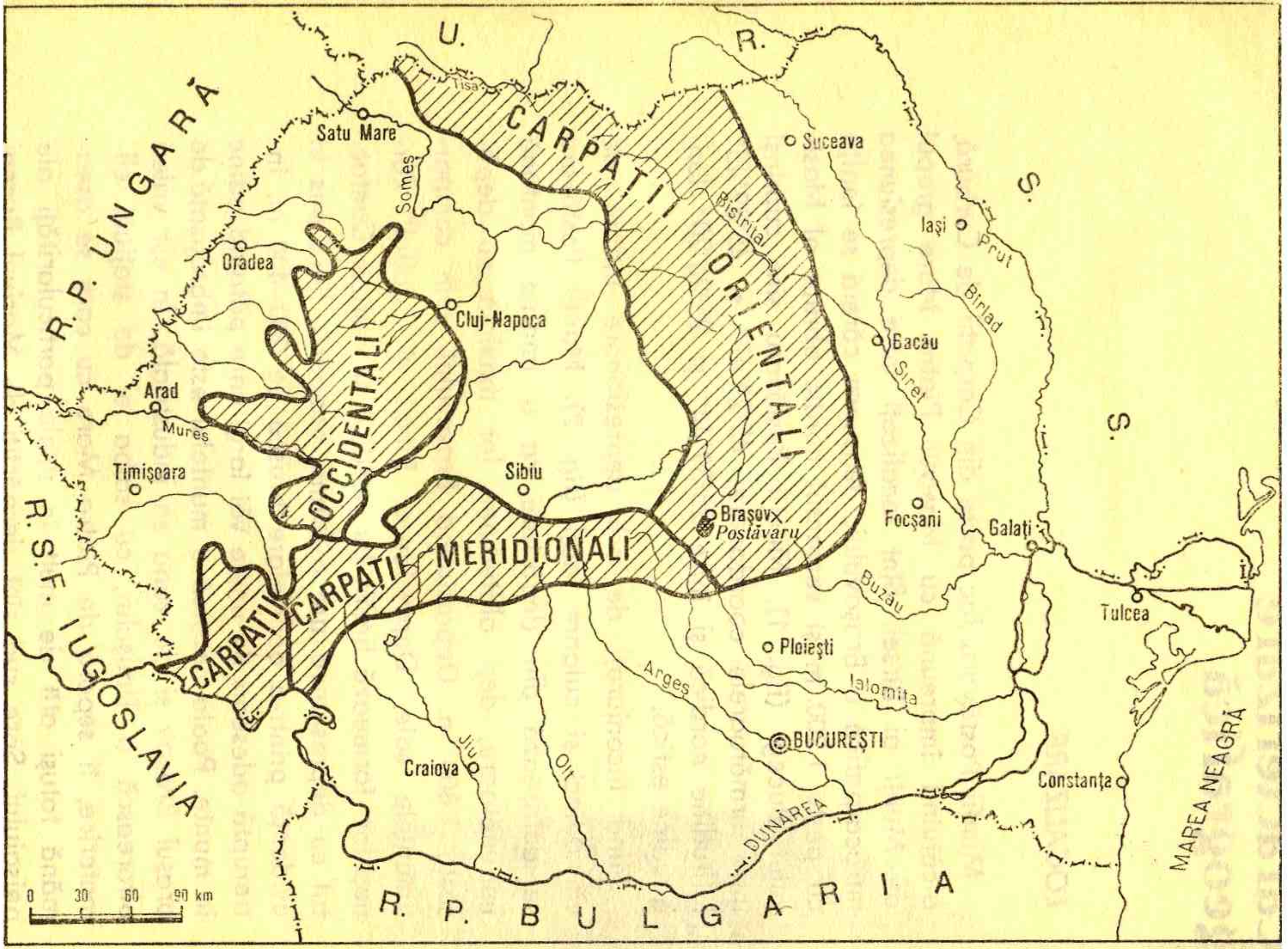

Fig. 1. – Localizarea Munților Postăvaru

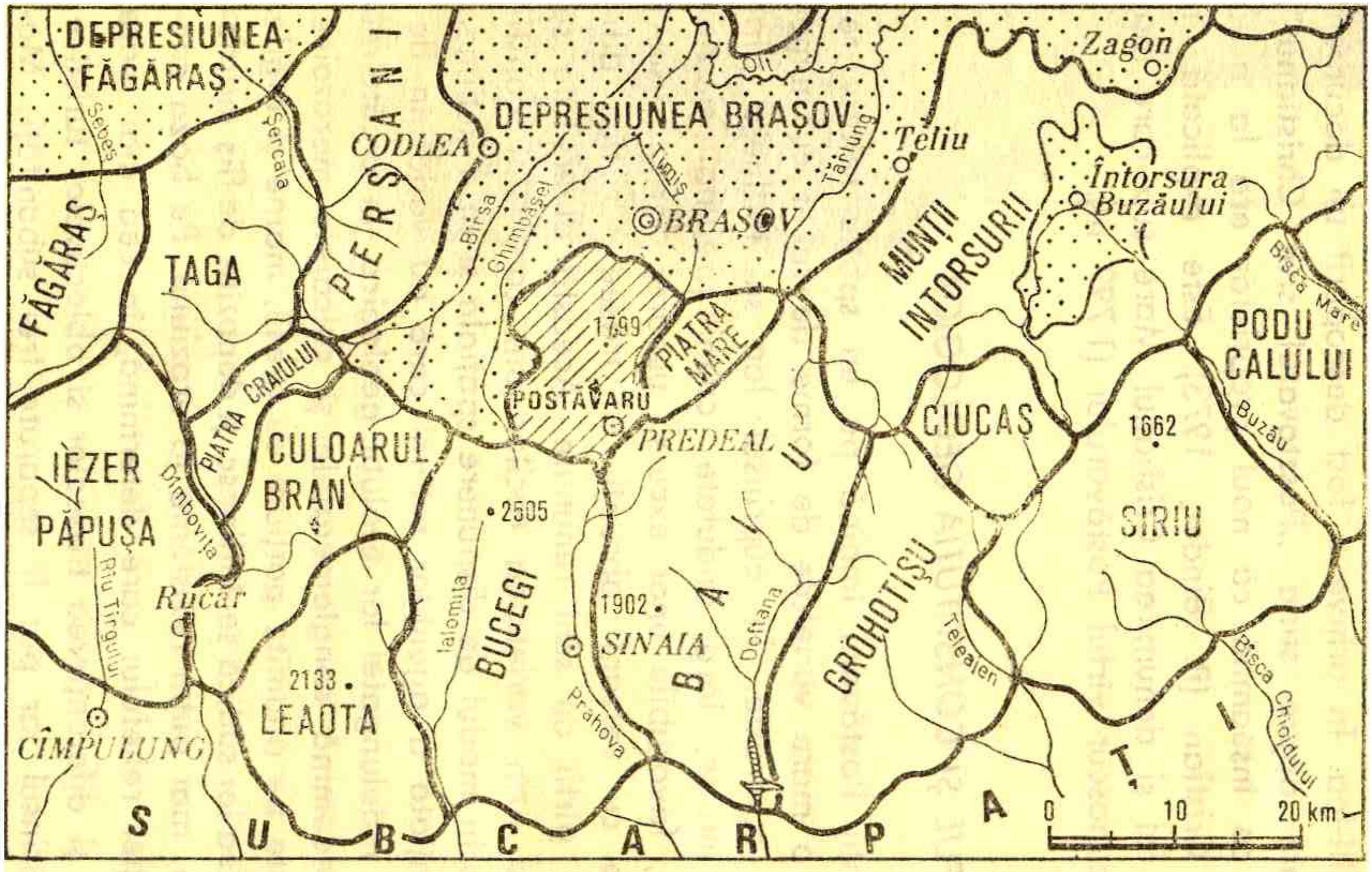

Fig. 2. – Poziția și limitele Munților Postăvaru

bucetu Baiului. Între aceste limite Munții Postăvaru au o suprafață de aproximativ 173 km².

Denumirea lor provine de la numele unui proprietar de oi – Stoica Postăvarul – din Schei (vechi cartier românesc al Brașovului), de la începutul secolului al XVIII-lea. În arhive a fost descoperit un document în care apare stîna „Posztovarul sive Christianul", ceea ce înseamnă că noul proprietar era la acea dată Cristian (P. Binder, 1973). Este explicată în acest fel și denumirea Cristianul Mare sub care mai este cunoscut vîrful Postăvarului (1 799 m).

RELIEFUL ȘI CONSTITUȚIA GEOLOGICĂ

Munții Postăvaru îmbină pe un spațiu relativ restrîns o mare varietate de forme de relief cu numeroase contraste. În cuprinsul lor se întîlnesc platouri întinse, larg ondulate, culmi prelungi și domoale, favorabile unor excursii ușoare, dar și piscuri semețe cu versanți abrupți, cu trasee turistice dificile și pîrtii de schi renumite. Această diversitate se explică prin varietatea rocilor din care sînt constituiți, prin modul de dispunere spațială și prin acțiunea diferențiată a agenților externi care au variat în decursul îndelungatei lor evoluții geologice. În alcătuirea lor predomină conglomeratele și calcarele mezozoice, asociate pe anumite porțiuni cu gresii, marne și argile. În partea lor sudică se întîlnesc și depozite de fliș marno-grezos, mai puțin rezistente la eroziune. Pe baza conformației reliefului care determină, în cea mai mare parte, și diferențierea traseelor și obiectivelor turistice, în cuprinsul lor pot fi separate trei subunități: Masivul Postăvaru propriu-zis (sau Cristianu Mare), Munții Poienii Brașov și Munții Predealului.

Masivul Postăvaru, situat în nord-est între valea Cheii, valea Timișului și Poiana Brașov, atinge înălțimea maximă (1 799 m) în vîrful cu același nume. Co-

respunde unei culmi montane alungite pe direcția nord-est – sud-vest și ramificațiilor care coboară lateral deasupra văilor principale. Din punct de vedere geologic reprezintă o uriașă cută anticlinală (situată în prelungirea nordică a masivului cristalin al Leaotei). Masivul Postăvaru este alcătuit din calcare de vîrstă jurasică și din conglomerate și gresii cretacice. Prezența calcarelor în partea înaltă a masivului explică aspectul piramidal al vîrfului Postăvaru (1 799 m) și semeția Muchei Cheii care domină împrejurimile prin creasta sa zimțată ca o lamă de ferăstrău. În capătul sud-vestic al Muchei Cheii au fost sculptate cheile Rîșnovului care deși sînt de dimensiuni relativ reduse impresionează vizitatorii prin sălbăticia lor. Dealtfel întregul relief, care domină pe dreapta valea Cheii, cu pereții săi abrupți îmbrăcați în trene imense de grohotiș, se impune a fi văzut. Vîrful Postăvaru se continuă spre sud prin culmea prelungă, larg rotunjită, Spinarea Calului, pe care se face legătura cu Munții Predealului.

Vîrful Postăvaru este separat printr-o înșeuare largă de o creastă alungită pe direcția nord-sud, care atinge 1 659 m în vîrful Ruia. Spre nord-est altitudinile scad sub 1 500 m în culmile Crucuru Mare (1 435 m), Varna (1 428 m), Crucuru Mic (1 050 m), ajungînd la 600–800 m în ramificațiile prelungi care domină Depresiunea Brașov. Din culmea principală se desprind spre valea Timișului o serie de culmi adînc fragmentate, sub forma unor contraforturi orientate vest-est. Versantul vestic (care domină Poiana Brașovului), mai înclinat, cu pîrtii amenajate în vederea practicării schiului de performanță, este mai slab fragmentat și are din loc în loc unele trepte cu înclinare mai redusă corespunzătoare, în parte, unor fețe de strat. În sud-estul Munților Postăvaru, la confluența Timișului cu pîrîul Vlădeț, se individualizează depresiunea Timiș al cărei relief domol, odihnitor contrastează cu spațiul montan din jur.

Tabelele 1 şi 2. Date climatologice – valori

Staţia meteorologică	Altitudinea absolută (m)	Temperatura medie anuală °C	Precipitaţii medii anuale (mm)
Braşov	560	7,8	747
Predeal	1 093	4,9	945

Staţia		I	II	III	IV
Braşov	Temperatura °C	—3,9	—1,8	3,0	8,5
Predeal	Temperatura °C	—5,1	—4,6	—0,9	4,3
Braşov	Precipitaţii (mm)	34,7	29,6	38,5	59,0
Predeal	Precipitaţii (mm)	52,6	53,7	54,1	76,6

*) După clima R. S. România, vol. II, Bucureşti, 1966.

Munţii Poienii Braşov, situaţi în vestul Masivului Postăvaru, corespund unui platou întins, larg ondulat, nivelat în cea mai mare parte prin acţiunea agenţilor externi la altitudinea de 900–1 100 m. Partea sa nordică, mai coborîtă, este cunoscută sub denumirea de Poiana Mare sau Poiana de Jos, iar sectorul sud-estic de la poalele Postăvarului este numit Poiana de Sus sau Poiana Mică. Aici, peisajul armonios a favorizat dezvoltarea uneia dintre cele mai cunoscute staţiuni montane din ţara noastră – Poiana Braşov. Ea este mărginită de o serie de culmi care depăşesc cu puţin 1 000 m: Dosul Pleşii 1 045 m, Spinarea Lungă 1 042 m. Spre exterior, în vest şi nord-vest, altitudinile scad sub 1 000 m, Dealul Bogdan 973 m, Dealul Cernit 964 m, Spinarea Boului 883 m. În nord culmea mai domoală a Stejerişului (750 m) şi pintenul semeţ al Tîmpei (955 m) străjuiesc partea centrală a oraşului Braşov.

*medii multianuale**

Date medii					
Primul îngheţ	Ultimul îngheţ	Prima ninsoare	Ultima ninsoare	Primul strat de zăpadă	Ultimul strat de zăpadă
14.X	24.IV	18.XI	9.IV	26.XI	31.III
—	—	22.X	26.IV	23.X	21.IV

V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anual
13,2	16,0	17,8	17,2	13,5	8,4	2,9	—1,7	7,8
9,3	12,6	14,5	14,2	10,8	6,0	0,9	—3,2	4,9
88,5	124,8	101,2	86,9	62,7	50,0	33,4	37,9	747,2
112,6	141,8	118,8	101,6	64,0	69,5	44,5	55,2	945,0

Munţii Poienii Braşov sînt dezvoltaţi pe conglomerate cretacice, calcare triasice de culoare cenuşiu-roşietică şi calcare albe, masive, de vîrstă jurasică. Calcarele predomină în cadrul culmilor din vest şi sud unde este întîlnit un relief carstic caracterizat prin prezenţa lapiezurilor, dolinelor şi a unor peşteri de dimensiuni reduse.

Munţii Predealului, localizaţi la sud de Valea Cheii, alcătuiesc, în ansamblu, un culoar mai coborît care se interpune între masivele Bucegi şi Postăvaru. Prin culmile lor domoale, nivelate în jurul altitudinii de 1 000 m, prin peisajul odihnitor al văilor largi, favorizează efectuarea unor excursii uşoare, relaxante. Sînt dezvoltaţi pe depozite de fliş marno-grezos, mai puţin rezistent la eroziune, şi pe conglomerate care apar în relief în culmile mai proeminente cu aspect de clăbucete – vîrful Morarului (1 193 m), Fitifoiu (1 292 m), Colţii Ghimbavului (1 102 m), Runcu (1 281 m).

CLIMA

Poziția geografică a Munților Postăvaru în cadrul Carpaților de Curbură, caracterizați printr-o mare diversitate a circulației maselor de aer, imprimă trăsături distincte elementelor climatice. În circulația atmosferică se remarcă întrepătrunderea maselor de aer mai umed din vest și nord-vest cu cele de nuanță continentală din est. Elementele climatice se diferențiază în primul rînd în funcție de altitudine (între poale și vîrful cel mai înalt există o diferență de nivel de peste 1 300 m) și de caracteristicile suprafeței subiacente. În tabelele 1 și 2 sînt redate valorile medii multianuale pentru principalii parametri climatici.

Culmea Postăvarului este caracterizată prin temperaturi medii anuale cuprinse între 0° și 2°C. La nivelul Poienii Brașov și al Munților Predealului situate la altitudini în jur de 1 000 m se înregistrează temperaturi medii anuale de 4°–6°C (4,9°C la Predeal și 5,8°C la Poiana Brașov). La poale, spre Depresiunea Brașov temperaturile medii anuale ajung la 6–8°C (7,8°C la Brașov). Pe culmile înalte, luna cea mai rece a anului este februarie (–6°C...–8°C) și ianuarie (–5°C) la nivelul Poienii Brașov, Predealului și poalelor muntelui. Iarna se produc frecvente inversiuni de temperatură, în Depresiunea Brașov înregistrîndu-se temperaturi mai scăzute decît pe rama montană înconjurătoare. În acest interval înălțimile muntoase de peste 1 000 m se situează frecvent deasupra stratului de inversiune, beneficiind de o luminozitate mai mare. Inversiunile de temperatură sînt însoțite de persistența mai îndelungată a ceții pe fundul depresiunii. Adeseori, cînd Depresiunea Bîrsei este acoperită de ceață, în Poiana Brașov soarele strălucește din plin și aerul este mult mai cald. Scăderea temperaturii sub 0°C este însoțită de apariția fenomenelor de îngheț și de căderea precipitațiilor sub

formă de ninsoare. Primele înghețuri pot să apară la începutul lunii septembrie, iar ultimele s-au înregistrat chiar și în iunie. În partea superioară a muntelui iarna poate să dureze 4–5 luni. Cele mai ridicate temperaturi medii lunare (între 8°C și 14°C) se înregistrează în iulie. La poalele muntelui, în Brașov, temperatura medie a lunii iulie este de 17,8°C.

Cantitățile anuale de precipitații sînt cuprinse între 1 100 mm în sectorul înalt al Postăvarului și 700 mm la poale. Cele mai mari cantități de precipitații cad vara, în iunie (100–140 mm), iar cele mai reduse în septembrie și februarie. În general, primăvara și începutul verii sînt perioadele cele mai ploioase. Deși primele ninsori se pot înregistra în unii ani din septembrie, stratul de zăpadă continuu se depune, de obicei, începînd cu luna octombrie. La Brașov primul strat de zăpadă se așterne spre sfîrșitul lui noiembrie. Stratul de zăpadă poate să dureze pînă la sfîrșitul lunii martie la Brașov, pînă la 20 aprilie la Predeal și în Poiană și pînă spre mijlocul lunii mai, în partea înaltă a Postăvarului, unde zăpezile pot să se mențină circa 200 de zile pe an.

Cele mai puternice vînturi se înregistrează pe culme, direcția lor dominantă fiind dinspre nord-vest și vest. La altitudini mai coborîte direcția și intensitatea vînturilor sînt influențate de conformația reliefului. În lunile mai și iunie vînturile au cea mai mare frecvență și intensitate.

REȚEAUA HIDROGRAFICĂ

Munții Postăvaru sînt drenați de o rețea hidrografică densă ale cărei particularități reflectă condițiile fizico-geografice în care s-a format. Cea mai mare parte a pîraielor aparține bazinului hidrografic al Oltului. Numai în sud-est valea Rîșnoavei și o serie de afluenți mai scurți aparțin bazinului Prahovei. Pî-

raiele de pe latura estică – Valea Lungă, Varna, Valea Dragă, Vlădeţul sînt tributare Timişului. Cele care se scurg spre vest – Valea Joaderului, Valea Hotarului, Valea Cetăţii, Valea Cărbunari, Valea Poienii şi Valea Cheii se varsă în Ghimbăşel. Poiana Braşov este drenată de mănunchiul de afluenţi ai Văii Poienii. Pe această vale este situat un lac de baraj artificial folosit pentru agrement. Pîraiele din nordul Munţilor Postăvaru se varsă în canalul Timiş – Ghimbăşel care traversează oraşul Braşov.

Pîraiele afluente Timişului şi cele care coboară din Masivul Postăvaru spre Poiana Braşov îşi au obîrşiile în jurul altitudinii de 1 600 m. Cursurile superioare sînt intermitente, au caracter torenţial, prezentînd în profil longitudinal numeroase cascade şi rupturi de pantă. În porţiunile în care străbat calcarele sau stive mai groase de grohotişuri se pierd în subteran pentru a apare în aval sub forma unor izvoare puternice.

Pe pîraiele din Postăvaru cele mai mari debite sînt înregistrate primăvara, în aprilie şi la începutul verii, fiind datorate în primul rînd topirii zăpezilor şi ploilor de lungă durată care găsesc solul saturat de apă. Vara, în timpul ploilor torenţiale se pot forma viituri scurte, dar puternice, care pot îngreuia accesul pe traseele de pe firul văilor. La sfîrşitul verii şi toamna pîraiele au debitele cele mai scăzute datorită cantităţilor reduse de precipitaţii.

SOLURILE

În Munţii Postăvaru predomină solurile brune podzolite şi brune (sub 1 000 m), solurile brune acide (între 1 000 şi 1 400 m) şi podzolurile (mai sus de 1 400 m). Această etajare schematică este modificată însă de o mare diversitate de condiţii litologice, geomorfologice şi topoclimatice. Solurile de pe versanţii sculp-

taţi în calcare (dominant rendzine) au multe fragmente de rocă chiar de la suprafaţă. Pe traseele din aceste sectoare se întîlnesc adesea pietre şi bolovani. Solurile de pe versanţii formaţi din conglomerate sînt alcătuite din materiale mai fine, suprafaţa lor fiind relativ uniformă.

Pe culmile netede şi pe platourile cu altitudine mai joasă de 1 000 m se întîlnesc de obicei soluri cu permeabilitate redusă, pe care apa băltește vreme îndelungată. De aceea în Poiana de Jos (900–1 000 m) terenurile sînt umede, mai ales la sfîrşitul primăverii şi începutul verii. Pe culmile şi platourile situate mai sus de 1 000 m excesul de umiditate de la suprafaţa solurilor este legat, mai ales, de izvoare (în Poiana Ruia, de exemplu), sau de forme microdepresionare. Dealtfel aceste terenuri au o vegetaţie caracteristică, care indică excesul de umiditate (pipirig, piciorul cocoşului, rogoz etc.).

VEGETAŢIA ŞI FAUNA

În Munţii Postăvaru covorul vegetal este caracterizat printr-o mare diversitate datorită etajării pe verticală şi varietăţii condiţiilor fizico-geografice. Pădurile continuă să ocupe o pondere importantă deşi în unele sectoare, situate cu precădere în Munţii Predealului şi ai Poienii Braşovului, locul lor a fost luat de pajişti secundare. Făgetele, caracteristice etajului montan inferior, ocupă suprafeţe relativ restrînse în nordul Munţilor Postăvaru şi în vestul lor pe versantul rîşnovean. În pătura ierbacee se găsesc numeroase plante cu flori: brebenei *(Corydalis solida)*, viorele *(Scilla bifolia)*, crucea voinicului *(Hepatica transsilvanica)*, ciuboţica cucului *(Primula* sp), floarea paştelui *(Anemone nemorosa)*, nu-mă-uita *(Myosotis silvestris)* etc.

Cele mai întinse suprafeţe sînt ocupate de pădurile de amestec alcătuite din brad *(Abies alba)*, mo-

lid *(Picea abies)* și fag *(Fagus silvatica).* Pădurile de rășinoase (brad și molid) sînt situate la altitudini de peste 900 m, uneori chiar mai jos pe versanții umbriți. Brădetele urcă pînă spre 1 200–1 300 m, pătura lor ierbacee fiind formată din măcrișul iepurelui *(Oxalis acetosella)* și diferite specii de ferigi.

Pajiștile și fînețele de la poalele masivului, din Munții Predealului și cei ai Poienii Brașovului au un aspect plăcut datorită marii lor diversități floristice. În componența lor predomină păiușul roșu *(Festuca rubra),* iarba vîntului *(Agrostis tenuis)* și țăpoșica *(Nardus stricta),* dar se întîlnesc și numeroase plante cu flori: margarete *(Chrysantemum leucanthemum),* clopoței (*Campanula* sp.), gențiane (*Gentiana* sp.), brînduțe *(Colchicum autumnale)* etc.

Pe abrupturile stîncoase din Postăvaru se găsesc numeroase specii de plante de stîncărie adaptate condițiilor mai vitrege din partea superioară a masivului. Spre vîrf, sînt întîlnite smirdarul *(Rhododendron kotschyi)* și floarea de colț *(Leontopodium alpinum)* – plante declarate monumente ale naturii.

Fauna Munților Postăvaru este destul de variată. În păduri trăiesc cerbi, căprioare, mistreți, urși, vulpi. Mai rar au fost semnalați lupi.

OCROTIREA NATURII

În Munții Postăvaru se conservă peisaje puțin influențate de om și numeroase specii de plante și animale rare, declarate monumente ale naturii. Unele părți limitate ale muntelui, pe care le vom prezenta pe scurt în continuare, au fost puse sub ocrotirea legii, fiind încadrate în categoria rezervațiilor floristice sau de peisaj.

Rezervația și parcul natural Tîmpa. Pe lîngă originalitatea pe care o conferă Brașovului prin forma sa

semeață (care pătrunde adînc în spațiul depresionar), Tîmpa prezintă interes și pentru plantele rare pe care le adăpostește. În partea sa nord-estică, în porțiunea superioară a versantului orientat spre sud-est sînt condiții favorabile pentru dezvoltarea unor specii de plante rare în zona pădurilor: colilie *(Stipa capillata, S. pulcherrima)*, iacintul sălbatic *(Hyacinthella leucophaea)*, frăsinelul *(Dictamnus albus)*, mătăciunea *(Dracocephalum austriacum)* etc. (I. Morariu și colab., 1966). Aceste ochiuri de stepă situate la peste 800 m altitudine, în plină zonă a pădurilor, sînt incluse într-o rezervație floristică. De fapt, întreaga culme a Tîmpei (182,25 ha) este ocrotită pentru frumusețea sa peisagistică, ce atrage an de an un număr tot mai mare de vizitatori.

În parcul natural Tîmpa circulația turiștilor este admisă numai pe potecile marcate, fiind interzisă orice rupere sau degradare a vegetației.

Rezervația Stejerișul Mare, cunoscută și sub numele de Colții Corbului Mare, este situată în nord-vestul Munților Postăvaru la 900 m altitudine. Aici, pe o suprafață de 20 ha este conservată o pădure de fag și un grup de stînci de calcar cu vegetație calcofilă. Printre speciile de plante rare se întîlnește flămînzica *(Draba haynaldi)*.

Stejarii seculari de la Cristian sînt situați în două perimetre, la poalele Dealului Negru din estul localității Cristian. Datorită aspectului lor impunător și a vîrstei apreciabile (în jur de 400 de ani) au fost declarați monumente ale naturii.

Ca expresie a grijii permanente pentru conservarea naturii, recent a fost propusă înființarea altor două rezervații:

Rezervația peisagistică Postăvaru (1 025 ha) care ar urma să se extindă pe întreaga culme a Postăvarului;

Rezervația floristică Poiana Secuilor din apropierea cabanei cu același nume.

În Munții Postăvaru se găsesc răspîndite și unele specii de plante rare trecute sub ocrotirea legii: smirdarul *(Rhododendron kotschyi)*, iedera albă *(Daphne blagayana)*, angelica *(Angelica archangelica)*, dediței *(Pulsatilla montana)* etc.

Dintre animale sînt ocrotiți prin lege ursii bruni, cerbii carpatini și o serie de păsări răpitoare: corbul (*Corvus corax* C.) șorecarul comun *(Buteo buteo)* etc.

II.
Turism

CĂI DE ACCES ȘI MIJLOACE DE TRANSPORT

Înconjurați pe cele patru laturi de căi de comunicație moderne, Munții Postăvaru beneficiază și de prezența în apropiere a unor centre economice și social-culturale puternice cu vechi tradiții turistice, între care se detașează municipiul Brașov. De o situație privilegiată se bucură și căile moderne de penetrație în munte. În est, valea Timișului este străbătută de Drumul național 1 și de calea ferată electrificată București – Brașov care străpunge muntele prin două tunele. În vest, Drumul național 73 unește localitățile Brașov, Cristian și Rîșnov și se continuă pînă la Pitești prin culoarul Rucăr – Bran. La Rîșnov și Cristian se poate ajunge și cu trenul pe calea ferată Brașov – Zărnești. Limita sudică este marcată de șoseaua asfaltată de un pitoresc deosebit Rîșnov – Pîrîul Rece – Predeal (Drumul național 73 A). Partea nordică a muntelui este îmbrățișată de rețeaua de străzi asfaltate a Brașovului. În afară de rețeaua deasă de drumuri forestiere (interzise în majoritate circulației publice) există drumuri modernizate care permit accesul în inima muntelui. În Poiana Brașov se poate ajunge pe șoseaua asfaltată Brașov – Poiana Brașov (12 km) sau pe drumul în curs de modernizare Rîșnov – Poiana Brașov. Hotelul și cabana Trei Brazi sînt legate de Predeal printr-o șosea asfaltată care trece pe sub Muchia Fitifoiului.

În continuare sînt prezentate principalele trasee de autobuze și transport I.T.A. care interesează pe cei ce străbat Munții Postăvaru.

Linii ale Întreprinderii de transport Braşov. Linia 19: Piaţa Unirii – Bufetul Piatra (Pietrele lui Solomon). Frecvenţa medie 30 minute (Piaţa Unirii este situată

Tabel nr. 3. Mijloace de transport

Nr. crt.	Denumirea instalaţiei	Localizare, traseu
1	Telecabina TÎMPA	Braşov; promenada Tîmpei — vîrful Tîmpa
2	Telecabina KANZEL	Poiana Braşov; hotel Teleferic — sud-vest de vîrful Postăvaru
3	Telegondola CRISTIANUL MARE	Poiana Braşov; hotel Teleferic — cabana Cristianul Mare
4	Teleschiul SLALOM	Poiana Braşov; nord-est de hotel Sport
5	Teleschiul BRADUL	Poiana Braşov; sud-vest de hotel Sport şi Bradul
6	Teleschiul SUB TELEFERIC	Poiana Braşov; 600 m sud de hotel Teleferic
7	Teleschiul RUIA	Masivul Postăvaru; Poiana Ruia-cabana Cristianul Mare
8	Teleschiul KANZEL	Masivul Postăvaru; sud-est de cabana Cristianul Mare
9	Teleschiul CAMELIA	Poiana Braşov; în apropierea complexului Mercur

* După Gh. Gologan: Aspecte cu privire la situaţia telefericelor şi a

** După Al. Vasiliu: Prospectiva schiului şi a staţiunilor de iarnă

în cartierul Schei, în sudul Braşovului). Linia 20: Livada Poştei – Poiana Braşov. Frecvenţa: 15–20 minute. Staţia de plecare din Braşov este situată în apro-

pe cablu din Munţii Postăvaru

Altitudinea staţiei-plecare (m)	Lungimea traseului (m)	Diferenţa de nivel (m)*	Capacitate de transport (persoane/oră)**	Durata unui drum (minute)	Observaţii
640	573	320	440	3	Funcţionează zilnic între orele 9—23; luni închis
1 050	2 449	693	300	8	Funcţionează zilnic între orele 9,30—16,20; luni închis
1 045	2 096	646	325	10	Funcţionează zilnic între orele 9,30—16,20; miercuri închis
1 050	285	82	420	2	
1 040	457	74	620	3	
1 180	492	169	600	3	
1 510	502	197	410	4	
1 655	293	120	250	2	
1 020	300	30	250	2	

pîrtiilor de schi în staţiunea Poiana Braşov (Proiect-Braşov). (manuscris).

piere de Biblioteca municipală și de Casa Armatei.

Linii I.T.A. cu plecări din cartierul Steagul Roșu (lîngă Uzina de autocamioane). Brașov – Timișu de Jos – Timișu de Sus – Predeal. Unele curse ajung la Pîrîul Rece sau la cabana Trei Brazi. Frecvența: 1 oră. Brașov – Dîmbul Morii Timișu de Jos. Frecvența: 2 ore.

Linii I.T.A. cu plecări din Autogara 1 (lîngă Gară). Brașov – Predeal – Sinaia – Tîrgoviște. Trei curse pe zi.

Linii I.T.A. cu plecări din Autogara 2 (strada Avram Iancu, cartierul Bartolomeu). Brașov – Rîșnov. Frecvența: 30 minute. Patru curse pe zi ajung la cabana Cheia.

Duminica și sărbătorile legale circulă un număr sporit de autobuze.

În Munții Postăvaru există în prezent nouă instalații de transport pe cablu (2 telecabine, 1 telegondolă, 5 teleschiuri), care asigură ascensiuni comode spre cele mai pitorești puncte (tabelul nr. 3).

În anul 1978 a fost dat în folosință, pe pîrtia Camelia, un teleschi cu o capacitate de transport de 250 de persoane pe oră. Tot în Poiana Brașov este în construcție o telecabină, cu o capacitate de 60 de locuri, care va porni din apropierea pîrtiei Bradul spre vîrful Postăvaru. Menționăm și prezența în Predeal și împrejurimi a două telescaune, trei teleschiuri și cîteva baby-schi-lifturi.

LOCALITĂȚI ȘI CABANE DE ACCES

Municipiul Brașov (altitudine 550–650 m, 268 226 de locuitori) este situat în nordul Munților Postăvaru, la contactul acestora cu Depresiunea Brașovului. Este principalul centru economic, administrativ și cultural al județului Brașov. Beneficiază de importante dotări turistice: hoteluri, restaurante, popasuri, șranduri etc.

Principalele atracţii turistice: centrul medieval, Biserica Neagră, vechiul cartier românesc Schei cu Muzeul culturii româneşti şi biserica Sfîntu Nicolae, ruinele zidurilor de cetate care înconjură partea veche a oraşului etc.

Din centru, de lîngă Biblioteca municipală (sub cartierul Warthe) porneşte şoseaua Braşov — Poiana Braşov. Din Schei pot fi urmate traseele nr. 1, 2, 25, iar de sub Tîmpa urcă traseele nr. 5, 6, 7, 8, 30. De pe valea Cetăţii pornesc traseele nr. 9, 31, iar din cartierul Noua traseele nr. 10 şi 11.

Pe Tîmpa se poate urca şi folosind telecabina cu o capacitate de transport de 440 persoane pe oră.

Staţiunea Poiana Braşov (fig. 5), situată în vestul Masivului Postăvaru, pe un platou întins, larg ondulat, cu altitudini între 950 şi 1 050 m, este staţiunea montană cu cel mai înalt grad de dotare din Carpaţii româneşti. Poziţia geografică favorabilă, căile moderne de acces au contribuit la valorificarea unui peisaj natural armonios, a cărui frumuseţe a fost sporită prin amenajările de nivel internaţional pentru cazare, recreare şi sport. Staţiunea dispune de un climat de adăpost, odihnitor. Aerul este curat, nepoluat iar cantitatea de radiaţii solare este mai mare decît în Depresiunea Braşovului. Iarna are un număr redus de zile cu ceaţă şi un strat de zăpadă stabil, favorabil practicării schiului.

Prima cabană a fost construită la începutul secolului (1907) în partea sa nordică, mai coborîtă, cunoscută sub denumirea de Poiana de Jos. În iarna anului 1909 se desfăşoară primul concurs de schi pe un traseu care urma în linii mari actuala şosea asfaltată spre Braşov. Ulterior se construiesc mai multe cabane şi vile în Poiana de Sus, la poalele Postăvarului, în jurul actualului hotel Ruia. Organizarea în 1951 a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă marchează începutul intrării staţiunii în circuitul naţional şi internaţional. Sînt construite trambuline, un teleschi, o

pîrtie de bob (dezafectată ulterior), un telescaun și un hotel. Treptat se adaugă noi construcții: cabana Capra Neagră, hotelurile Poiana și Bradul.

Dezvoltarea spectaculoasă a stațiunii a avut loc însă după 1966, anul terminării noii șosele de legătură cu Brașovul.

Sînt construite teleschiuri moderne, o telecabină, hoteluri, vile, restaurante, magazine; s-a înființat un centru de echitație, terenuri de tenis, minigolf etc.

Stațiunea Poiana Brașov se întinde pe 150 ha. Partea centrală, situată în preajma lacului, cuprinde un restaurant și o piscină acoperită, restaurantele Capra Neagră și Șura Dacilor. Lîngă complexul comercial Mercur va fi construit un centru multifuncțional cu o sală polivalentă de 400 locuri, săli de jocuri, școală de schi etc. În jurul porțiunii centrale sînt dispuse trei pîlcuri de hoteluri și vile: spre est, în jurul hotelului Sport, spre nord-vest, în jurul hotelului Ciucaș, și spre nord, în jurul hotelului Poiana Ursului (Gh. Neagu, 1976).

La baza versantului vestic al Postăvarului sînt grupate majoritatea dotărilor sportive: stațiile de plecare ale telefericelor și de sosire a pîrtiilor de schi, patinoarul artificial, stadionul, terenurile de volei, handbal, tenis și minigolf. Aici este situat și un hotel pentru sportivi (Stadion), căruia în curînd i se va adăuga al doilea (Olimpic, lîngă Șura Dacilor). Într-un viitor apropiat se prevede și amenajarea trambulinelor (de 90 m, 70 m și 40 m) din estul stațiunii.

În prezent, stațiunea dispune de 2 500 locuri de cazare și 4 600 locuri de alimentație publică, dar în viitor aceste cifre se vor mări. În stațiune se găsesc și centre de închiriat material sportiv în cadrul hotelurilor Sport, Ciucaș, Teleferic și Bungalow.

Aici a fost înființată și o renumită școală de schi alpin și fond cu peste 40 de instructori. Pentru practicarea schiului sînt amenajate opt pîrtii (lungime totală

12 km), cu grade diferite de dificultate, și nouă instalații de transport pe cablu (tabelele 1 și 3). În viitor se vor adăuga 8 noi instalații și circa 6 km de pîrtie amenajată. În Poiana Brașov funcționează și numeroase baby-schi-lifturi (Bradul, Intim, Trambulină) destinate începătorilor.

Stațiunea este legată de orașul Brașov printr-o șosea asfaltată în lungime de 12 km, pe care circulă autobuzele liniei 20 ale Întreprinderii de transport Brașov (stația de plecare — vizavi de Biblioteca municipiului Brașov, în apropierea Casei armatei; durata parcursului, 20 minute). Dinspre Rîșnov se poate urca pe șoseaua în curs de asfaltare de pe Valea Cetății (traseul auto B). Multe trasee turistice permit accesul pe jos chiar și turiștilor neantrenați, cel mai cunoscut și mai comod fiind Drumul Vechi al Poienii (traseul nr. 1). Alte trasee pe care se poate ajunge în Poiana Brașov sînt: 3, 4, 20, 21, 22, 23, 24, 29 și 33.

Orașul Predeal (1 030 m–1 160 m altitudine, 7 388 locuitori), situat în culoarul depresionar din munții cu același nume, deține recordul de înălțime printre orașele țării, fiind una dintre cele mai apreciate stațiuni climaterice și turistice. Dispune de variate dotări turistice: hoteluri, vile, cabane, pîrtii de schi, telescaune, teleschiuri, baby-lifturi. Iarna funcționează în Predeal o școală de schi. În perimetrul său administrativ sînt incluse și stațiunile Pîrîul Rece, Timișu de Sus și Timișu de Jos. Din Predeal pornesc traseele nr. 15, 17, 18 spre cabanele Trei Brazi, Poiana Secuilor, Cristianul Mare și Postăvarul.

Stațiunea Timișu de Sus (800–900 m altitudine) este situată în depresiunea Timiș; aparține administrativ de orașul Predeal și este străbătută de Drumul național 1 și de calea ferată electrificată București — Brașov. Din stațiune pornește traseul nr. 13 spre cheile Rîșnovului și cabana Cheia. Pe Spinarea Calului există posibilitatea de a urca spre cabanele Cristianul Mare

și Postăvarul. Spre est se poate urca în Piatra Mare pe la Cascada Tamina.

Stațiunea Timișu de Jos (670–750 m altitudine) este localizată pe valea Timișului, aparținînd administrativ de orașul Predeal. Pe Lamba Mare (traseul nr. 32) se poate ajunge la cabenele Postăvarul și Cristianul Mare. Mai spre sud, pe Valea Dragă, urcă traseul nr. 13 spre Vîrful Postăvaru. În stațiune sînt incluse vilele și hotelul-cabană de la Dîmbul Morii.

Stațiunea Pîrîul Rece (1 050 m – 1 080 m altitudine) este situată în sudul Munților Postăvaru pe Drumul național 73 A și aparține, din punct de vedere administrativ, de orașul Predeal. De la cabana Pîrîul Rece pornește traseul nr. 19 spre cabana Trei Brazi. La 2,6 km pe șoseaua spre Predeal întîlnim traseul nr. 18 care urcă la aceeași cabană peste muchia Fitifoiului.

Orașul Rîșnov (620–650 m altitudine) este situat în vestul Munților Postăvaru, în golful depresionar al Zărnești-lor, pe pîrîul Ghimbășel. Prin oraș trec Drumurile naționale 73 Brașov–Pitești și 73 A Rîșnov–Predeal, precum și calea ferată Brașov–Zărnești. Orașul, cu o populație de 14 920 de locuitori este în prezent un puternic centru industrial. Cercetările arheologice au pus în evidență o veche așezare dacică – Cumidava – transformată ulterior în castru roman. Localitatea este dominată de una dintre cele mai impunătoare cetăți țărănești (secolul XIV) construite în Transilvania. În cetate a fost amenajat un muzeu. Pe Valea Cetății există un șstrand, un hotel-restaurant și un popas. Rîșnovul este legat de Poiana Brașov printr-un drum în curs de modernizare (traseul auto B). Din oraș pornesc traseele nr. 25, 26, 27, 28. Spre sud-est, pe Drumul național 73 A se ajunge la cabana Cheia și la Pîrîul Rece.

Comuna Cristian (altitudine 580–600 m; peste 5 000 locuitori) este localizată în vestul Munților Postăvaru, în Depresiunea Brașov (golful Zărneștilor), pe Drumul național 73 și pe calea ferată Brașov – Zărnești. Are o economie industrial-agrară. În Cristian pot fi vizi-

tate ruinele unei vechi cetăți țărănești și două biserici declarate monumente de arhitectură. În estul și sud-estul localității se află o rezervație (2 perimetre) cu impunători stejari seculari. Din partea sud-estică pornește traseul nr. 29 spre Poiana Brașov.

În afara hotelurilor și vilelor din localitățile care îi înconjură Munții Postăvaru dispun și de 12 hoteluri, cabane și popasuri (tabel nr. 4) amplasate în condiții variate.

MARCAJE ȘI POTECI

In Munții Postăvaru există o rețea densă de trasee marcate (fig. 4), care permit descoperirea numeroaselor frumuseți naturale din lungul lor. Dispunerea radială a rețelei de trasee, numeroasele puncte de plecare favorizează alegerea unor variante de excursii atractive cu grade diferite de dificultate. Traseele sînt marcate cu unul dintre următoarele semne: triunghi, bandă verticală, punct (cerc plin) și cruce de culoare roșie, galbenă sau albastră pe fond alb. Pe unele trasee mai pot fi întîlnite marcaje de tip vechi (cruce albastră pe fond roșu, bandă albastră fără fond colorat), care însă nu mai sînt valabile. Deși unele porțiuni de trasee au marcaje deteriorate în parte pot fi totuși parcurse fără pericol de rătăcire.

Prezentarea traseelor este făcută diferențiat, în funcție de dificultățile de orientare: mai sumară în cazul traseelor clare (în special drumurile forestiere) și mai detaliată pentru potecile mai puțin circulate într-un relief variat cu unele posibilități de deviere. În majoritatea situațiilor, punctele de intrare în traseu și bifurcațiile sînt marcate prin săgeți indicatoare, iar în porțiunile cu pajiști se găsesc stîlpi metalici pentru orientare.

Turistul poate folosi, orientativ, și schițele actualizate existente la cabane cu traseele marcate și tim-

pii de parcurgere a lor. Durata de parcurgere a traseelor este apreciată pentru un turist cu antrenament și resurse fizice moderate. Situația marcajelor este cea din august 1977*, data elaborării lucrării.

O atenție deosebită trebuie acordată excursiilor efectuate la altitudini mai mari de 1 450 m (deasupra nivelului Poienii Ruia), unde condițiile climatice sînt mai aspre, iar schimbările rapide și neașteptate ale vremii frecvente. Traseele cele mai dificile din Munții Postăvarului sînt cele care străbat regiuni cu abrupturi stîncoase (abruptul sudic al Postăvarului, spre ex.). La fiecare traseu este notat gradul de dificultate și sectoarele dificile. În general iarna sporește gradul de dificultate al traseelor, unele devenind inaccesibile (traseele 12, 15, 21).

În Masivul Postăvaru și în Poiana Brașov activează grupa Salvamont „Brașov", iar în Munții Predealului, grupa Salvamont „Clăbucet". Solicitarea acestor grupe se face prin Consiliul popular al municipiului Brașov (telefon 2 25 50) și respectiv prin Consiliul popular al orașului Predeal (telefon: 6 65 52). La majoritatea cabanelor există puncte de acordare a primului ajutor (hotel Teleferic din Poiana Brașov, cabanele Postăvarul, Cristianul Mare, Cheia, Poiana Secuilor și Trei Brazi).

În caz de pericol, se folosesc semnale acustice sau luminoase cu o frecvență de șase semnale pe minut urmate de o pauză de un minut. Răspunsul constă în emiterea unor semnale cu o frecvență de trei semnale pe minut urmate de o pauză de un minut.

---

* În vara anului 1978 studenții de la Universitatea Brașov au remarcat și reamenajat unele trasee turistice din Munții Postăvaru. A fost marcat un singur traseu nou: Poiana Brașov (restaurantul Capra Neagră)—Poteca Sulinar—Poiana Ruia — marcaj cruce roșie (traseul nr. 33).

Traseul nr. 32 Timișu de Jos (halta C.F.R.)—Lamba Mare—Culmea Crucurului (marcaj cruce albastră) a fost remarcat în întregime. Traseul nr. 21 Poiana Brașov—Avenul Groapa de Aur—cabana Cheia, marcat cu punct roșu, a fost modificat în sectorul Poiana Ursului—Poiana Popii. Noua variantă (marcată tot cu punct roșu) trece pe la baza pereților calcaroși abrupți ai Vangăi Mari și Vangăi Mici.

ALPINISM

Relieful semeț, cu pereți verticali dezvoltați pe calcare și conglomerate, oferă condiții favorabile practicării alpinismului. Avantajul accesului comod pe șosea sau cu ajutorul telecabinei pînă în apropierea punctelor de escaladare, frumusețea peisajului care se oferă „cuceritorilor inutilului" atrag an de an un număr tot mai mare de alpiniști. În Postăvaru există 30 de trasee alpine omologate cu grade diferite de dificultate (W. Kargel, 1976).

Cele mai spectaculoase abrupturi sînt situate în sudul Masivului Postăvaru corespunzînd crestei Muchia Cheii. Pe peretele sud-estic (abruptul Itvig) și în cheile Rîșnovului sînt cunoscute 19 trasee (grad de dificultate între 2A și 5A) cu denumiri sugestive – Surplombele de Aur, Colțul dintre Hornuri, Fisura Stalactitei, Muchia Alveolelor – care exprimă, în majoritate, bogăția și varietatea de microforme carstice. Accesul spre ele este asigurat de traseele turistice nr. 13, 14, 19 și de șoseaua forestieră de pe Valea Cheii.

Pe versantul sudic al culmii Vanga Mare există patru trasee alpine (gr. 4A, 4B, 5A), la care se poate ajunge pe traseele nr. 21 și 22 marcate punct roșu sau pe șoseaua forestieră, prin Cheișoara. Un alt perete pe care se poate practica alpinismul este situat în Cheile Postăvarului.

În apropierea Brașovului, la Pietrele lui Solomon, există posibilitatea escaladării Turnului pe 7 trasee (patru pe peretele nordic și trei pe peretele sudic). Aici se poate ajunge pe drumul vechi al Poienii (traseul nr. 1). În fiecare an sînt omologate noi trasee cu grade diferite de dificultate.

Chiar deasupra orașului, pe abrupturile Tîmpei, amatorii de alpinism, în special începători, găsesc posibilități bune de a-și satisface pasiunea pentru înălțimi.

TURISMUL DE IARNĂ ŞI SCHIUL

În Munţii Postăvaru există condiţii de relief şi climă favorabile pentru excursiile de iarnă şi practicarea schiului (fig. 4). Cu excepţia traseelor 12, 15, 21, celelalte trasee sînt accesibile şi iarna, cu menţiunea că acestea prezintă sectoare dificile prezentate în capitolul următor.

Stratul de zăpadă durează în medie peste 110 zile anual, iar în perioada noiembrie–martie sînt peste 20 de zile lunar cu solul acoperit de covorul alb. Din decembrie grosimea medie decadică a stratului de zăpadă depăşeşte 10 cm iar din ianuarie pînă în martie grosimea medie este de peste 30 cm. Sînt însă ani bogaţi în ninsori cînd stratul de zăpadă poate să depăşească 50–60 cm în fiecare decadă a lunilor de iarnă. Etajarea condiţiilor climatice are drept urmare şi diferenţierea pe verticală a condiţiilor pentru practicarea schiului.

Între 950 m şi 1 400 m altitudine (din Poiana Braşov pînă sub Poiana Ruia) stratul de zăpadă apare mai tîrziu şi dispare mai repede, are grosimi mai mici, dar temperaturile ceva mai ridicate fac ieşirile pe pîrtie mai plăcute. Între 1 500 şi 1 770 m altitudine (din Poiana Ruia în sus) stratul de zăpadă are grosimi mai mari şi durează mai mult, dar sînt mai frecvente temperaturile scăzute şi zăpada îngheţată. De obicei starea zăpezii este însă mai bună decît la altitudini de peste 1 800 m, deasupra limitei pădurilor.

În Munţii Postăvaru există 12 km de pîrtii utilate cu instalaţii mecanice de transport pe cablu iar în perspectivă vor ajunge la 18 km lungime. Deşi domină pîrtiile pentru schiorii cu pregătire medie şi avansată, există numeroase locuri (unele utilate cu babylifturi) accesibile schiorilor începători. Pîrtiile principale sînt dotate cu maşini moderne de bătătorit zăpada.

Schiul de fond se practică în Poiana de Jos (Poiana Mare), pe terenurile de la vest de cabana Zimbrul

(950 m altitudine) și în Poiana Ruia (1 500 m altitudine), la nord-est de cabana Postăvarul.

În continuare vom descrie succint principalele pîrtii, celelalte fiind menționate în tabelul nr. 5.

Pîrtia Kanzel este situată la sud-est de cabana Cristianul Mare, imediat sub creasta principală a Postăvarului. Este o pîrtie dificilă*, cu o lungime de 270 m, o denivelare de 105 m și o înclinare medie de 40%. Avînd o expoziție favorabilă și fiind pîrtia cea mai înaltă din Munții Postăvarului, de obicei se poate schia aici și la începutul lunii mai. Fiind foarte lată și cu profil transversal și longitudinal variat, oferă o gamă largă de condiții pentru cei care practică schiul alpin. Sectorul din dreapta pîrtiei (în est, pe lîngă traseul teleschiului) este cel mai înclinat (70–90%) și mai dificil. Sectorul central, cu înclinare mai redusă (50% și chiar mai puțin), a fost modificat prin construirea drumului de acces la stația telecabinei (acest drum poate constitui o sursă de accidentare pentru schiori). Înșeuarea dintre Kanzel și mamelonul din fața cabanei este un loc bun de schiat pentru începători (1 690 m altitudine), dar circulația în sensuri opuse (dinspre cabană și dinspre stația telecabinei) impune multă atenție pentru eivtarea ciocnirilor. Sectorul de la nord-est de această înșeuare – pîrtia de la baza Kanzelului – este ușoară (spre medie), fiind deosebit de solicitată. Din Kanzel se poate intra cu ușurință în pîrtiile Sulinar, Drumul Roșu și Ruia, iar printr-un scurt urcuș (în spatele cabanei Cristianul Mare) în Pîrtia Lupului (fig. 4).

Pîrtia Sulinar, pîrtie de categorie medie, are o lungime de 2 240 m, o denivelare de 645 m și o pantă medie de 27%. A fost construită prin 1930 fiind modernizată de mai multe ori. Fiind o pîrtie foarte solicitată, una dintre cele mai frumoase și mai plăcute pîrtii din Carpați, îi vom acorda un spațiu mai larg.

---

* Se utilizează clasificarea internațională, în patru categorii : pîrtii foarte ușoare (marcaj verde), ușoare (marcaj albastru), medii (marcaj roșu) și dificile (marcaj negru).

Tabel nr. 5. Pîrtiile

Nr. crt.	Denumirea pîrtiei	Categoria	Localizare, traseu
1	Slalom special	medie	Poiana Brașov; 300 m nord-est de hotelul Sport
2	Trambuline	ușoară	Poiana Brașov; 700 m est de hotelul Poiana Ursului
3	Bradul	foarte ușoară	Poiana Brașov; 200 m vest de hotelul Bradul
4	Sub teleferic	medie	Poiana Brașov; deasupra „Zidului Mic", 600 m sud de hotelul Teleferic
5	Drumul Familiar	ușoară	Masivul Postăvaru; cabana Postăvarul- Drester-Poiana Brașov
6	Drumul Roșu	ușoară	Masivul Postăvaru; cabana Cristianul Mare—cabana Postăvarul—Poiana Brașov
7	Sulinar	medie	Masivul Postăvaru; cabana Cristianul Mare—Poiana Ruia—Poiana Brașov
8	Lupului	dificilă	Masivul Postăvaru; cabana Cristianul Mare—cabana Postăvarul—Poiana Brașov
9	Ruia	dificilă	Masivul Postăvaru; cabana Cristianul Mare—Poiana Ruia
10	Kanzel	dificilă	Masivul Postăvaru; 150 m vest de vîrful Postăvaru

de schi din Munții Postăvaru

Altitudinea sosirii	Lungimea (m)	Diferența de nivel (m)	Instalația de transport	Observații
1 040	300	90	Teleschiul Slalom	Instalație de iluminat
1 070	180	50	—	—
1 035	500	85	Teleschiul Bradul	Instalație de iluminat
1 180	500	160	Teleschiul Sub teleferic	
1 075	5 000	485	Telegondola Cristianu Mare	
1 120	4 870	680	Telegondola Cristianu Mare	La sosire 2 variante: pîrtia Bradul sau sosirea pîrtiei Sulinar
1 055	2 440	645	Telescaun Cristianu Mare, Telecabina Kanzel	
950	2 860	775	Telegondola Cristianu Mare, Telecabina Kanzel	Rezervată competițiilor
1 510	500	190	Teleschiul Ruia	
1 660	270	105	Teleschiul Kanzel	

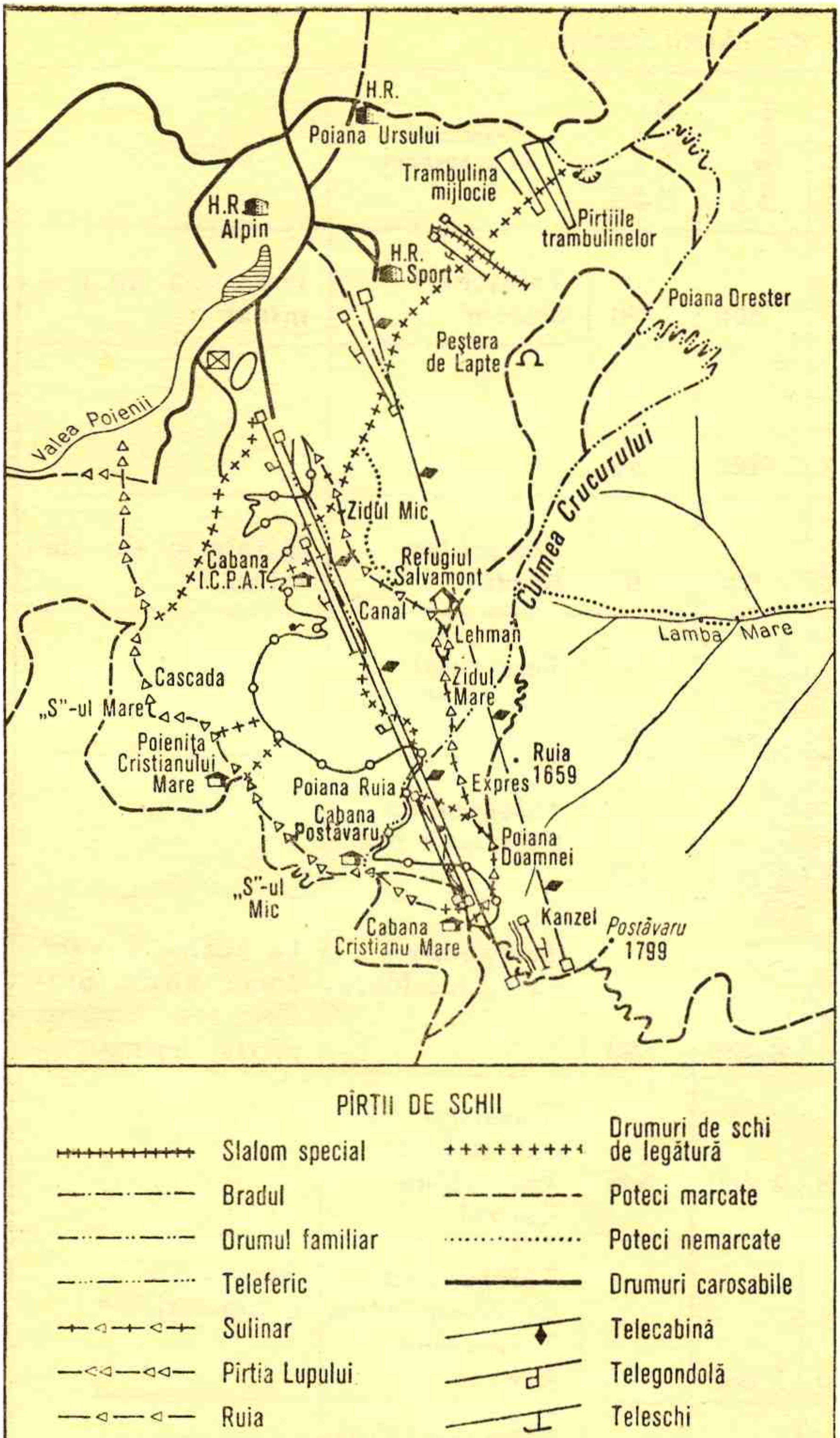

Fig. 4. – Pîrtiile de schi din Munţii Postăvaru

Punctul de plecare este situat la 1 705 m altitudine, imediat lîngă colțul sud-estic al cabanei Cristianul Mare. Pîrtia se îndreaptă spre nord-est, la început cu o înclinare puternică (50–60%), apoi – după traversarea pîrtiei Drumul Roșu – cu o înclinare moderată și ajunge într-o înșeuare largă, în Poienița Doamnei (1 610 m altitudine). După acest prim sector, numit Katepu, pîrtia cotește la stînga (nord), printre stîncile care alcătuiesc Poarta Doamnei, sau alături de ele. Urmează un sector ceva mai înclinat (30–50%), la capătul căruia se desprinde, spre stînga, o variantă ce duce la teleschiul Ruia; înainte se deschide Expresul, un sector drept, lung de 300 m, moderat înclinat (în medie 20%). La capătul Expresului, în marginea estică a Poienii Ruia, se află sectorul numit Zidul Mare. În acest punct, pîrtia intersectează Drumul Familiar și Drumul Albastru (traseul nr. 6 marcat cu bandă albastră) care aici se suprapun. Zidul Mare și, în special, partea lui superioară (cu o înclinare de 70–90%), este sectorul cel mai dificil al Sulinarului și poate fi ocolit prin dreapta. La baza lui pîrtia se bifurcă pentru a se reuni cu 200 m mai jos, la intrarea în sectorul numit Canal. Varianta din dreapta (spre nord), mai veche și mai utilizată, are o pantă medie moderată (25%) și se numește sectorul Lehman. La capătul inferior al acestui sector, în apropierea Refugiului Salvamont, pîrtia cotește la stînga (nord-vest), angajîndu-se pe o vîlcea îngustă – Padina Sulinar – cu pante de 30–50%. Ceva mai jos de Canal, deasupra Zidului Mic, traseul Sulinarului devine tangent cu al Pîrtiei Teleferic (sector cu pantă sub 20%). Este posibilă, în acest fel, ocolirea Zidului Mic (un sector cu pante de 70–90%) prin stînga, pe la vest, pe pîrtia Teleferic. De la baza Zidului Mic (1 135 m altitudine) se poate coti la dreapta (nord-est) pe varianta pîrtiei Drumul Roșu, care conduce spre pîrtiile Bradul – Slalom Special – Trambuline; în continuare se poate ajunge în Drumul Vechi al Poienii (la hotelul Poiana Ursului).

Dar Sulinarul continuă înainte (spre nord), pe un traseu cu pantă moderată şi slabă (sub 12% în partea inferioară) care ne conduce la sosire. Acest punct (1 050 m altitudine – comun şi pentru pîrtiile Teleferic şi Drumul Roşu) este situat în imediata apropiere, la est de staţiile telecabinei Kanzel şi telescaunului.

Pîrtia Lupului este o pîrtie dificilă, una dintre cele mai interesante şi mai grele din Carpaţi. Are o lungime de 2 860 m, o denivelare de 775 m şi o pantă medie de 29%. Plecarea este situată la 1 725 m altitudine, la 50 m nord-vest de cabana Cristianul Mare. Intrarea se face prin spatele cabanei Cristianul Mare, între aceasta şi staţia teleschiului Ruia. Fiind principala pîrtie de concurs a staţiunii Poiana Braşov, este adesea închisă pentru amatori.

La început înclinarea este moderată (25%), apoi urmează o pantă mai înclinată (40%) la baza căreia (în dreptul anexei cabanei Postăvarul) se poate intra (spre dreapta) în Drumul Roşu, pe serpentinele căruia se ajunge la teleschiul Ruia. Din dreptul anexei cabanei începe o traversare (sub cabana Postăvarul), apoi se intră în „S"-ul Mic (cu pante de 40–50%) şi, după o săritoare, pîrtia ajunge în Poiana Cristianu Mare (1 445 m altitudine) unde se află şi căsuţa I a oficialilor (o cabană mică de lemn, în stînga pîrtiei). Din această poiană, la dreapta (est) se poate folosi un drum de legătură (traseul nr. 24, Drumul Roşu marcat cu cruce roşie) care intră în pîrtia de schi Drumul Roşu (de aici în jos dificultatea pîrtiei sporeşte simţitor, iar stratul de zăpadă are o durată mai scurtă). Ceva mai jos de Poienita Cristianului Mare se intră în „S"-ul Mare, cel mai dificil sector al pîrtiei. După o traversare dificilă (cu înclinare accentuată), pe lîngă Căsuţa a IV-a a oficialilor se poate coti la dreapta, pe o altă variantă de legătură cu Drumul Roşu. O cotitură spre stînga (vest), o altă traversare şi urmează Cascada, un sector cu înclinare puternică (în medie 60%) Odată depăşit acest sector, dificultăţile

se reduc, înclinarea ajunge la 30% și chiar mai puțin. Înaintea unei săritori, se intersectează traseele 21, 22 (marcate cu punct roșu) și 23 (cruce albastră). Din acest punct (1 150 m altitudine) se poate coti la dreapta (nord-est), pe drumul marcat cu punct roșu și cruce albastră (sector comun al traseelor 21, 22, 23) care, trecînd pe sub stîncile Prăpastiei Lupului, ajunge la stațiile telegondolei și telecabinei (un traseu lung de 900 m, cu pante medii slab înclinate și chiar cu unele scurte contrapante). Pîrtia continuă spre nord încă 900 m, cu o pantă medie de 22%, pînă la sosirea nouă, situată la altitudinea de 950 m (sosirea veche este situată la 965 m). Reîntoarcerea în stațiunea Poiana Brașov se face urcînd spre dreapta (est) pe un drum carosabil ce duce pe lîngă patinoarul artificial, pe traseele nr. 20 (bandă albastră) și 28 (cruce galbenă) pînă la stațiile telegondolei și telecabinei (20–30 minute).

Pîrtia Ruia este o pîrtie dificilă, cu o lungime de 500 m, o diferență de nivel de 190 m și o înclinare medie de 38%. Intrarea se află între stația teleschiului Ruia și a telegondolei, la 70 m nord-est de cabana Cristianul Mare. Este pîrtie de slalom special, ameliorată simțitor în ultimul timp (în special prin nivelări). Altitudinea plecării este de 1 700 m, iar cea a sosirii de 1 510 m. Sectorul superior (pînă la Drumul Roșu) este mai înclinat (50–60%); urmează un sector cu pantă mai redusă (30%) și un scurt abrupt, recent nivelat, după care se intră în Poiana Ruia unde se află stația inferioară a teleschiului și capătul pîrtiei. Imediat la nord de stația teleschiului trece pîrtia de schi Drumul Roșu care se îndreaptă spre nord-est, apoi spre nord și cotind la stînga (vest), intră în pădure. La 150 m mai jos de stația teleschiului din Drumul Roșu se desprinde, spre dreapta (nord-est), pîrtia de schi Drumul Familiar, pentru a traversa Sulinarul (deasupra Zidului Mare). În Poiana Ruia, la stația teleschiului, se poate ajunge și coborînd pe Sulinar pînă la capătul superior

al Expresului (150 m după înşeuarea din Poiana Doamnei) de unde se coteşte la stînga (nord-vest), pe o pîrtie de legătură.

Pîrtia Drumul Roşu este o pîrtie de schi uşoară, cu o lungime de 4 870 m, o diferenţă de nivel de 680 m şi o înclinare medie de 15%. Pîrtia porneşte din înşeuarea din faţa cabanei Cristianul Mare (1 700 m altitudine) spre est şi după 100 m coteşte la stînga (nord), traversează Sulinarul, Pîrtia Ruia şi teleschiul Ruia. În spatele cabanei Postăvarul (1 590 m altitudine) descrie un cot brusc spre dreapta şi coboară în serpentine în Poiana Ruia. Trece pe lîngă staţia teleschiului Ruia şi se îndreaptă spre nord-est şi nord pînă în apropierea stîlpului teleschiului Kanzel de unde coteşte la stînga (sud-vest) şi intră în pădurea de molid. Dacă din acest punct (lîngă stîlpul telecabinei) se coboară spre nord-vest (printr-o vîlcea îngustă şi puternic înclinată sau – mai jos – prin pădure) se poate ajunge în partea superioară a pîrtiei Teleferic (nu recomandăm acest sector de legătură foarte dificil, cu pante abrupte şi iviri de stînci). Coborînd în serpentine, prin pădure, se trece pe lîngă ramificaţiile unui drum de legătură cu Pîrtia Lupului (traseul nr. 24 – Drumul Roşu, marcat cu cruce roşie). Se trece pe deasupra Prăpastiei Lupului (unde drumul coteşte la dreapta – spre est) şi după cîteva serpentine strînse se ajunge lîngă o cabană. Urmează un sector drept la capătul căruia, după o serpentină, drumul se ramifică: înainte, spre est, traversează Pîrtia Sub Teleferic, apoi Pîrtia Sulinar şi, în continuare, ajunge în Pîrtia Bradul; spre stînga continuă serpentinele variantei principale a Drumului Roşu, care traversează mai jos Pîrtia Sub Teleferic şi are punct de sosire comun cu Pîrtiile Teleferic şi Sulinar (1 055 m altitudine), pe terenul de la est de staţia telecabinei Kanzel.

Pîrtia Drumul Familiar este o pîrtie uşoară, cu o lungime de 5 000 m, o diferenţă de nivel de 645 m şi o pantă medie de 10%. Este o pîrtie veche dar puţin

utilizată datorită numeroaselor sectoare cu pante line. În primul sector, pe culmea Crucurului, are caracteristicile unei pîrtii de plimbare („piste de rendonnée").

Plecarea se face din spatele cabanei Postăvarul (1 590 m altitudine) unde se poate ajunge pe Drumul Roşu coborînd de la staţia telegondolei sau a telecabinei. Pînă în Poiana Ruia se coboară pe serpentinele Drumului Roşu. La 150 m, spre nord-est de staţia teleschiului Ruia, Drumul Familiar se desparte de Drumul Roşu continuînd la dreapta, spre nord-est. În marginea Poienii Ruia este traversat Sulinarul (deasupra Ziduului Mare) şi se continuă pe drumul Albastru (traseul nr. 6, bandă albastră), apoi pe sectorul comun cu Drumul Galben (traseul nr. 2, bandă galbenă), pe culmea îngustă, uşor ondulată, a Crucurului. La stîlpul indicator unde Drumul Galben coteşte la stînga (nord), Drumul Familiar continuă înainte (nord-est), pe Drumul Albastru, coborînd pe culmea cu înclinare foarte slabă pînă la stîlpul indicator care marchează desprinderea Drumului Familiar spre stînga (nord-vest). Urmează coborîrea unui versant cu serpentine lungi pînă la Poiana Drester unde se intră din nou în Drumul Galben (în poiană există un stîlp indicator pentru pîrtie). După un scurt sector comun, Drumul Familiar coboară din nou în serpentine lungi, spre nord-vest, pînă în luminişul (cu stîlp indicator) în care Drumul Galben intersectează traseul nr. 9 (triunghi albastru). Aici Drumul Familiar coteşte la stînga (sud-vest) coborînd spre Poiana Braşov pe traseul marcat cu triunghi albastru. Imediat după carieră este intersectat drumul de legătură cu pîrtia Slalom Special şi Bradul. Cotindu-se la dreapta (nord-vest), după 150 m se ajunge la capătul inferior al pîrtiei fostei Trambuline Mari (1 075 m altitudine). De aici se intră din nou în pădure şi pe drumul betonat ce coboară uşor printre vile şi hoteluri se poate ajunge la hotelul Poiana Ursului (1 020 m altitudine), în Drumul Vechi al Poienii.

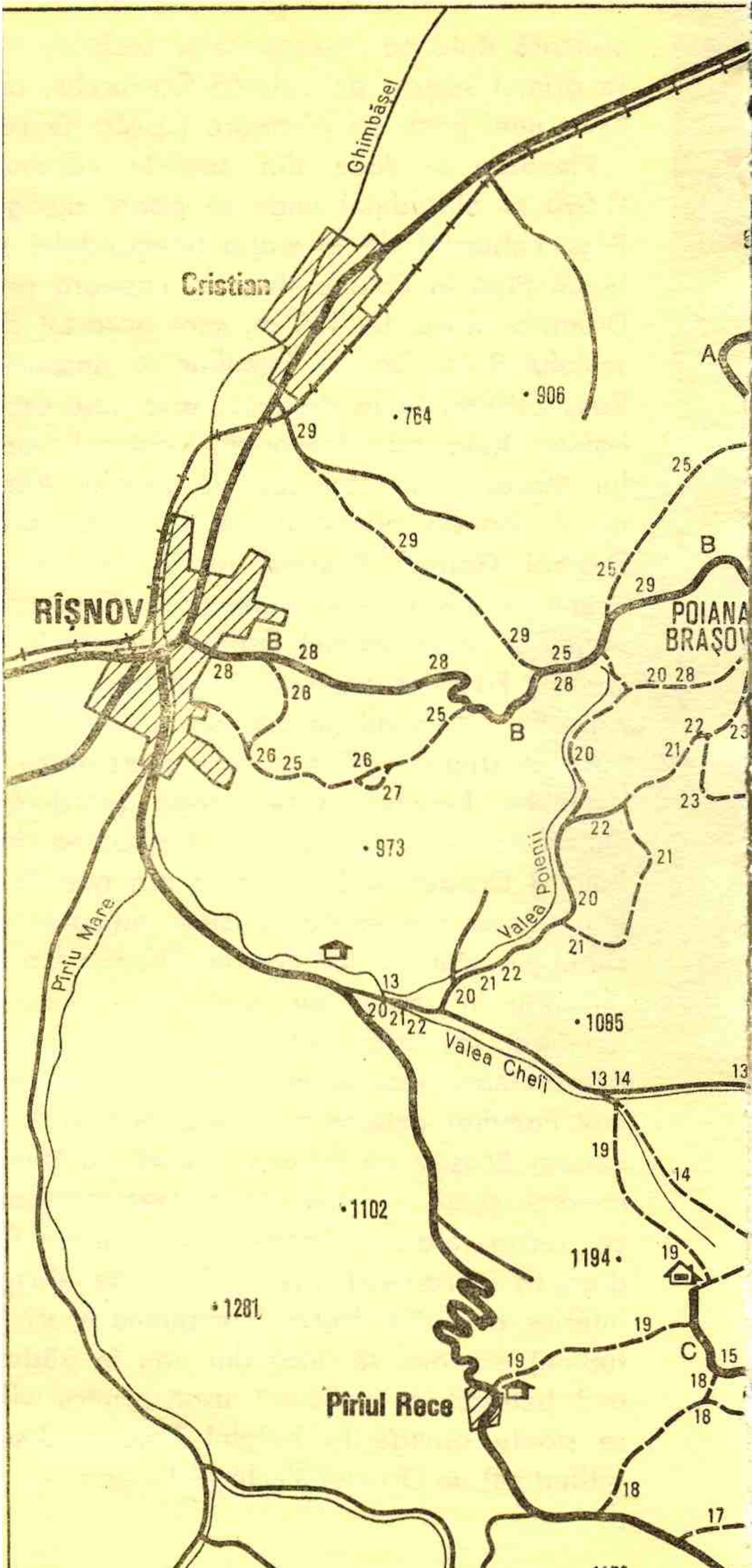
Ghimbăşel
Cristian
RÎŞNOV
A
906
764
29
29
29
B
28
28
28
28
25
B
25
25
29
POIANA
BRAŞOV
20 28
28
26 25
26
27
22
23
21
20
23
22
21
973
Valea Poienii
20
21
Pîriu Mare
13
20 21 22
20 21 22
1085
Valea Cheii
13 14
13
19
14
1102
1194
19
1281
19
19
C
15
18
18
Pîrîul Rece
18
17
1173

Fig. 3. – Sch

BRAȘOV

Timiș

Timișu de Jos

Timișu de Sus

PREDEAL

•1024

1799

•1843

Căi ferate a) simple b) duble

Trasee turistice

Drumuri nemodernizate

Drumuri modernizate

Cabană, hotel-cabană

0 1 2 3 km

ța traseelor turistice

III.
Trasee turistice

TRASEE MARCATE

1. Brașov (bufetul Piatra) – Drumul Vechi al Poienii – Poiana Brașov (hotel-restaurant Sport)

Marcaj: bandă roșie. Marcaj rar, șters, dar drumul nu permite devierea de la traseu
Durata: 1½–2 ore; în sens invers, 1 oră
Caracteristici: ușor vara, moderat iarna

La bufetul Piatra, din apropierea cheilor Pietrele lui Solomon, se poate ajunge cu autobuzul 19 (din Piața Unirii – pînă la cap de linie), sau pe jos, străbătînd vechiul cartier românesc Schei pînă la extremitatea lui sudică.

De aici (700 m alt.) începem să urcăm pe drumul din dreapta, interzis circulației vehiculelor. Este vechiul drum principal al Poienii, utilizat de vehicule pînă în 1966, cînd s-a construit noua șosea care pornește din apropierea Casei armatei. Localnicii îl mai numesc și Drumul Oabănului, după valea pe versantul căreia urcă (cursul superior al Văii Scheilor, sau Valea Morilor). După aproximativ 5 minute de la pornire traversăm Valea Seacă în lungul căreia, spre dreapta (sud-vest), urcă în Poiana de Jos o potecă nemarcată. Drumul descrie o curbă și imediat trece printr-un scurt sector din care se văd, printre zade și pini, cheile Pietrele lui Solomon. După alte 5 minute ajungem la un stîlp indicator de unde pornesc, la dreapta, spre vest, serpentinele Drumului lui Gunesch (sau Drumul Pădurarului) – traseul nr. 25 (bandă albastră). Chiar de la stîlp (în stînga drumului), se poate coborî la un izvor (timp de parcurs 2 minute).

Continuînd să urcăm pe Drumul Poienii, pe cealaltă parte a văii, printre molizi și fagi zărim o stîncă din calcare cu aspect de turn, „Bisericuța". Încă 2–3 minute și ajungem în dreptul unui zid de protecție. La capătul zidului, în curbă, se desprinde o potecă nemarcată pe care se poate ajunge mai repede, dar cu efort mai mare, în Poiana de Jos.

Odată cu depășirea serpentinelor strînse, cu ziduri de protecție, am parcurs sectorul cel mai dificil al traseului. Drumul continuă să urce, relativ lin, prin pădurea de fag. După 20–30 minute de la primul zid de protecție, la un cot al drumului, din stînga, apare poteca menționată anterior. Din acest punct în cîteva minute ajungem în fața cabanei și a popasului Zimbrul (fost Vînătorul), lîngă stația de autobuze a liniei 20, în sectorul de maximă apropiere dintre Drumul Vechi și Drumul Nou al Poienii. Sîntem la 950 m altitudine, în marginea Poienii de Jos (Poiana Junilor, în acest sector).

Continuînd urcușul pe Drumul Vechi, după 20 minute ajungem în Poiana de Sus (Poiana Mică), în dreptul hotelului Ruia și a centrului de echitație. În curînd se ajunge într-o intersecție (1 020 m altitudine), alături de hotelul-restaurant Poiana Ursului, în curtea căruia se află un colț zoologic. Din intersecție, spre dreapta (vest) se pătrunde în Drumul Nou al Poienii, lîngă hotelul Alpin. La stînga (spre est) drumul trece printre cîteva vile și ajunge la trambuline și carieră (traseele nr. 3, 4, 9). Continuînd înainte, trecem pe lîngă complexul comercial Mercur, capătul liniei 20 (unde Drumul Vechi se întîlnește cu Drumul Nou), restaurantul Capra Neagră și de aici spre stînga, după 15 minute de la hotelul Poiana Ursului, ajungem la hotelul-restaurant Sport (1 030 m altitudine). De lîngă restaurantul Capra Neagră se desface spre sud-est, în lungul pîrtiei Bradul, traseul nr. 24 spre vîrful Postăvaru, marcat cu cruce roșie.

2. Brașov (bufetul Piatra) – Pietrele lui Solomon – Poiana Nisipului – Poiana Drester – Poiana Doamnei – cabana Cristianul Mare

Marcaj: bandă galbenă; marcaj vechi, deteriorat în multe sectoare
Durata: 4 1/2–5 ore; în sens invers 3 ore
Caracteristici: moderat vara, dificil iarna

Acest traseu, denumit Drumul Galben, are același punct de pornire ca și traseele nr. 1 și 25 – bufetul Piatra, de la extremitatea sudică a cartierului brașovean Schei de unde pornim spre SV pe Valea Scheilor (Valea Morilor), pe drumul din stînga (cel din dreapta urcă în Poiana Brașov – vezi traseul nr. 1). Trecem pe lîngă confluența Văii cu Apă (Valea Cheii) cu Oabănul și după 500 m de la bufetul Piatra drumul traversează Oabănul, cotind la stînga (nord-est). Urcușul se accentuează, trecem pe lîngă un izvor și după 10 minute de la pornire ajungem între stîncile de calcar în care Valea cu Apă a săpat cheile Pietrele lui Solomon. Legenda spune că regele Solomon ar fi scăpat de urmăritori sărind cu calul peste prăpastia străjuită de stîncile care de atunci îi poartă numele. După un prim grup de stînci valea se lărgește, alcătuind un amfiteatru natural – Între Pietre (Între Chietri) – în care se desfășoară Serbările Junilor din Schei. Chiar înainte de a intra în al doilea grup de stînci care închide spre sud-est amfiteatrul, părăsim drumul forestier pe care am urcat Între Pietre cotind la dreapta (sud-vest) pe o potecă care traversează o poieniță (ramificația nu este marcată), apoi urcă moderat și puternic prin pădurea de fag pînă în culme (10 minute de la drumul forestier; 805 m alt.). Printre pomi se zărește Drumul Poienii (traseul nr. 1). Spre dreapta se poate ajunge la stînca în formă de turn denumită Bisericuța. Cotim la stînga (sud-est) pe poteca lată ce urcă lin pe versantul drept al Oabănului și peste 10 minute ajungem într-un drum forestier, ramificație a

drumului părăsit între Pietre. Coborîm lin pe acest drum pînă la capătul său, la o confluenţă (890 m altitudine)[1]. În continuarea drumului forestier o potecă nemarcată urcă în lungul Oabănului spre Poiana Braşov. Continuăm traseul pe o vîlcea de obicei lipsită de apă. În apropierea obîrşiei urcuşul se accentuează şi ajungînd în culme o traversăm şi cotim în unghi drept spre stînga (SE), continuînd să mergem în general pe curba de nivel prin pădurea de brad şi fag de pe versantul drept al Oabănului de Jos. Coborînd lin, poteca atinge firul văii şi în curînd ajungem în Poiana Nisipului (30 minute de la capătul drumului forestier). Străbătînd poiana aşezată în lungul albiei Oabănului de Jos, în marginea de est întîlnim un stîlp indicator, la intersecţia cu o potecă ce urcă din Valea cu Apă spre Poiana Braşov. La 25 m de stîlpul indicator pe un molid se află o tablă indicatoare care marchează începutul traseului nr. 3 Poiana Nisipului – Poiana Braşov (marcaj – cruce roşie).

Din Poiana Nisipului continuăm să urcăm uşor spre SE, în lungul văii Oabănului de Jos, prin pădurea de molid. În curînd se ajunge la o confluenţă, în apropierea Poienii lui Brîncă (la începutul acestui secol poiana se întindea pe ambii versanţi ai Oabănului de Jos, dar acum ocupă o suprafaţă mică, în culmea din dreapta Oabănului, la 150 m est de confluenţă). Continuăm pe valea din stînga pe lîngă un izvor. Încă 5 minute de urcuş spre sud şi ajungem la intersecţia cu traseul nr. 9 (triunghi albastru) care urcă la Poiana Braşov din Valea Cetăţii. Urmează un sector comun cu acest traseu pînă în culme, apoi pe curba de nivel, spre sud-vest şi după un scurt urcuş pieptiş ajungem într-o poieniţă (1 110 m altitudine), unde traseele se despart. Înainte, spre sud-vest, continuă traseul nr. 9 spre Poiana Braşov; Drumul Galben continuă la stînga (sud-est) pe o vîlcea seacă (o padină) puternic înclinată. Chiar la începutul urcuşului

---

1 Recent drumul forestier a fost prelungit pînă în apropierea Poienii Nisipului.

spre stînga se observă o potecă ce coboară în serpentine prin dreapta vîlcelei – Drumul de schi Familiar. După 15 minute de urcuș părăsim vîlceaua, continuînd pe versantul său stîng, puternic înclinat, prin pădurea de molid. După 30–45 minute din poieniţa în care am părăsit traseul nr. 9 ajungem în Poiana Drester (1 300 m altitudine) în care din nou Drumul Galben intersectează Drumul Familiar. Așa cum arată indicatorul, poteca marcată cu punct albastru conduce spre Peștera de Lapte (traseul nr. 4).

Din Poiana Drester urmează un urcuș puternic spre sud-vest și după 20–30 minute ajungem într-un luminiș de unde continuăm pe curba de nivel pînă întîlnim stîlpul indicator care marchează intersecţia cu Drumul Albastru spre cabana Postăvarul (marcaj bandă albastră). Sîntem la 1 440 m altitudine în culmea Crucurului, culme principală a Postăvarului și în fața noastră se deschide (spre est și sud-est) o largă perspectivă asupra Pietrei Mari. Urmează sectorul comun al celor două drumuri (Drumul Galben și Drumul Albastru), pe culmea Crucurului, spre sud. După 10 minute de la intersecţie trecem pe lîngă stîlpul indicator care marchează o intrare în traseul nr. 4 marcat cu punct albastru (Poiana Drester – Peștera de Lapte – refugiul Salvamont), iar după alte 5 minute pe lîngă stîlpul indicator care marchează capătul traseului 32, Timișu de Jos – Lamba Mare – culmea Crucurului, (1 435 m altitudine).

În apropierea acestui stîlp indicator Drumul Galben se desparte de Drumul Albastru. Deoarece bifurcaţia nu este marcată cu indicator, iar Drumul Albastru este mult mai larg și mai circulat, dăm cîteva detalii pentru găsirea mai ușoară a acestui punct: la 100 m sud de stîlpul indicator (capătul traseului nr. 32, de pe Valea Lambei) întîlnim ultimul molid (al treilea de la stîlp) marcat cu bandă galbenă; 15 m mai departe din poteca largă se desprinde spre stînga poteca îngustă a Drumului Galben care începe să urce ușor

versantul vestic al muntelui Ruia. Drumul Albastru continuă spre cabana Postăvarul pe deasupra Zidului Mare (Pîrtia Sulinar), prin Poiana Ruia (vezi traseul nr. 6). Nu departe de bifurcație poteca Drumului Galben începe să urce pieptiș versantul puternic înclinat, acoperit cu stînci de calcar, molidiș tînăr și zmeuriș. Poteca neclară, cu multe variante, lipsa marcajului, versantul puternic înclinat al Muntelui Ruia sînt elemente care conferă dificultate acestui sector mai ales iarna. Odată cu depășirea sectorului cu molidiș tînăr poteca este bună, urcușul devine moderat, apoi chiar ușor, iar pe molizi apare din nou marcajul. După 30 minute din Drumul Albastru trecem printre două stînci (două mici turnuri din calcar) care alcătuiesc Poarta Doamnei. Străbătînd poarta ajungem în Poiana Doamnei (1 610 m altitudine), într-o largă înșeuare situată la sud de Vîrful Ruia, acolo unde pîrtia de schi Sulinar descrie o curbă spre stînga. Din înșeuare urcăm spre sud, în lungul Sulinarului, trecem pe sub linia telecabinei și prin spatele stației telegondolei și după 15 minute din Poiana Doamnei ajungem la cabana Cristianul Mare (1 710 m altitudine).

De la cabana Cristianul Mare se poate continua spre sud pe bandă galbenă spre Poiana Trei Fetițe – Spinarea Calului – Predeal (traseul nr. 15), se poate urca spre est, în Vîrful Postăvaru de unde se poate coborî pe Drumul Șerpilor (traseul nr. 12) la Timișu de Jos, sau se poate coborî la cabana Postăvarul (traseul nr. 24) și de aici mai departe în Poiana Brașov și Brașov (traseele nr. 6 și 24).

3. Poiana Nisipului – Stîna Navri – Poiana Brașov (hotel-restaurant Poiana Ursului)

Marcaj: cruce roșie
Durata: 1 oră; în sens invers, $^3/_4$ oră
Caracteristici: ușor vara, moderat iarna

Poiana Nisipului (sau Poiana lui Ghej) este situată în lunca Oabănului de Jos (afluent al Văii Scheilor).

la 960–970 m altitudine. Aici se poate ajunge în 1¼ oră pe Drumul Galben (traseul nr. 2, bandă galbenă), pornind de la bufetul Piatra (extremitatea sudică a cartierului braşovean Schei, capătul autobuzului 19), pe drumul forestier care urcă la Pietrele lui Solomon. Străbătîndu-se poiana, în marginea ei estică se întîlneşte un stîlp indicator care marchează intersecţia Drumului Galben (traseul nr. 2) cu o potecă (un vechi drum de care) ce se îndreaptă pe Valea cu Apă spre Poiana Braşov. Din Poiana Nisipului în sus poteca a fost marcată cu cruce roşie.

La 25 m sud-est de stîlpul indicator din marginea Poienii Nisipului pe un molid, lîngă pîrîu, se află tabla indicatoare de unde începe marcajul cruce roşie. După traversarea pîrîului cotim la dreapta (sud-vest) părăsind Drumul Galben şi începem să urcăm moderat prin pădurea de brad pînă în culme, pe care o traversăm urcînd lin. Ocolim larg obîrşia unui pîrîu (afluent din stînga al Oabănului de Jos) şi după un urcuş moderat prin pădurea de brad cu fag traversăm o altă culme îngustă. Au trecut 20–30 minute de la Poiana Nisipului şi am ajuns la 1 040 m altitudine, în apropierea locului denumit Stîna Navri (100 m vest de culmea îngustă). În prezent nu există stînă dar locul a păstrat denumirea consemnată pe hărţi încă din a doua jumătate a secolului trecut. După un scurt coborîş uşor începem să urcăm lin culmea largă şi prelungă (orientată est-vest) care desparte Oabănul de Jos de cel de Sus. Coborîm uşor în valea Oabănului de Sus, la confluenţa a două vîlcele unde se intersectează mai multe poteci nemarcate. Urcînd pe poteca de pe vîlceaua din dreapta (150 m spre sud) se poate ajunge la cariera de lîngă trambuline, în traseul nr. 9 marcat cu triunghi albastru; pe vîlceaua din stînga (150 m spre sud-est) se poate ajunge în apropierea poieniţei în care Drumul Galben (traseul nr. 2 marcat cu bandă galbenă) se desparte de traseul nr. 9, urcînd spre cabana Cristianul Mare.

Traseul nostru, bine marcat, după ce traversează Oabănul de Sus coteşte la dreapta (spre vest), coboară uşor apoi urcă prin pădurea de molid şi după 5 minute de la traversarea pîrîului ne conduce într-un luminiş cu stîlp indicator, la capătul unui drum betonat. Ne aflăm la intersecţia cu traseul nr. 9 (triunghi albastru), în imediata apropiere a unei pajişti largi – pîrtia de aterizare a trambulinelor. Din acest punct (1 075 m altitudine) spre stînga (sud-est) se poate ajunge în Braşov (traseul nr. 9), se poate urca la cabanele Cristianul Mare sau Postăvarul (traseul nr. 9, pînă la intersecţia cu traseul nr. 2, Drumul Galben, apoi pe acesta în sus); se poate urca la Peştera de Lapte (traseul nr. 4 marcat cu punct albastru din Poiana Drester). Traseul nostru, marcat cu cruce roşie, continuă însă spre dreapta (nord-vest, apoi vest), coborînd uşor pe drumul betonat. Drumul trece pe lîngă hotelul Intim şi vilele Rîndunica şi Doina (în stînga) apoi pe lîngă noul grup de producţie şi grupul social al O.N.T. Carpaţi, hotelurile Aluniş şi Ruia (în dreapta) şi după 10 minute de la capătul drumului betonat ajungem la intersecţia de lîngă hotel-restaurantul Poiana Ursului (1 020 m altitudine) în Drumul Vechi al Poienii (traseul nr. 1, bandă roşie).

Spre stînga (sud-vest) după 200 m se ajunge la Complexul comercial Mercur, iar după alte 200 m la capătul liniei de autobuz 20 (Braşov – Poiana), în apropierea restaurantului Capra Neagră. Mergînd înainte (vest) ajungem în Drumul Nou al Poienii, lîngă hotelul-restaurant Alpin, la capătul noii şosele ce coboară spre Braşov (capătul traseului nr. 29, Cristian – Poiana Braşov, marcat cu triunghi roşu). La dreapta (nord) se poate coborî în Braşov (în Schei), trecînd pe lîngă cabana şi popasul Zimbrul (traseul nr. 1, bandă roşie).

4. Poiana Braşov (hotel Poiana Ursului) – Poiana Drester – Peştera de Lapte – refugiul Salvamont

Marcaj: triunghi albastru pînă în poiana de la nord-est de carieră; bandă galbenă pînă în Poiana Drester; punct albastru pînă la refugiul Salvamont
Durata: 2 ore; în sens invers, 1½ oră
Caracteristici: moderat vara, dificil iarna

Pornim din intersecţia de lîngă hotelul-restaurant Poiana Ursului (1 020 m altitudine) spre est, pe drumul betonat marcat cu triunghi albastru (traseul nr. 9) şi cruce roşie (traseul nr. 3, care se desparte spre stînga într-un luminiş). Continuăm urcuşul pe un drum pietruit pînă în apropierea unei cariere de calcar în exploatare (atenţie!) pe care o ocolim prin stînga ajungînd la o nouă bifurcaţie. Spre stînga coboară în Braşov traseele nr. 2 (bandă galbenă) şi 9 (triunghi albastru).

De aici începe marcajul bandă galbenă pe care-l urmăm spre dreapta urcînd pieptiş pînă în Poiana Drester (la 1 300 m altitudine). Traseul numărul 2 se îndreaptă spre cabana Cristianu Mare. Continuăm drumul spre dreapta (nord) pe poteca marcată cu punct albastru şi ajungem pe versantul foarte puternic înclinat care domină Poiana Braşov. Urmărind în general curba de nivel, traseul se îndreaptă spre sud intersectînd o potecă nemarcată ce coboară pe traseul pîrtiei de Slalom special (nu o recomandăm din cauza sectorului abrupt cu grohotiş mobil din partea superioară). În cîteva puncte se deschide spre dreapta o largă perspectivă care cuprinde în prim plan Poiana Braşov apoi întinsa depresiune a Braşovului şi Munţii Piatra Craiului, Poiana Mărului şi Perşani.

La 15 minute din Poiana Drester se ajunge în dreptul intrării în Peştera de Lapte (1 350 m altitudine). Peştera are o lungime de 175 m şi o denivelare de circa 10 m, denumirea sa provenind de la

„laptele de peșteră" care o acoperă în cea mai mare parte.

Traseul se continuă în urcuș ușor prin pădurea de molid (marcaj punct albastru) spre sud-vest pînă la o bifurcație cu stîlp indicator (1 420 m altitudine). Spre stînga (sud) se urcă în culmea Crucurului fiind intersectate traseele 2 și 6, deasupra bazinelor Lam-bei Mari și a Padinei Tîmpa. Urmînd poteca din dreapta (sud-vest) traversăm două culmi secundare și coborîm puternic o porțiune scurtă ajungînd la refugiul Salvamont (1 350 m altitudine). La cîțiva metri mai jos de refugiu se găsește stîlpul indicator din marginea potecii Sulinar care urcă de-a lungul pîrtiei de schi cu același nume (traseul nr. 33 – Poiana Brașov – poteca Sulinar – Poiana Ruia).

5. Brașov (Crucea Mușicoiului) – Fîntînița Popii – Poiana Stechil

Marcaj: cruce albastră
Durata: 1 1/4 oră; în sens invers 3/4 oră
Caracteristici: ușor vara, moderat iarna

Un acces comod la Crucea Mușicioiului îl realizăm plecînd din Piața Unirii (Prund) pe strada Coastei și în continuare pe strada Costiței din care, la dreapta, urcăm pe strada Vrancei. La capătul ei cotim la dreapta (pe strada Curcanilor) pînă la ultima casă urcînd în continuare pe o potecă la Crucea Mușicoiului (695 m altitudine).

Cîțiva metri mai sus de Crucea Mușicoiului se află un stîlp indicator și poteca (venind dinspre Tîmpa, pe după grădini) pe care vom începe urcușul, spre sud-vest. Poteca pietroasă urcă ușor printre pini, pe sub stînca din calcare „Piciorul Boului". Cotind puțin la stînga poteca urcă în general lin, pe versantul stîncos din dreapta Văii Popii. Peste 15 minute (de la Cruce) ajungem într-o poiană, la Fîntînița Popii, unde se întretaie mai multe poteci nemarcate.

BRAŞOV

BRAŞOV

0 100 200 m

RISNOV-

Drumul vechi

Centru de echitaţie

Sala de sport

Grup social

Vila Ciocirlia

Vila Zorile

H.R. Ruia

HR Alunis

Vila Padina

P.T.T.R

H R Poiana Ursului

Punct Zoo

Vila Rindunica

Vila Doina

H R Intim

Complexul Mercur

Discoteca Violeta

R Şoimul

Vila Orizontul

H R Alpin

H.R. Ciucaş

H.R. Piatra Mare

Staţie /autobuze

W.C

Dispecerat cazare

V. Pinul

Vila Mesteacănul

Vila Petunia

Vila Liliana

Vila Luminiţa

Vila Camelia

Trambuline

PÎRTIA SLALOM SPECIAL

H.R. Poiana

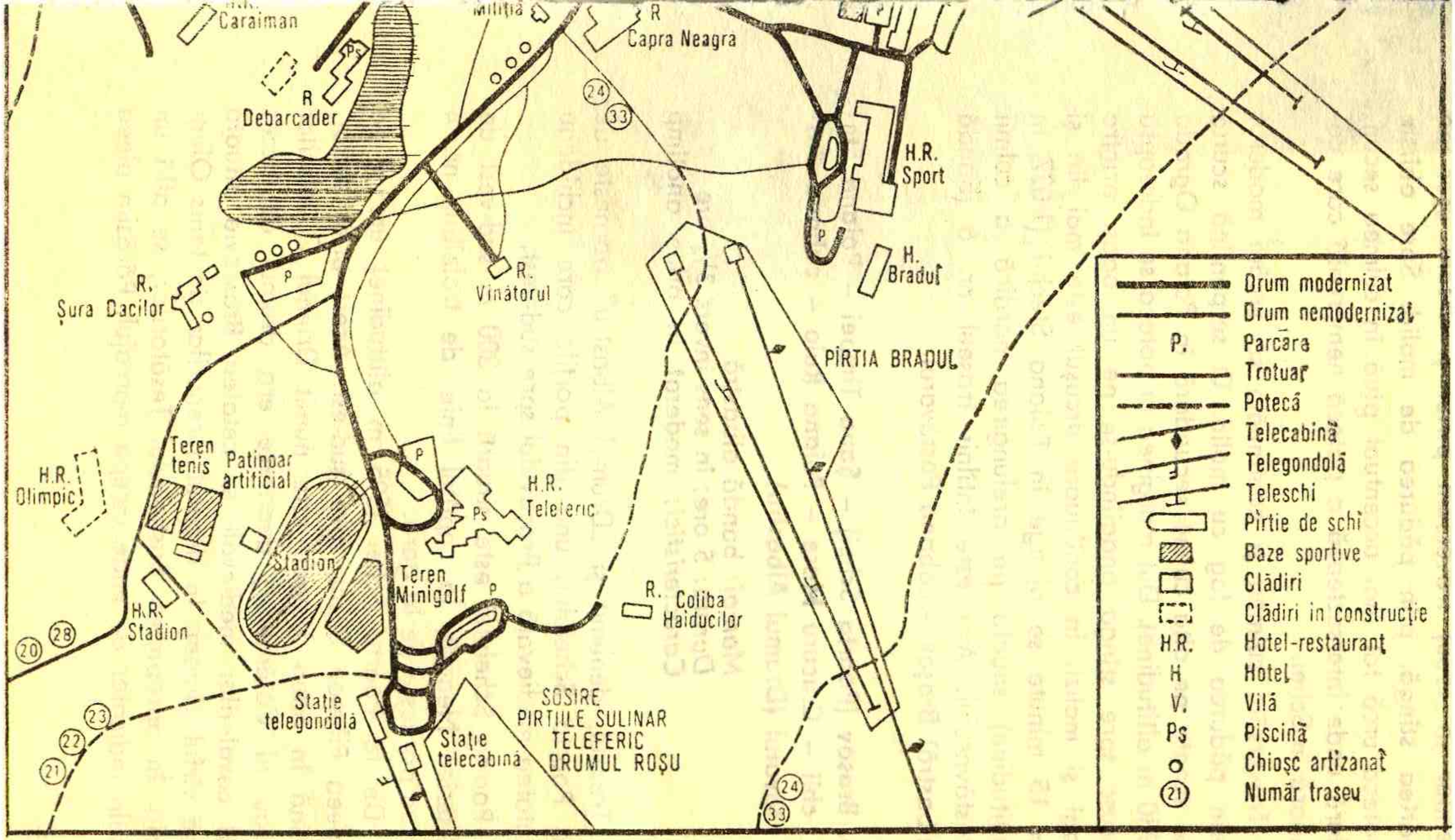

Fig. 5. – Stațiunea Poiana Brașov

Imediat după izvor (amenajat de Societatea pajiștenilor în 1930) traversăm pîrîul și urcăm ușor pe partea stîngă, prin pădurea de molid. Spre obîrșie poteca urcă tot mai accentuat pînă în culmea secundară unde intersectează o potecă nemarcată care coboară în Schei.

Traversăm culmea și continuăm să urcăm moderat prin pădurea de fag cu molid. O serpentină scurtă ne scoate pe altă culme secundară în Poiana Ograda (980 m altitudine). Din marginea ei poteca se îndreaptă brusc spre stînga angajîndu-se pe un ogaș, printre fagi și molizi. În continuare urcușul este mai lin și în 15 minute se ajunge în Poiana Stechil (1 027 m altitudine) situată pe prelungirea nordică a culmii Postăvarului. Aici este întîlnit traseul nr. 6 (bandă albastră) Brașov – cabana Postăvarul.

6. Brașov (Poarta Schei) – Șaua Tîmpei – Poiana Stechil – Crucuru Mare – Poiana Ruia – cabana Postăvarul (Drumul Albastru)

Marcaj: bandă albastră
Durata: 5 ore; în sens invers 3½ ore
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Traseul, denumit și „Drumul Albastru" pornește de la Poarta Scheiului, una din porțile care închideau cetatea medievală a Brașovului spre sud-vest.

Poarta Scheiului este situată la 300 m sud-vest de Biserica Neagră, la capătul liniei de troleibuz nr. 4 care pornește de la gară.

De la Poarta Schei (595 m altitudine) urcăm pe aleea Filimon Sîrbu, spre sud-est. Acest prim sector, pînă în Șaua Tîmpei, este numit Drumul Cavalerilor (sau al Călăreților) deoarece era drumul de acces al cavalerilor medievali la cetatea Brassovia situată pe vîrful Tîmpei. În dreptul terenurilor de tenis Olimpia, în apropierea Bastionului Țesătorilor, se află un stîlp indicator de unde începe marcajul. Părăsim aleea

asfaltată și urcăm, la dreapta, pe un drum pietruit. După cîțiva zeci de pași începe urcușul moderat pe o potecă largă, cu trepte și balustradă metalică, printre castani sălbatici, arțari, zade și fagi. Unindu-se cu poteca nemarcată care face legătura pe curba de nivel cu traseul nr. 7 Brașov – vîrful Tîmpa, traseul nostru cotește la dreapta (sud, apoi sud-vest) și urcă pe după grădini pînă într-o poiană cu stîlp indicator unde se află o cruce de la sfîrșitul secolului al XIII-lea. De aici cotim la stînga (sud-est) și după 10–15 minute de urcuș moderat și puternic în serpentine scurte, printre pini și zade, ajungem la un stîlp indicator situat la intersecția cu poteca nemarcată care vine din dreapta (sud-vest) urcînd pe după grădinile din Schei, de la Crucea Mușicoiului. Încă 3 minute de urcuș și spre stînga se desparte o altă potecă nemarcată care face legătura din nou cu traseul nr. 7 (Brașov – vîrful Tîmpa). Peste 10 minute de la această ramificație ajungem în marginea poienii din Șaua Tîmpei (Cutun), la 820 m altitudine. Urcînd în continuare, spre sud-est, în Șaua Tîmpei, se poate ajunge în drumul carosabil care urcă din Valea Cetății spre vîrful Tîmpa. Drumul Albastru cotește însă la dreapta (sud-vest), intrînd din nou în pădure. Urcînd ușor, ajungem pe culmea Gorița, unde un stîlp indicator marchează un cot de 90° spre stînga (sud-est). Traseul se continuă pe un drum de pămînt – Calea cu Iarbă – care urcă din Șaua Tîmpei. De aici traseul se îndreaptă spre sud-vest pe sau imediat sub culmea îngustă ce desparte Valea Scheilor (în dreapta) de Valea Cetății (spre stînga) urcînd și coborînd în general ușor. După 45–60 minute de mers din Șaua Tîmpei, prin pădurea în care domină fagul, ajungem într-un sector de lărgire al culmii, în Poiana Stechil, în mijlocul căreia se înalță doi molizi. Aici este intersectat traseul nr. 5 (cruce albastră).

Din Poiana Stechil, Drumul Albastru se îndreaptă spre sud 200 m pe culme, pînă la o bifurcație cu stîlp

indicator. Pe poteca nemarcată care continuă spre sud, pe culme, se poate ajunge în Valea cu Apă și la Pietrele lui Solomon. Drumul Albastru coteşte însă uşor la stînga, spre sud–sud-est, coborînd pe un ogaş scurt, apoi continuă pe curba de nivel, şi după 20 minute din Poiana Stechil (2 ore de la Poarta Scheii) ajunge într-o înşeuare îngustă la intersecţia cu traseul nr. 9 Braşov – Poiana Braşov (marcat cu triunghi albc stru). În 5 minute străbatem sectorul comun al celor două trasee, lăsînd în dreapta poteca marcată cu triunghi albastru. Traversăm un pîrîu şi urcăm spre cumpăna de ape dintre bazinele Văii Cetăţii şi Văii cu Apă. După un urcuş cu pante diferite, ocolim bazinul unui afluent al Văii cu Apă, parcurgem cîteva serpentine şi ne îndreptăm pe curba de nivel spre sud–sud-vest pe culmea Crucurului – una dintre culmile principale ale Postăvarului. În continuare, după ce este depăşit un grup de stînci, poteca se îndreaptă brusc spre stînga (sud-est) urcînd spre o înşeuare unde este întîlnit traseul nr. 31 (nemarcat) Braşov – Groapa lui Simion. Continuăm spre sud-vest pe sub culmea împădurită şi presărată cu stînci a Crucurului, cotim la stînga (sud) şi ajungem în altă înşeuare (1 330 m altitudine) la obîrşia pîrîului Groapa lui Simion, afluent al Văii cu Apă. Din culme se poate admira Piatra Mare (spre est), Munţii Baiului (sud) şi vîrful Postăvaru (sud-vest).

Din înşeuare cotim la dreapta şi urcăm moderat spre vest, întîi pe culme, apoi imediat în stînga ei (o întinsă suprafaţă din sud-estul Culmii Crucurului – versantul superior din stînga Lambei Mari – a fost defrişată în deceniul trecut, cu această ocazie fiind tăiaţi şi unii din molizii cu marcaj). Culmea îngustă a Crucurului, alcătuită din conglomerate are mai multe proeminenţe rotunjite. Prima, pe care o întîlnim la 20 minute de urcuş de la obîrşia Gropii lui Simion este vîrful Varna (1 428 m). Trecînd peste Varna, traversăm culmea îngustă şi continuăm în dreapta ei,

prin pădurea de molid, pentru a ocoli vîrful Crucuru Mare (1 435 m). După cîteva minute ajungem din nou în culmea principală într-o înşeuare unde a rămas fundaţia unei vechi cabane forestiere. Urcăm uşor în stînga culmii (sector defrişat) şi trecem pe lîngă o altă fundaţie de unde poteca este înlocuită de un drum forestier de pămînt. La 1/2 oră de la obîrşia Gropii lui Simion ajungem într-o înşeuare cu stîlp indicator (1 420 m altitudine), la intersecţia cu pîrtia de schi Familiar. Din acest punct Drumul Familitar coboară spre dreapta (nord-vest), în serpentine, în Poiana Braşov (vezi traseele de schi). De aici înainte pîrtia Drumul Familiar se suprapune cu Drumul Albastru. Continuăm spre sud-vest, urcînd uşor în stînga Culmii Crucurului, apoi pe curba de nivel şi după 10 minute ajungem la un alt stîlp indicator (1 440 m altitudine) care marchează intersecţia cu traseul nr. 2 Braşov – cabana Cristianul Mare (marcaj – bandă galbenă). Continuînd prin pădure pe Culmea Crucurului spre sud, apoi spre sud-vest, parcurgem sectorul comun al celor două trasee (nr. 2 şi nr. 6), o adevărată alee. La 10 minute de la intersecţie trecem pe lîngă stîlpul indicator care marchează o intrare în traseul nr. 4 Poiana Braşov – Peştera de Lapte – refugiul Salvamont (punct albastru), iar după alte 5 minute, pe lîngă stîlpul indicator (1 435 m altitudine) care marchează capătul traseului nr. 32 Timişu de Jos – Culmea Crucurului, marcat cu cruce albastră). La 150 de paşi spre sud de acest stîlp indicator, poteca îngustă a traseului nr. 2 începe să urce pieptiş versantul acoperit cu stînci de calcar al muntelui Ruia pe cînd poteca largă a traseului nostru (un drum de exploatare de pămînt) continuă înainte, spre sud-vest, urcînd uşor. În cîteva minute ajungem în Poteca şi Pîrtia Sulinar (traseul nr. 33), deasupra Zidului Mare, în marginea de nord-est a Poienii Ruia (1 480 m altitudine). Traversăm poiana spre sud-vest şi în apropierea staţiei inferioare a

teleschiului Ruia, pătrundem în pîrtia de schi Drumul Roşu, urcînd în serpentine pînă în spatele cabanei Postăvarul. Pe traseul 24 se poate urca la cabana Cristianul Mare şi la vîrful Postăvaru (sector nemarcat al Drumului Roşu) sau se poate coborî în Poiana Braşov (marcaj – cruce roşie). Pe traseul nr. 16 (bandă galbenă) se ajunge în Poiana Trei Fetiţe.

7. Braşov (Magazinul universal Braşov) – Drumul Serpentinelor – vîrful Tîmpa

Marcaj: triunghi roşu
Durata: $1^1/_4$–$1^1/_2$ oră; în sens invers $^3/_4$–1 oră
Caracteristici: uşor vara, moderat iarna

Tîmpa are conformaţia unui pinten semeţ care străjuie Braşovul fiind, ca şi în trecut, un adevărat „turn de observaţie" al oraşului. Denumirea sa este de origine tracă şi are înţelesul de „stîncă abruptă" (N. Drăganu citat de S. Puşcariu, 1977).

Traseul, alcătuit din 25 de serpentine lungi de aproape 3 km, constituie calea cea mai scurtă şi mai comodă de a urca cu piciorul pe vîrful Tîmpa. Din apropierea Magazinului universal Braşov, situat în sectorul central al oraşului, urcăm circa 80 m pe strada Dobrogeanu Gherea întîlnind un stîlp indicator (580 m altitudine). Urcăm spre dreapta (sud-est) pe trotuarul cu trepte, trecem pe lîngă Bastionul Funarilor al vechii cetăţi medievale şi ajungem pe aleea Filimon Sîrbu (Promenada Tîmpei), vechi loc de plimbare al braşovenilor. La 10 paşi de poarta care închidea odinioară promenada se află un stîlp indicator care marchează desprinderea spre nord-est a traseului nr. 8 Braşov – Drumul Scărilor – vîrful Tîmpa (triunghi galben). Trecem prin poartă şi după 150 m părăsim aleea asfaltată pentru a urca uşor pe aleea cu pietriş din stînga (sud-vest). În acest punct (620 m altitudine) încep cele

25 de serpentine – Drumul Serpentinelor – numerotate atît de jos în sus (cifrele albe înscrise pe triunghiuri roşii, pe copaci) cît şi de sus în jos (cifrele roşii înscrise pe triunghiuri albe). În cotul primei serpentine se unesc alte două alei: cea de sus (dinspre sud-vest) face legătura cu traseul nr. 6; cea care vine de jos, dinspre vest, este varianta dinspre staţia telecabinei Tîmpa a Drumului Serpentinelor. La telecabină se poate ajunge şi din Piaţa 23 August (Piaţa Sfatului) pe strada Ciucaş (pe lîngă restaurantul Cerbul Carpatin), apoi pe strada Castelului din care se coteşte la dreapta, în pantă, pe Suişul Castelului şi se ajunge lîngă Bastionul Postăvarilor, ceva mai jos de staţia de pornire.

Din capătul de sus al celei de-a doua serpentine se desprinde spre nord-est o potecă de legătură cu traseul nr. 8 – Drumul Scărilor. La capătul de sus al serpentinei a 7-a se desprinde o altă potecă nemarcată, spre sud-vest, care face legătura, pe curba de nivel, cu traseul 6. Drumul Serpentinelor trece de cîteva ori pe sub linia telecabinei în lungul căreia, prin culoarul defrişat, se zăreşte oraşul. Însă cel mai bun loc de admirat oraşul este terasa de la capătul de sus al serpentinei a 16-a situată la 3/4 de oră de urcuş de la pornire. Din acest punct de belvedere (820 m altitudine, 230 m deasupra centrului oraşului) se poate vedea aproape tot oraşul vechi şi culmile înconjurătoare; spre stînga (vest) Stejerişul cu Drumul Nou al Poienii (traseul auto A); în faţă (nord-vest) Warte, iar la dreapta (nord) Cetăţuia (sau Straja). Urcînd mai departe, orizontul se lărgeşte şi din punctele cu vizibilitate bună (cu vegetaţie joasă) se zăreşte şi şesul întins al Ţării Bîrsei.

În curînd pătrundem în înşeuarea de la nord-est de vîrful Tîmpa. Spre stînga ne putem îndrepta spre restaurantul Panoramic şi staţia telecabinei (traseul nr. 8). La vîrf se ajunge în cîteva minute urcînd pe poteca din dreapta (sud-vest). Aici a existat o veche ce-

tate – Brassovia – care a fost dărîmată pe la jumătatea secolului al XV-lea de către locuitorii Braşovului, întrucît fusese transformată de năvălitori în turn de pază al oraşului. Efortul de a urca pe vîrf este răsplătit cu prisosinţă de panorama de neuitat ce se deschide privirilor: la poale Braşovul cu îngemănarea armonioasă a oraşului vechi cu edificiile noi, moderne, în continuare şesul întins al Depresiunii Bîrsei iar în zare, spre nord, culmile domoale, rotunjite ale Munţilor Baraolt.

8. Braşov (Magazinul universal Braşov) – Drumul Treptelor – vîrful Tîmpa

Marcaj: triunghi galben
Durata: 1 3/4 oră; invers 1 1/4 oră
Caracteristici: moderat vara; dificil iarna

Acesta este cel mai dificil traseu care urcă pe Tîmpa. Are acelaşi punct de plecare cu traseele 7 şi 30, în apropierea Magazinului universal Braşov. Din faţa magazinului cotim la stînga (sud-est), urcînd 80 m pe strada Dobrogeanu Gherea pînă la intersecţia în care se află un stîlp indicator (580 m altitudine). Menţinînd direcţia, urcăm pe trotuarul cu trepte din stînga străzii şi trecînd pe lîngă Bastionul Funarilor ajungem în Aleea Filimon Sîrbu (Promenada Tîmpei).

Din Aleea Filimon Sîrbu cotim la stînga, conform indicatorului de lîngă poarta care o închide spre est şi întîlnim primele semne ale marcajului. Spre dreapta (sud-vest) continuă traseul nr. 7, Drumul Serpentinelor (triunghi roşu). Din cele trei alei (cu pietriş) care se desprind din faţa porţii pornim pe cea din dreapta (spre est) urcînd uşor prin pădurea de foioase de la poalele Tîmpei. În mai puţin de 10 minute de la Poarta Promenadei începem să urcăm în serpentine. În cotul celei de-a 4-a serpentine spre dreapta (sud-vest) se ramifică o potecă (nemarcată)

care face legătura cu traseul nr. 7. Continuăm pe alee pe curba de nivel, menținînd direcția generală est (marcajul este vechi). După 30 minute de la Poarta Promenadei ajungem la o bifurcație cu stîlp indicator (660 m altitudine). Pe poteca care continuă înainte, pe după grădini (spre est) se ajunge după 160 m în traseul nr. 30 Brașov – Izvorul lui Ion – vîrful Tîmpa (fără marcaj), în apropierea Curmăturii.

Cîțiva pași mai sus de stîlpul indicator, din bifurcație, se află o bancă de piatră (Banca lui Alesius) de unde începe, de fapt, Drumul Treptelor (cunoscut și sub numele de Drumul Scărilor sau Treptele Gabony).

Pe treptele săpate în calcar se urcă un versant abrupt pînă la o mică platformă de pe care se deschide o frumoasă panoramă asupra orașului. În timpul iernii acest sector este dificil de străbătut.

Dincolo de oraș se întinde șesul Țării Bîrsei, mărginit de Munții Perșani și Baraolt. După 10 minute de urcuș întîlnim alt punct de belvedere cu un unghi de vedere mai îngust datorită copacilor. Urcînd în continuare pe potecă, ieșim din pădure și ajungem în marginea pajiștii de pe versantul sud-estic al Tîmpei declarată rezervație floristică și ocrotită prin lege. Expoziția și înclinarea sa puternică, calcarul pe care este dezvoltat îi conferă un accentuat caracter stepic, caracter ilustrat și de vegetație: colilia *(Stipa pulcherrima, S. capillata)*, iacintul sălbatic *(Hyacinthella leucophea)*, plantă foarte rară la noi și altele. Și aici, în marginea pajiștii, găsim un punct bun de belvedere: la stînga (sud-est) se desfășoară Piatra Mare, ceva mai la dreapta (sud), Postăvarul, sub noi Valea Cetății, iar în zare, la stînga (sud-est), în ultimul plan – Ciucașul.

Urcînd moderat spre sud-vest pe culmea îngustă a Tîmpei spre dreapta apare orașul, Țara Bîrsei și o parte din munții înconjurători (Perșani și Baraolt). Urcușul devine tot mai lin; traversăm un mamelon, și după 50 de minute de la Banca lui Alesius ajungem

în înșeuarea în care este situată clădirea stației telecabinei și restaurantul Panoramic. Aici este întîlnit drumul carosabil ce urcă din Valea Cetății (vezi traseul nr. 30). Fie că ocolim proeminența stîncoasă din sud-vestul clădirii pe la stînga (prin sud-est) pe drum, fie că o traversăm pe o potecă, în cîteva minute ajungem în înșeuarea următoare unde întîlnim traseul nr. 7, Drumul Serpentinelor (triunghi roșu). Urcînd pe potecă, spre sud-vest, în mai puțin de 5 minute ajungem în vîrful Tîmpa (955 m), de unde poate fi admirat orașul și împrejurimile sale. Schițele încrustate pe plăci de oțel montate pe panouri ne ajută să ne descurcăm în labirintul orașului vechi.

9. Brașov (bufetul Răcădău) – Valea Cetății – Valea cu Apă – Poiana Brașov (hotel Poiana Ursului)

Marcaj: triunghi albastru
Durata: 3 ore; în sens invers, 2 ore
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Marcajul traseului începe de la bufetul Răcădău situat în Valea Cetății, în apropierea confluenței acesteia cu Răcădăul. Aici se poate ajunge din două direcții: din sectorul central al Brașovului sau din cartierul Temelia. Din centrul orașului se urcă pe traseul nr. 30 (nemarcat), de la Magazinul universal Brașov prin Curmătură și pe frumoasa alee de la poalele estice ale Tîmpei. La stîlpul indicator ce marchează intersecția aleii cu drumul de exploatare care urcă din Valea Cetății spre vîrful Tîmpa, traseul nr. 30 cotește la dreapta (spre vest), iar spre bufetul Răcădău se continuă 15 minute pe alee spre sud. Pe acest traseu se poate ajunge și din cartierul Temelia mergînd în continuarea străzii V. Alecsandri spre sud-vest, pe drumul forestier modernizat ce urcă pe Valea Cetății și trece pe lîngă bufetul Răcădău (40 minute de la Școala generală nr. 4, din marginea sud-vestică a cartierului Temelia).

Din fața bufetului Răcădău (700 m altitudine) continuăm pe poteca ce se îndreaptă spre sud-vest, în stînga Văii Cetății, prin pădurea de fag și brad (marcaj triunghi albastru). După 30–40 minute de la bufet ajungem lîngă albia pîrîului pe care o traversăm (la cîțiva pași dincolo de un arțar gros) și urcăm taluzul drumului forestier modernizat. Continuăm urcușul ușor pe drumul forestier, în dreapta Văii Cetății, spre sud-vest (cu ocazia construirii drumului, copacii cu marcaj au fost tăiați). Mergînd 5 minute pe drumul forestier ajungem la capătul lui de unde continuăm 10 minute pe un drum de pămînt, pînă la confluența Văii Șindilii cu Valea Hoților. Urcăm pe poteca din prelungirea drumului, spre sud, pe pîrîul din dreapta, Valea Hoților, tot prin pădure. Urcînd pe lîngă firul pîrîului, ajungem la un indicator fixat pe un molid în dreptul căruia schimbăm direcția de mers (15 minute de la capătul drumului de pămînt). Cotim la dreapta (vest), părăsind poteca ce urcă pe Valea Hoților spre culmea Crucurului, traversăm pîrîul și urcăm pe versant în sens invers deplasării de pînă la traversare. Trecem o vîlcea și continuăm pe poteca din dreapta (cea din jos), cotim la stînga (vest), traversăm o culme secundară îngustă și ajungem în altă vîlcea la obîrșia căreia se află un izvor. Traversăm din nou o culme secundară și o vîlcea, urcăm ușor și moderat pe versantul din stînga Văii Cetății și la 30 minute de la traversarea Văii Hoților ajungem într-o culme îngustă și prelungă, orientată nord-sud, unde cotim la stînga, schimbînd din nou direcția înaintării (spre sud), conform indicatorului de pe un molid. Încă 10 minute de urcuș ușor și ajungem într-o înșeuare îngustă, pe culmea ce desparte Valea Cetății de Valea cu Apă (Valea Cheii), unde este intersectat traseul nr. 6 Brașov – cabana Postăvarul (Drumul Albastru) marcat cu bandă albastră (1 015 m altitudine). Ne îndreptăm, conform indicatorului de pe stîlp, spre stînga (est), pe un scurt sector comun cu traseul nr. 6. La

prima bifurcație, marcată cu stîlp indicator, părăsim Drumul Albastru, coborînd spre pîrîu (un afluent al Văii cu Apă). Traversăm pîrîul, urcăm pe versant pe o potecă largă, printre fagi și molizi. Trecem peste o culme, coborîm ușor și ajungem la firul Văii cu Apă (980 m altitudine), ceva mai sus de capătul drumului forestier modernizat ce urcă de la Pietrele lui Solomon. Traversăm pîrîul și urcăm pe versant, prin pădurea de amestec. Trecem peste două culmi secundare, peste o vîlcea (Stere) apoi din nou o culme secundară și la 30 minute de la traversarea Văii cu Apă ajungem la stîlpul indicator ce marchează intersecția cu traseul nr. 2 Brașov – cabana Cristianul Mare, marcat cu bandă galbenă.

Sectorul comun cu traseul 2 pe care îl străbatem în 10 minute se termină într-o poieniță cu stîlp indicator (1 110 m altitudine). Traseul nr. 2 cotește la stînga (pe aici se urcă și la Peștera de Lapte – vezi traseul nr. 4), pe cînd traseul nostru continuă înainte, spre sud-vest, coborînd ușor spre cariera de calcar din marginea de nord-est a Poienii Mici (Poiana de Sus). Ocolim cariera prin partea inferioară (atenție, cariera este în exploatare!), trecem pe lîngă izvorul din marginea ei și 20 m mai sus de izvor ajungem într-o intersecție, în apropierea pajiștei pe care se află pîrtiile trambulinelor din Poiana Brașov. Înainte, spre sud-vest, un drum prin pădure trece pe sub trambulină, peste Pîrtia Slalom Special și iese în Pîrtia Bradul. Pe drumul din dreapta (spre nord-vest) coborîm în cîteva minute pînă la stîlpul indicator ce marchează intersecția cu traseul 3 Poiana Brașov – Poiana Nisipului (cruce roșie). Înainte, spre nord-vest, apoi spre vest, coborîm pe un drum betonat, printre cîteva hoteluri și vile, pînă la intersecția de lîngă hotelul Poiana Ursului (1 020 m altitudine). Spre dreapta (nord) se poate coborî în Brașov pe drumul vechi al Poienii (traseul nr. 1 – bandă roșie); înainte

se ajunge la hotelul Alpin; spre stînga se ajunge la capătul liniei de autobuz nr. 20 Braşov – Poiana, în sectorul central al staţiunii.

10. Braşov – (cartierul Noua) – Piscu Lung – Crucuru Mic

Marcaj: triunghi galben
Durata: 1 3/4–2 ore; în sens invers, 1–1 1/2 oră
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Pornim din marginea sud-vestică a cartierului Noua (capătul liniilor de autobuz 17, 31, 34) pe strada Brazilor spre sud şi apoi spre SE. Ajungînd pe strada Crizantemelor (la nr. 19) întîlnim pe malul unui pîrîu (650 m altitudine) un brad cu primul semn de marcaj de unde ne îndreptăm spre dreapta pe un drum forestier de pămînt. În circa 10 minute traversăm o culme îngustă limitată de două pîraie şi ajungem într-o poiană (Poiana Florilor) unde se află două cabane forestiere. Aici se poate ajunge şi de pe strada Plopilor sau pornind pe drumul forestier modernizat din Satul de vacanţă al Casei pionierilor Braşov.

Trecem printre cele două cabane, coborîm uşor spre nord 25 m, traversăm un pîrîu şi continuăm pe poteca din stînga spre nord–nord-vest prin pădurea de fag şi brad. Urcăm uşor, apoi imediat moderat şi puternic pe o culme îngustă străbătută de o potecă veche, puţin circulată şi ajungem pe un mamelon (600 m altitudine). Aici este întîlnită o potecă nemarcată care urcă dinspre dreapta de la Satul de vacanţă. De la intersecţie cotim la stînga (sud) pe culmea Piscu Lung. Coborîm într-o înşeuare apoi urcăm moderat pe o culme îngustă prin pădurea de brad şi fag. Urcuşul devine tot mai puternic, poteca şerpuieşte în serpentine scurte, trece prin stînga unei stînci din conglomerate şi ajunge pe Crucuru Mic (1 040 m) într-un luminiş cu doborîturi de vînt, la capătul traseu-

lui marcat. Aici este intersectată o potecă de culme venind din stînga (est) care urcă din cartierul Dîrste pe dealul Pleşa (din loc în loc este marcată cu bandă albastră fără fond).

Excursia se poate continua pe culmea Crucurului pînă la cabana Postăvarul. Pornind spre dreapta (est), conform săgeţii de pe un fag, continuăm urcuşul pe culme cu mici devieri impuse de doborîturile de vînt şi de stîncile proeminente de conglomerat. La început urcuşul este mai puternic apoi se domoleşte treptat, culmea se lăţeşte şi după 30 minute de la capătul traseului marcat este întîlnit traseul nr. 31 pe care se ajunge la Groapa lui Simion (1 oră). Pentru a ajunge la cabana Postăvarul se urmează spre stînga (SV) traseul nr. 6 (bandă albastră).

11. Cabana Dîmbu Morii – Larga Mare – Braşov – (cartierul Noua)

Marcaj: bandă roşie – în parte deteriorat
Durata: 1 1/2 oră; în sens invers, 1 3/4 oră
Caracteristici: uşor în orice anotimp

Pornim de la cabana Dîmbu Morii (690 m altitudine) pe şoseaua asfaltată spre Braşov şi după circa 600 m în dreptul unui canton C.F.R., lîngă barieră, întîlnim un stîlp indicator de unde începe marcajul. Traversăm calea ferată şi ajungem în faţa Taberei de pionieri şi şcolari. Chiar la intrarea în tabără părăsim drumul pietruit ocolind cabina porţii şi intrăm pe poteca care străbate o pădure de molid, aproximativ paralel cu drumul pe care l-am părăsit. După 300 m de la intrarea în tabără, poteca coteşte la stînga, traversînd Larga Mică şi un drum forestier. Cotim din nou la stînga (spre dreapta, urcînd pe lîngă Larga Mică, se ajunge la Dîrste) şi continuăm să ocolim tabăra. Poteca – un drum de exploatare – începe să urce foarte uşor pe la marginea albiei Largei Mari, la contactul cu versantul acoperit cu molizi

și fagi. După circa 300 m de la părăsirea taberei, drumul se bifurcă; cel principal, marcat, traversează oblic pîrîul, continuînd urcușul ușor pe dreapta Largei Mari, la baza versantului, prin pădure; cel secundar nemarcat, continuă pe stînga pîrîului.

Spre obîrșie poteca traversează din nou pîrîul, se unește cu cea care a urcat prin stînga și începe să urce prin marginea unei plantații tinere de molid pînă la o înșeuare situată la 770 m altitudine – din care zărim parțial Piatra Mare (spre sud-est) și Brașovul (spre nord, Dealul Melcilor, cartierul Steagul Roșu și, mai departe, comuna Sînpetru). În culme traseul intersectează poteca Crucuru Mic – Dîrste (marcaj foarte vechi, șters: bandă albastră). Din acest punct începe coborîșul: la început mai anevoios, pe un versant plantat recent cu molizi (fără marcaj), cu iviri de conglomerate, dar în curînd tot mai ușor, pe o culme joasă, îngustă, acoperită cu molizi pe care apare din nou marcajul. După 15–20 minute de la plecarea din culme ajungem la colțul de nord-vest al grădinii zoologice din Cartierul Noua. O ocolim prin stînga, coborîm pe lîngă bufetul Brădet și ajungem în strada Brazilor. Mergînd spre dreapta trecem prin fața intrării de la grădina zoologică, continuăm pe strada Stejarului pînă la capătul ei, cotim la stînga pe strada Prunului și ajungem la stația de autobuze – „Strand Noua" – (615 m altitudine; liniile 17, 25, 31).

12. Vîrful Postăvaru – Drumul Șerpilor – Valea Dragă – Timișu de Jos

Marcaj: bandă albastră – în parte deteriorat
Durata: 2½ ore; în sens invers, 4 ore
Caracteristici: dificil vara, inaccesibil iarna

Parcurgerea acestui traseu dificil impune multă atenție și recomandăm folosirea lui mai ales pentru coborîre.

Vîrful Postăvaru (1 799 m altitudine) este situat la est de cabana Cristianul Mare (20–30 minute de urcuș pe traseul nr. 24 – sectorul nemarcat) și la nord-est de stația telecabinei Kanzel. Din înșeuarea situată la 1 774 m altitudine, între Vîrful Postăvaru și mamelonul cu releul TV, coborîm spre sud-est, pe lîngă stîlpul de marcaj pe Drumul Șerpilor – potecă ce coboară în serpentine scurte versantul abrupt, cu stînci din breccii acoperite cu molizi. După 20 minute ajungem în marginea superioară a Poienii Stînei Postăvarului, la 1 600 m altitudine (în ultimii ani aici nu mai există stînă). De aici se deschide o frumoasă priveliște asupra Pietrei Mari (est), Munților Baiului (sud-est), Predealului (sud) și Bucegilor (sud-vest).

Coborîm în partea inferioară a pădurii, cotim la stînga (nord) pe curba de nivel și traversăm o vîlcea cu grohotiș mobil, în partea superioară a căreia se află o stînă. Vîlceaua pornește de sub vîrful Postăvaru și reprezintă obîrșia Lăpiașului de Jos. Continuînd pe curba de nivel după 2–3 minute intrăm într-o altă vîlcea, străbătută de un pîrîiaș cu debit redus și coborîm în serpentine scurte prin poiana îngustă care o însoțește pînă la confluența cu vîlceaua cu grohotiș traversată mai sus. După 30 minute de coborîș din marginea superioară a Poienii Stînei Postăvarului ajungem la un stîlp cu marcaj, de la care părăsim vîlceaua și intrăm în pădure (1 350 m altitudine).

Cotind spre stînga (est) intrăm în pădurea de molid, apoi de fag cu molid și înaintăm pe curba de nivel spre nord-est. Trecem deasupra unor stînci de calcar, continuăm pe curba de nivel prin făget, apoi coborîm ușor și moderat. După 20 minute de la intrarea în pădure ajungem în Culmea Postăvarului, pe interfluviul dintre Valea Dragă (la nord) și Valea Postăvarului (la sud). Menționăm că înainte cu 100 m de culme

întîlnim ultimul marcaj din acest sector, pe un fag. De lîngă acest fag o potecă coteşte brusc la dreapta (sud-est), coborînd prin Valea Postăvarului la Timişu de Jos (lîngă Spitalul de boli nervoase). În 2–3 minute de urcuş moderat de la acest fag ajungem într-un luminiş, într-o înşeuare. Acesta este sectorul cu cele mai mari posibilităţi de deviere de la traseu deoarece marcajul lipseşte, există mai multe poteci nemarcate şi apar copaci doborîţi de vînt. Poteca care se îndreaptă spre stînga (nord-vest) imediat sub culme, pe curba de nivel, ocoleşte obîrşia Văii Dragi şi trece în Lamba Mare (traseul nr. 32). La dreapta, în lungul culmii (imediat la nord de ea), spre est coboară o potecă care ajunge în Valea Timişului (cu ramificaţii şi spre Valea Dragă).

Poteca traseului nostru, foarte puţin circulată şi neclară, traversează culmea Postăvarului şi coboară, în pantă accentuată, versantul drept al Văii Dragi, spre nord, printre fagi şi molizi. Ajungînd în Valea Dragă (Valea Scumpă sau Răchiţeaua – denumire care pe indicatoare apare ca „Rechezaia"), la confluenţa cu o vîlcea de obicei seacă, cotim la dreapta (est), pe firul pîrîului (20 minute din culme). În acest punct o potecă urcă pe versantul stîng al Văii Dragi şi coboară în Valea Lambei Mari, în drumul forestier străbătut de traseul nr. 32.

După 15 minute de coborîş pe lîngă pîrîu sau chiar prin albia pietroasă, ajungem în valea Timişului, la cantonul C.F.R. 158. Traversînd calea ferată, ajungem în D.N. 1, lîngă un stîlp indicator (740 m altitudine) situat 35 m amonte de piatra kilometrică 155 (13 km pînă la Braşov). Spre stînga, pe şosea (nord-est), la 900 m se află staţia de autobuze a liniei Braşov – Predeal iar la 1,4 km halta C.F.R. Timişu de Jos şi staţia terminus a liniei de autobuze Braşov – Timişu de Jos.

13. Timișu de Sus (halta C.F.R.) – Valea Calului – Cheile Rîșnovului – cabana Cheia

Marcaj: triunghi roșu
Durata: 3 ore; în sens invers, același timp
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Din apropierea haltei C.F.R. Timișu de Sus (cca 790 m altitudine) pornim de-a lungul căii ferate spre Brașov (avale), așa cum arată indicatorul. După 100 m, traversînd liniile, întîlnim un alt stîlp indicator. Traseul continuă pe drumul forestier ce urcă pe Valea Calului. Urmărind marcajul (mai ales pe podețele de beton), spre a nu ne abate pe unul din drumurile secundare de exploatare forestieră, după 45 minute ajungem în dreptul unei cabane forestiere în apropierea căreia (în dreapta drumului) se află un izvor și un stîlp indicator.

În fața cabanei (880 m altitudine) părăsim drumul forestier de pe Valea Calului, traversăm pîrîul, și începem să urcăm pieptiș pe poteca ce străbate o pădure de molid, apoi de molid cu fag. După 20–30 minute se ajunge în culmea Spinării Calului, la un stîlp indicator (1 060 m altitudine). Aici este intersectat traseul nr. 15 (bandă galbenă); spre dreapta se poate urca la cabanele Postăvarul și Cristianul Mare, iar spre stînga se coboară la cabanele Poiana Secuilor și Trei Brazi. Pînă la cabana Cheia au mai rămas circa 2 ore. Traversăm Spinarea Calului conform săgeții indicatoare și ne îndreptăm pe o culme secundară spre sud-vest. În curînd coborîm brusc în Valea cu Noroi întîlnind șoseaua forestieră din lungul ei. Continuînd coborîrea, trecem de confluența cu Valea Lungă, întîlnim, pe dreapta, un canton silvic și mai parcurgem circa 1,5 km pînă la confluența cu valea Tocilița. Cele trei trasee reunite urmează șoseaua forestieră din lungul Văii Cheii spre vest, ajungînd după 800 m în Cheile Rîșnovului. Pînă la cabana Cheia (690 m altitudine) au mai rămas 2,8 km. Pe partea

dreaptă, la confluența cu pîrîul Poienii, sînt întîlnite traseele nr. 20 (bandă albastră), 21 și 22 (punct roșu). Legătura cu Rîșnovul, situat la 4 km nord-vest este asigurată de patru curse de autobuz pe zi, pe Drumul național 73 A Predeal – Pîrîul Rece – Rîșnov.

14. Cabana Timiș – cabana Poiana Secuilor – valea Tocilița – Cheile Rîșnovului

Marcaj: triunghi galben
Durata: $2^1/_4$–$2^1/_2$ ore; în sens invers același timp
Caracteristici: moderat în orice anotimp

La cabana Timiș (885 m altitudine) se poate ajunge folosind cursele de autobuze Brașov – Predeal. Coborîm de la cabană circa 50 m pe șoseaua națională pînă la o ramificație asfaltată care se îndreaptă spre un grup de hoteluri. Lîngă un gard întîlnim un stîlp indicator care marchează intrarea în traseu. După 20 minute de urcuș ușor prin pădure, poteca, după ce intersectează o șosea forestieră, ajunge pe umărul unei culmi unde o săgeată indică o jumătate de oră pînă la cabană. Poteca, orientată în prima porțiune sud-est – nord-vest urcă în pantă lină pe versantul estic al culmii Babeș. În porțiunea superioară își schimbă orientarea spre vest–sud-vest, intersectînd de mai multe ori un vechi drum pe care îl urmează în ultima parte. Traseul iese pe culme în marginea unei poieni de unde se zărește la circa 200 m cabana Poiana Secuilor (1 070 m altitudine). Datorită pitorescului lor și raritățji unor specii de ierburi, poienile din jurul cabanei au fost propuse spre a fi declarate rezervații floristice. Pînă la cheile Rîșnovului a rămas circa $1^1/_4$ oră.

Se continuă traseul prin spatele cabanei Poiana Secuilor (partea nordică) pătrunzînd în pădure pe la obîrșia văii Tociliția Mică. Poteca urmărește versantul stîng al văii, coborînd în continuare un bot de

culme alcătuită din conglomerate și gresii, pînă la confluența Tociliței Mari cu Tociliţa Mică. În aval valea Tociliței se lărgește mult datorită apariției șisturilor marnoase. În apropiere de confluența cu Pîrîul Cheii este întîlnit traseul 19 (triunghi albastru). Pe Valea Cheii urcă spre Spinarea Calului traseul nr. 13 (triunghi roșu). Pentru a ajunge în chei parcurgem în continuare circa 0,8 km pe drumul forestier de pe Valea Cheii. Excursia se poate continua pe drumul forestier (2 800 m) la cabana Cheia.

15. Predeal – cabana Trei Brazi – cabana Poiana Secuilor – Spinarea Calului – cabana Cristianul Mare

Marcaj: bandă galbenă
Durata: 5–5½ ore; în sens invers, 4 ore
Caracteristici: dificil vara, inaccesibil iarna

Traseul pornește din marginea nord-vestică a orașului Predeal (1 040 m altitudine) și corespunde, în prima porțiune, șoselei asfaltate Predeal – cabana Trei Brazi. De la gară se poate ajunge la intrarea în traseu pe lîngă clădirea pompierilor pe străzile Șoimului și Vulturilor sau se poate urca direct pe strada Mihai Viteazul pînă într-o poiană în care este situat un depozit I.C.V.A. Poteca urcă deasupra șoselei (care rămîne în dreapta) ajungînd după circa 500 m într-o poiană largă unde se desprinde spre stînga o variantă a traseului nr. 18 (cruce albastră), care urcă spre Fitifoiu. Poteca traversează un cot larg al șoselei și se îndreaptă, în continuare, în urcuș ușor spre nord-vest. Pe partea stîngă este întîlnit un izvor. În apropierea șoselei este așezată o stînă de unde există un bun punct de perspectivă asupra Masivului Piatra Mare peste bazinul larg al pîrîului Vlădeț. Traseul se continuă pe șosea spre nord-vest. Înainte de a ieși din pădure se desface spre stînga, în dreptul unei surpări a taluzului șoselei, traseul nr. 18 (cruce albastră),

care urcă pieptiș spre muchia Fitifoiului. Pînă la hotelul-cabană Trei Brazi au rămas 800 m în care este străbătută înșeuarea largă dintre culmile Morarului și Fitifoiul. Cu 150 m înainte de a ajunge la cabană se desface în stînga (sud-vest), în marginea pădurii traseul nr. 19 (triunghi albastru) spre cabana Pîrîul Rece. Traseul urmează un drum de căruță, îndreptîndu-se spre nord-est. La 300 m de cabana Trei Brazi se desprinde în stînga traseul nr. 19 (triunghi albastru) spre Cheile Rîșnovului și cabana Cheia. După 10 minute ajungem la cabana Poiana Secuilor. La cabană este întîlnit și traseul nr. 14 (triunghi galben), care urcă de la Timișu de Sus și se îndreaptă spre Cheile Rîșnovului. Traseul nostru se continuă spre nord-est prin pădurea dominată de fagi și molizi impunători, pe culmile largi Babeș și Cărbunarea alcătuite din conglomerate și gresii. După ce trece printr-o poiană și printr-un lăstăriș de fag și brad se angajează într-un urcuș dificil spre nord și ajunge pe Spinarea Calului. Aici este întîlnit traseul nr. 13 (triunghi roșu) Timișu de Sus – cabana Cheia. În continuare traseul nu este accesibil în timpul iernii. De la intersecția cu traseul nr. 13 poteca se îndreaptă spre nord pe culmea Spinării Calului și, după 10 minute, coboară într-o înșeuare largă. În continuare, după ce urcăm o pantă mai accentuată, pădurea se rărește și poteca ne scoate pe un mamelon alcătuit din conglomerate, de unde pot fi admirați munții înconjurători. Coborîm pe lîngă un perete stîncos și ajungem pe o culme îngustă acoperită cu molizi.

Începe ascensiunea clinei sudice, puternic înclinate, a culmii principale a Postăvarului, în sectorul cel mai dificil al traseului. După ce traversăm o fișie îngustă de grohotiș cotim la dreapta urcînd serpentinele scurte ale unui versant, traversăm o culme și străbatem din nou o porțiune mai dificilă cu grohotișuri mobile. În continuare poteca trece pe la obîrșia pîrîului Valea Lungă și urcă în serpentine pe un versant

cu numeroase iviri de calcar. Pădurea se rărește, urcușul devine mai domol și după 10–15 minute de la traversarea văii ajunge în Poiana Trei Fetițe, la 1 620 m altitudine.

Sîntem pe culmea principală a Postăvarului, într-un punct din care se poate face un larg tur de orizont. Cu fața spre sud, de la stînga spre dreapta putem admira Masivul Piatra Mare, culmile rotunjite ale Baiului și ale Munților Predealului și versantul nordic, impunător al Bucegilor. Dincolo de culme, la cîteva minute de coborît spre vest pe poteca marcată, panorama se întregește cu șesul neted al Depresiunii Brașov (golful Zărnești), creasta izolată a Pietrei Craiului și, în zare, cu contururile Munților Iezer-Păpușa. Spre dreapta, dincolo de golful Zărneștilor se văd culmile joase acoperite cu păduri și pajiști ale Munților Poiana Mărului și ale Perșanilor. Pe culmea îngustă din dreapta se desface spre nord-est o potecă nemarcată, pe care se poate ajunge la vîrful Postăvaru, trecînd prin Groapa cu Soare din apropierea stației telecabinei Kanzel. Traseul marcat traversează culmea și în marginea poienii se bifurcă: poteca din dreapta ajunge la cabana Cristianul Mare (15–20 minute), iar cea din stînga, marcată tot cu bandă galbenă (traseul nr. 16), se îndreaptă spre cabana Postăvarul.

16. Cabana Postăvarul – Poiana Trei Fetițe

Marcaj: bandă galbenă
Durata: 30 minute; în sens invers, 20 minute
Caracteristici: ușor în orice anotimp

Din fața cabanei Postăvarul (1 590 m altitudine) pornim spre sud-est, conform indicatorului de lîngă cabană. După 30 de pași printre molizi, se desprinde spre stînga traseul nr. 24 (sectorul nemarcat al Drumului Roșu); după alți 25 de pași pe poteca din dreapta se ajunge în Pîrtia Lupului. Traversăm pîrtia

și intrăm din nou în pădurea de molid. După 10 minute de la cabană ajungem pe culmea dintre Vanga Mare (în dreapta) și Valea Seacă (în stînga), la un cot al potecii de unde se deschide o frumoasă priveliște. Spre sud-vest se zărește stațiunea Pîrîul Rece și Bucegii, iar spre vest Golful Zărnești al Depresiunii Brașov, Piatra Craiului și Poiana Mărului. După traversarea culmii, ne îndreptăm spre est, pe curba de nivel, prin pădurea de molid, pînă la firul fără apă de la obîrșia Văii Seci. Pe poteca ce urcă în serpentine spre stînga (nord) se poate ajunge la cabana Cristianul Mare, iar pe cea care coboară spre dreapta, în lungul Văii Seci, la Porțile de Piatră ale Postăvarului și la Cheile Rîșnovului.

După traversarea obîrșiei Văii Seci poteca cotește la dreapta (sud-vest), în stînga văii și urcă ușor pe un versant defrișat, cu stînci și bolovani din calcare. Cîțiva pași înaintea unei proeminențe stîncoase întîlnim traseul nr. 15 Predeal – Poiana Trei Fetițe – cabana Cristianul Mare (bandă galbenă). După 250 pași de la această intersecție se ajunge pe culmea principală, îngustă, a Postăvarului, în Poiana Trei Fetițe (1 620 m). În fața noastră, spre est, se deschide panorama de neuitat a Pietrei Mari (cu serpentinele drumului care urcă spre cascada Tamina); spre sud-est și sud se văd Munții Baiului, Predealul și Bucegii.

17. Predeal – Gîlma Mare – Sanatoriul climateric (șoseaua Predeal – Pîrîul Rece)

Marcaj: bandă albastră
Durata: $^3/_4$–1 oră; în sens invers același timp
Caracteristici: ușor în orice anotimp

Pentru a ajunge la intrarea în traseu urcăm pe strada Poiana Narciselor, pe lîngă piață, traversînd spre stînga pîrîul Joiței pe strada 30 Decembrie. În mar-

ginea pădurii se zăresc, pe copaci, primele semne de marcaj bandă albastră. După 200 m de urcuș ușor prin pădure, poteca largă traversează un drum forestier îndreptîndu-se spre sud-vest pe un umăr larg rotunjit, desprins din culmea Gîlma Mare. Poteca străbate cîteva poieniţe pe la obîrșia unor văi largi (pe una dintre ele este întîlnit un izvor). La traversarea văilor se pot observa numeroși bolovani rotunjiți rezultați prin dezagregarea conglomeratelor din care este alcătuită culmea. În continuare, poteca largă începe să coboare, și după 20 minute ajunge lîngă Sanatoriul climateric de pe șoseaua Predeal – Pîrîul Rece, în stația de autobuze.

18. Cabana Trei Brazi – Fitifoiu – șoseaua Predeal – Rîșnov (cu variantă spre Predeal)

Marcaj: cruce albastră
Durata: 1–1¼ ore; în sens invers 1½–2 ore
Caracteristici: ușor vara, moderat iarna

De la cabana Trei Brazi (1 130 m altitudine) ne îndreptăm spre sud, pe șoseaua care coboară la Predeal. În marginea pădurii, în dreptul unei surpări a taluzului șoselei întîlnim poteca ce urcă pieptiș (30–35° spre muchia Fitifoiului (1 292 m), care domină relieful mai coborît al Munților Predealului. Pe culme, se desface spre est o variantă care coboară spre Predeal, care ajunge în șosea în apropierea orașului. Traseul se continuă spre vest pe la obîrșiile Stînei Mari. După 200 m urmează o culme prelungă, ramificație a Fitifoiului, care coboară spre sud-vest deasupra obîrșiilor Rîșnoavei, întîlnind șoseaua Predeal – Rîșnov în locul numit „Crăcănel". Spre vest șoseaua se îndreaptă spre Pîrîul Rece (2,6 km) iar în sens opus, spre Predeal.

19. Cabana Pîrîul Rece – cabana Trei Brazi – Dealul cu Mesteacăn – Cheile Rîșnovului – cabana Cheia

Marcaj: triunghi albastru
Durata: 4–4$^1/_2$ ore; în sens invers, același timp
Caracteristici: ușor vara, moderat iarna

Lîngă cabana Pîrîul Rece (1 060 m altitudine) o săgeată indicatoare orientată spre nord-est arată intrarea în traseu. Coborîm versantul nordic, abrupt al pintenului semeț, alcătuit din calcare, pe care este situată cabana și după ce străbatem o diferență de nivel de peste 200 m traversăm albia a două pîraie prin a căror confluență se formează pîrîul Pietrosu. Traseul urcă în continuare spre est–nord-est o spinare largă acoperită de fînețe și pîlcuri de copaci în lungul stîlpilor rețelei electrice. În stînga rămîn cîteva clădiri izolate. Sîntem pe clina sudică, prelungă a culmii Morarului alcătuită predominant din conglomerate. Privind spre sud, zărim în întreaga lor măreție piscurile semețe ale peretelui nordic al Bucegilor. Spre dreapta se conturează serpentinele strînse ale șoselei Pîrîul Rece – Rîșnov. Pe o distanță de 150 m urmează un urcuș mai greu pe o pantă de peste 30°. Poteca se continuă spre nord-est, intră în pădure, urcă pieptiș cîteva trepte de lemn, străbate obîrșia mlăștinoasă a unei văiugi și iese în înșeuarea largă de sub cabana Trei Brazi. La 150 m spre nord se zărește cabana Trei Brazi (1$^1/_2$ oră de la Pîrîul Rece). Pe șoseaua asfaltată se poate coborî la Predeal.

De la cabana Trei Brazi (1 130 m altitudine) se parcurg circa 300 m spre nord-est pe drumul care se îndreaptă înspre cabana Poiana Secuilor. Intrarea în traseu este marcată de un stîlp indicator situat la marginea pădurii pe stînga drumului. Poteca se îndreaptă spre nord-vest traversînd obîrșiile noroioase ale unor pîraie afluente văii Tocilița, printr-o pădure deasă de molid în amestec cu fag. După 600 m iese brusc în-

tr-o poiană sub vîrful Morarului de unde se deschide o largă panoramă asupra culmii prelungi a Postăvarului. În prim plan se desfășoară abruptul muchiei Cheii. Poteca străbate poiana, reintră pentru o scurtă porțiune în pădure și traversează, în continuare, o înșeuare largă de sub Dealul cu Mesteacăn. Urmează un scurt urcuș mai dificil, și, după traversarea culmii, se coboară pe un pinten îngust în valea Tociliței. Aici este întîlnit marcajul triunghi galben (traseul nr. 14), care vine de la cabana Poiana Secuilor. Drumul coboară în Valea Cheii întîlnindu-se cu traseul nr. 13 (triunghi roșu). Traseul se continuă spre vest pe drumul forestier de pe Valea Cheii și după 1 km pătrunde în cheile sălbatice ale Rîșnovului. Pe o lungime de 250 m panta pîrîului se accentuează brusc și valea este străjuită de pereți calcaroși verticali de 60–70 m pe care arborii se agață din loc în loc pe mici polițe. Pe dreapta, la o înălțime de 40 m se zărește intrarea circulară a unei mici peșteri. Fundul văii se îngustează în unele porțiuni la 10–12 m. Pînă la cabana Cheia au mai rămas circa 2 800 m pe șoseaua forestieră care se menține pe dreapta pîrîului pînă în apropiere de confluența cu pîrîul Poienii unde sînt întîlnite traseele 20 (bandă albastră), 21 (punct roșu) și 22 (punct roșu), spre Poiana Brașov. De la cabana Cheia se poate ajunge, pe șoseaua asfaltată, la Rîșnov (4 km) sau la Pîrîul Rece (9,5 km).

20. Cabana Cheia – Cheișoara – Rîpa Dracului – Poiana Brașov (Patinoarul artificial)

Marcaj: bandă albastră
Durata: 3½ ore; în sens invers, 2½ ore
Caracteristici: moderat vara (cu excepția sectorului de chei, dificil la ape mari), greu accesibil iarna

Cabana Cheia este situată la 690 m altitudine în valea Ghimbavului Mic (Pîrîu Mic), la 4 km sud-est de Rîșnov pe DN 73 A Rîșnov – Pîrîul Rece – Predeal.

Patru curse I.T.A. pe zi vin pînă la cabană, iar în duminicile din sezonul cald circulă curse suplimentare. Cabana este capătul nordic al traseului care coboară din Munții Bucegi (cab. Mălăiești) prin Glăjărie – Șaua Runcului Mare, marcat cu bandă albastră. Aici se află și capătul unor trasee din Munții Postăvaru: 13 (triunghi roșu), 19 (triunghi albastru), 21 și 22 (punct roșu).

De la cabana Cheia ne îndreptăm spre est pe drumul forestier și după 1 km ajungem la o bifurcație unde se află un stîlp indicator. Înainte, spre est, traseele nr. 13 și 19 se îndreaptă spre Cheile Rîșnovului. Traseul nostru, comun cu traseele nr. 21 și 22 se continuă spre stînga, pe șoseaua forestieră din lungul Văii Poienii. După 2 km ajungem la confluența cu Valea Groapa de Aur unde un stîlp indicator (750 m altitudine) marchează desprinderea spre dreapta (sud-est) a traseului nr. 21 marcat cu punct roșu. În dreapta drumului se află un izvor puternic. Continuînd urcușul ușor pe drumul forestier, marcat cu bandă albastră și cu punct roșu (traseul nr. 22), după 200 m ajungem într-o cheie, denumită Cheișoara, săpată, pe o lungime de 200 m, în calcare de Pîrîul Poienii (1–1¼ oră de la cabana Cheia). Drumul continuă spre nord, în lungul Văii Poienii și peste 1 km ajungem la o nouă bifurcație cu stîlp indicator, lîngă un canton silvic. Sîntem în apropierea confluenței Văii Poienii cu Groapa Lungă (Sucetu) pe care, spre dreapta (est–nord-est), urcă drumul forestier urmat de taseul nr. 22.

De la cantonul silvic traseul nostru continuă, circa 250 m, pe ramificația din stînga (nord-est) a drumului forestier (puțin circulată) și trece pe un pod de lemn în dreapta pîrîului. Urcînd în lungul Văii Poienii (adesea seacă în acest sector), după 5 minute de la capătul drumului forestier ajungem într-o poieniță, la confluența cu un pîrîu. Poteca nemarcată urcă spre nord-vest, pe versantul drept al Văii Poienii, puternic înclinat și abrupt. Poteca ocolește pe deasupra un sec-

tor dificil al Văii Poienii. Din Poiană, valea se îngustează mult, versanții devin puternic înclinați și abrupți, cu frecvente iviri de stîncă (calcare) și îngrămădiri de bolovani mari în albie.

Poteca marcată cu bandă albastră continuă pe lîngă pîrîu, cînd de o parte, cînd de cealaltă parte a albiei, sau chiar pe firul ei. Alcătuirea geologică a regiunii (calcare) favorizează infiltrații puternice însoțite de dispariția cursului în adîncime. La topirea zăpezilor și în perioadele ploioase (primăvara și începutul verii, uneori și toamna) debitul crește mult, acoperind în unele sectoare poteca, ceea ce impune traversarea pîrîului prin apă, pe bolovanii lunecoși. În perioadele de ape mari este bine să se evite acest sector al traseului. La 5–10 minute din poiană întîlnim un sector de cheie (100 m lungime) care în perioadele cu ape mari trebuie ocolit urcînd pe versantul din stînga pîrîului, prin pădure, pe deasupra stîncilor. Continuînd urcușul, pe lîngă firul apei, întîlnim o a doua cheie, Rîpa Dracului, mai îngustă și mai înaltă decît prima, care în mod obișnuit se depășește pe poteca ce urcă pieptiș prin pădurea de molid de pe versantul stîng al pîrîului (la nivele scăzute se poate trece prin cheie). După 5–10 minute de la Rîpa Dracului ajungem la confluența Văii Poienii cu Valea Sticlăriei, lîngă un stîlp indicator (855 m altitudine), unde este întîlnit traseul nr. 28 (cruce galbenă). Traseul nostru, marcat de aici în sus cu bandă albastră și cruce galbenă, continuă spre dreapta (est) în lungul Văii Poienii, pe un drum de pămînt.

După 15–20 minute ajungem la capătul Pîrtiei Lupului (sosirea nouă, 950 m altitudine); părăsim lunca pîrîului și urcăm moderat în lungul pîrtiei pînă la sosirea veche (300 m est de cea nouă). Trecem pe lîngă stația de epurare a apelor din Poiană, urcăm moderat pe un drum carosabil pînă lîngă niște grajduri, apoi coborîm lin. Un scurt urcuș ușor, și după 10 minute de la Pîrtia Lupului am ajuns la capătul traseu-

lui, la stîlpul indicator de lîngă Patinoarul artificial (1 020 m altitudine). Aici este și capătul traseelor nr. 21, 22, 23 și 28.

La 200 m nord de Patinoarul artificial se află restaurantul Șura Dacilor, la 800 m nord – capătul liniei I. T. Brașov nr. 20 (Brașov – Poiana), iar la 400 m sud-est de Șura Dacilor stația telescaunului și a telegondolei care urcă pe Postăvaru.

21. Poiana Brașov (Patinoarul artificial) – Prăpastia Lupului – Poiana Popii – Avenul Groapa de Aur – cabana Cheia

Marcaj: punct roșu
Durata: 3½ ore; în sens invers: 4¼ ore
Caracteristici: moderat vara, dificil iarna, cu excepția sectorului Groapa de Aur – Valea Poienii, dificil vara și impracticabil iarna.

Primul marcaj se află pe gardul Patinoarului artificial situat în sud-estul stațiunii Poiana Brașov, la 1 020 m altitudine. Apropiindu-ne de patinoar dinspre Șura Dacilor, peste acoperișul de țiglă roșie al hotelului Stadion, zărim spre sud stîncile de calcar ale Prăpastiei Lupului.

Trecînd printre Patinoarul artificial și hotelul Stadion urcăm ușor pe lîngă gardul stadionului, spre sud-est, pînă la liziera pădurii de conifere unde cotim la dreapta (sud-vest) pe un drum de pămînt. În acest punct, situat la 150 m vest de stația telegondolei, se poate ajunge și venind de la hotelul Teleferic pe lîngă terenul de minigolf. Urcînd ușor prin pădurea de conifere, trecem pe lîngă niște grajduri, cotim la stînga (sud-est) și ajungem într-un drum larg, folosit de schiori ca legătură între Pîrtia Lupului și stațiile telefericelor. Pornim spre dreapta (sud), pe o potecă cu numeroase schimbări de pantă, marcată cu punct roșu și cruce albastră. Trecînd pe lîngă stîncile de calcar ale Prăpastiei Lupului (sectorul inferior), urcu-

șul devine moderat și în cîteva minute ajungem în marginea unei pajiști alungite nord-sud, pe Pîrtia Lupului (30 minute de la patinoar). În josul pîrtiei se văd noile hoteluri din Poiană, iar în zilele cu vizibilitate bună, privirea străbate pînă spre defileul Oltului de la Tușnad.

Traversăm Pîrtia Lupului și lăsînd la stînga poteca marcată cu cruce albastră (traseul nr. 23), continuăm înainte, spre vest, coborînd ușor printre molizii marcați cu punct roșu. Traversăm o culme secundară îngustă, cotim la stînga (sud-vest) și coborîm moderat, transversal, pe un versant cu molizi și fagi pînă deasupra unei înșeuări. Nu coborîm prin înșeuare ci traversăm spre stînga culmea de deasupra (prelungire spre est a culmii Pisiacului) – și coborîm ușor pînă într-o poiană mică presărată cu bolovani de calcar – Poiana Ursului (20–30 minute de la Pîrtia Lupului). Din marginea sudică a Poienii, de pe culmea din dreapta Vangăi Mici, spre vest se deschide o largă panoramă asupra giganticului zid arcuit al Pietrii Craiului cu despicăturile Prăpăstiilor Zărneștilor și Curmăturii.

În sectorul Poiana Ursului – Poiana Popii traseul a fost modificat recent. Noua variantă trece pe la baza pereților abrupți ai Vangăi Mari și Vangăi Mici.

Din Poiana Ursului traversăm pe la baza unor pereți calcaroși văile Vanga Mare, Vanga Mică și un mănunchi de văiugi tributare ajungînd, în curînd, în Poiana Popii, în apropierea unui fag marcat cu punct roșu. Traversăm spre sud înșeuarea largă în care este situată Poiana Popii, apoi coborîm trecînd pe lîngă un izvor. De aici începe un coborîș susținut prin pădurea de molizi tineri pînă la un grup de fagi unde cotim la stînga, spre sud și urcăm ușor prin molidișul tînăr cu fagi rari, traversînd un pîrîu cu debit permanent, apoi altul, de obicei sec – obîrșia Pîrîului de Aur. Poteca se angajează pe versantul stîng al acestui pîrîu urcînd moderat spre sud-vest prin pădurea tînără în care domină molidul, pînă în culme, în marginea pădurii

cu molizi și fagi maturi. Coborîm spre sud-vest într-o microdepresiune carstică (dolină), cotim brusc la dreapta (spre nord-vest) și după circa 25 m în dreapta potecii se deschide gura avenului Groapa de Aur (sau Gaura de Aur) adînc de 29 m (1 030 m altitudine). Avenul își datorează probabil numele luminiscenței produse de trunchiurile putrezite ale copacilor prăbușiți în el. Este un gol carstic care nu se poate vizita din cauza pericolului prăbuşirilor de pietre. Sectorul Poiana Popii – Groapa de Aur al acestui traseu poate fi parcurs fără efort în 30 minute, dar rămîne totuși un sector destul de dificil din cauza pădurii tinere crescute abundent, care maschează adesea poteca. La aceasta se adaugă lipsa marcajului (nerefăcut după defrișări), ceea ce impune multă atenție.

De la aven se coboară pe sub culmea traversată anterior, pe o culme secundară îngustă, cu iviri de stînci din calcar. Urmează sectorul cel mai dificil în care, pe cîțiva metri, trebuie să ne cățărăm pe stînci. După traversarea abruptului stîncos (din calcare), în fața noastră se deschide impresionantul spectacol al stîncilor care alcătuiesc Porțile de Piatră ale Postăvarului, străbătute de cursul firav al pîrîului Groapa de Aur. Traversăm pîrîul pe la baza unui scurt abrupt stîncos și intrăm din nou în pădure, coborînd, în diagonală, un versant puternic înclinat. Poteca, destul de bine marcată, continuă pe o culme, moderat înclinată, la contactul pădurii mature de molid și fag cu pădurea tînără. De pe un umăr al culmii, se coboară versantul drept, puternic înclinat al Văii Groapa de Aur și după 60 m, pe pîrîu în jos ajungem la drumul forestier de pe Valea Poienii. Chiar lîngă drum se află un izvor, iar pe partea cealaltă (spre Valea Poienii), un stîlp indicator. Sîntem la 770 m altitudine, la intersecția cu traseele nr. 20 (bandă albastră) și nr. 22 (punct roșu). Pe drumul forestier în sus, după 220 m, se poate

ajunge la Cheișoara, iar mai departe, în Poiana Brașov.

Coborînd în traseul Văii Poienii, după cca 2 km, ajungem în drumul forestier de pe Valea Cheii, străbătut de traseele nr. 13 (triunghi roșu) și nr. 19 (triunghi albastru). Așa cum arată indicatorul din intersecția spre stînga se ajunge în Cheile Rîșnovului (1,8 km). La dreapta, după 1 km, ajungem la intersecția cu DN 73 A Predeal – Pîrîul Rece – Rîșnov, alături de care se află cabana Cheia (690 m altitudine).

22. Poiana Brașov – (Patinoarul artificial) – Pîrtia Lupului – Groapa Lungă – Cheișoara – cabana Cheia

Marcaj: punct roșu
Durata: 2 1/2 ore; în sens invers: 3 1/2 ore
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Acest traseu este o variantă mai scurtă și mai ușoară a traseului nr. 21, avînd dealtfel același marcaj. De aceea sectoarele comune vor fi descrise aici mai scurt.

Pornim așadar de lîngă Patinoarul artificial, situat la 1 020 m altitudine, în sud-estul stațiunii Poiana Brașov. Trecem printre Patinoarul artificial și hotelul Stadion, urcăm pe lîngă gardul stadionului și ne îndreptăm spre dreapta (sud-vest) pe drumul de pămînt care vine dinspre stația telescaunului. La 10 minute de mers de la patinoar, ajungem într-un drum larg, folosit de schiori ca legătură între Pîrtia Lupului și stațiile telefericelor. Trecem pe lîngă stîncile de calcar ale Prăpastiei Lupului și după 30 minute de la patinoar ajungem la Pîrtia Lupului. Din acest punct spre nord-est se zăresc noile hoteluri din Poiana Brașov, iar în zilele de vizibilitate bună, defileul Oltului de la Tușnad.

Traversăm Pîrtia Lupului și lăsînd la stînga poteca marcată cu cruce albastră (traseul nr. 23), con-

tinuăm înainte, spre vest, coborînd prin pădurea de molid pînă într-o poiană presărată cu bolovani de calcar situată la 1 100 m altitudine şi la 20–30 minute de mers de la Pîrtia Lupului–Poiana Ursului. Din marginea sudică a poienii, de pe culmea din dreapta Vangăi Mici, se deschide spre vest o largă panoramă asupra giganticului zid arcuit al Pietrii Craiului. Din Poiana Ursului coborîm spre vest, pe culmea puternic înclinată din dreapta Vangăi Mici pînă într-o înşeuare de unde poteca se lasă moderat în stînga culmii. Ajungînd într-o altă înşeuare, urcăm puţin pe culme, coborîm uşor spre vest şi imediat coborîm spre stînga (sud), pe un versant puternic înclinat. La 20 minute de Poiana Ursului am ajuns într-o poiană, la 870 m altitudine, la confluenţa Vangăi Mici cu Vanga Mare, pîraie care de aici în jos formează Groapa Lungă sau Sucetu. Între cele două pîraie, 5 m mai sus de confluenţă, se află un izvor. Această confluenţă, unde se află capătul drumului forestier care urcă prin Groapa Lungă, constituie şi punctul de despărţire al traseului nostru de traseul nr. 21.

De la confluenţa Vangelor, traseul se continuă pe drumul forestier (spre sud-vest) în lungul Gropii Lungi. Ceva mai jos de confluenţă trecem pe lîngă o cabană forestieră, iar după 10 minute ajungem la o ramificaţie cu stîlp indicator, lîngă un canton silvic, la confluenţa Gropii Lungi cu Valea Poienii, la intersecţia cu traseul nr. 20 (bandă albastră). Pornim spre stînga şi continuăm pe drumul forestier, din lungul Văii Poienii (sector comun cu traseul nr. 20). Spre dreapta se poate ajunge la Poiana Braşovului prin Rîpa Dracului (traseul nr. 20). După 15 minute de la cantonul silvic, ajungem la Cheişoara, o cheie săpată pe o lungime de 200 m în calcare de Valea Poienii. La 200 m mai jos de Cheişoara se află un stîlp indicator (750 m altitudine), la confluenţa cu Valea Seacă, acolo unde traseul nr. 21, coborînd de la avenul Groapa de Aur, se uneşte din nou cu tra-

seul nostru. În intersecție, în stînga drumului, se află un izvor.

Coborînd ușor pe drumul forestier, spre sud-vest, peste 2 km ajungem la intersecția cu drumul forestier de pe Valea Cheii, unde se află un stîlp indicator. Spre stînga, la 1,8 km sînt situate cheile Rîșnovului de unde se poate continua cu traseul nr. 13 spre Timișul de Jos (triunghi roșu), sau pe traseele nr. 14 și 19 spre Predeal (triunghi galben și respectiv triunghi albastru). La dreapta (vest), după 1 km, ajungem la cabana Cheia (690 m altitudine) situată la intersecția drumului forestier cu DN 73 A, Predeal – Pîrîul Rece – Rîșnov. Patru curse de autobuze pe zi fac legătura dintre cabana Cheia și Rîșnov – Brașov.

23. Poiana Brașov – (Patinoarul artificial) – Prăpastia Lupului – Poiana Cristianului Mare – cabana Postăvarul

Marcaj: cruce albastră pînă la Poiana Cristianului Mare; cruce roșie în continuare (marcaj vechi, deteriorat)
Durata: 2 ore; în sens invers: 1 1/2 ore
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Traseul, cunoscut sub denumirea de „Drumul lui Julius Roemer" – botanist brașovean – are un prim sector, pînă la Prăpastia Lupului, comun cu traseele nr. 21 și 22. Punctul de pornire este situat în Poiana Brașov, la 1 020 m altitudine, în apropierea Patinoarului artificial, la 200 m sud de restaurantul Șura Dacilor. În circa 30 de minute, trecînd pe lîngă Prăpastia Lupului, ajungem la Pîrtia Lupului pe care o traversăm. În marginea ei urcăm pe poteca din stînga marcată cu cruce albastră, lăsînd în dreapta traseele nr. 21 și 22.

La început urcăm ușor, apoi tot mai accentuat pînă ajungem într-o tăietură recentă. În fața noastră, spre sud-est, zărim abruptul nordic al Bucegilor, cu circurile glaciare din văile Mălăiești și Țigănești. Traversăm,

în urcuș, versantul defrișat. Pe stîncile de calcar din potecă marcajul apare rar. Ajunși în firul sec al Vangăi Mici începem să urcăm pieptiș printre bolovanii din fundul văii (care aici are aspectul unei vîlcele înguste), lăsînd spre dreapta o potecă ce duce spre Vanga Mare – Valea Seacă.

În apropierea părții superioare a obîrșiei vîlceaua se ramifică, se lărgește, iar bolovanii dispar. Continuăm urcușul pe ramura dinspre stînga (și poteca de pe vîlceaua din dreapta ajunge la cabana Postăvarul, dar traseul este mai abrupt și nemarcat).

Ajungînd la marginea pădurii de molid, părăsim firul vîlcelei și urcăm spre stînga, la contactul cu suprafața defrișată, pînă în culme, lîngă o căsuță utilizată de arbitrii concursurilor de schi. Sîntem din nou pe Pîrtia Lupului la 1 430 m altitudine, în Poiana Cristianului Mare, unde se termină marcajul cruce albastră.

Urcînd pe pîrtia largă spre sud-est, întîlnim marcajul învechit al traseului nr. 24, cruce roșie, care ne conduce în 30 minute la cabana Postăvarul (1 590 m altitudine).

24. Poiana Brașov (restaurantul Capra Neagră) – Izvorul din Pietriș – Poiana Cristianului Mare – cabana Postăvarul – cabana Cristianul Mare – vîrful Postăvaru

Marcaj: cruce roșie în sectorul Poiana Brașov – cabana Postăvarul; fără marcaj în sectorul cabana Postăvarul – vîrful Postăvaru
Durata: 3 ore; în sens invers: 2 ore
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Acest traseu este cel de-al doilea tronson al Drumului Roșu, principalul drum de acces turistic din Brașov la vîrful Postăvaru prin Poiana Brașov (primul tronson este traseul nr. 1 Brașov – Poiana Brașov). Inițial tot Drumul Roșu era marcat cu bandă roșie, ca traseul nr. 1 în prezent.

Pornim din centrul stațiunii Poiana Brașov din colțul sud-vestic al restaurantului Capra Neagră, 150 m sud de stația terminus a liniei I.T.Bv 20, Brașov – Poiana Brașov. Din dreptul stîlpului indicator (1 015 m altitudine) ne îndreptăm spre sud-est pe un trotuar asfaltat. Continuăm spre sud, urcînd în lungul pîrtiei Bradul (pe lîngă teleschiu) pînă la intersecția acesteia cu drumul care vine dinspre carieră – trambulină – pîrtia Slalom Special (din stînga) și ne îndreptăm spre pîrtia Sulinar. În dreptul stîlpului indicator (1 110 m altitudine) cotim la dreapta (sud-vest), părăsind pîrtia Bradul (15 minute de la restaurantul Capra Neagră). La 5 minute de pîrtia Bradul, în dreptul unui stîlp indicator, se ramifică spre stînga traseul nr. 33, Poteca Sulinar (recent marcat). Drumul Roșu continuă pe curba de nivel, prin pădurea de amestec (brazi, molizi, carpeni, fagi etc.). Scurt timp de la ramificația Potecii Sulinar (traseul nr. 33) ajungem în pîrtia Sulinar, la baza unui versant scurt, foarte puternic înclinat – Zidul Mic. Traversăm pîrtia Sulinar (1 125 m altitudine), iar după cîțiva zeci de metri trecem și de pîrtia Teleferic (pe sub liniile telecabinei și telegondolei). Intrăm în pădure și imediat ajungem într-un drum larg circulat de tractoare cu șenile – pîrtia de schi Drumul Roșu. Cotim la stînga (sud-est) pe acest drum și urcăm în serpentine, apoi drept, spre sud-vest, pe un traseu cu marcaj rar și vechi. Trecem pe lîngă o cabană a ICPAT* situată pe drumul de legătură dintre pîrtia Teleferic și Drumul Roșu și din nou urcăm în serpentine. La 10 minute de cabană, în dreptul unui molid cu săgeată indicatoare, părăsim pîrtia de schi Drumul Roșu continuînd pe poteca din dreapta. Urcăm moderat și puternic pe o potecă destul de largă, printre molizi. După 5 minute de la bifurcație trecem pe lîngă un izvor amenajat cu debit puternic – Izvorul din Pietriș (în stînga potecii) – și imediat ajungem din nou în varianta

---

* Institutul de cercetări pentru automobile și tractoare

de schi a Drumului Roşu. In 5 minute se ajunge deasupra unor stînci din calcar (Prăpastia Lupului). Continuăm spre stînga (sud), trecem pe lîngă ramificaţia unui drum de legătură cu Pîrtia Lupului şi după 200 m ajungem la o altă ramificaţie (1 350 m altitudine), unde părăsim din nou pîrtia de schi Drumul Roşu (nu există stîlp indicator), continuînd pe poteca turistică (pîrtia urcă în serpentine largi în Poiana Ruia şi apoi prin pădure la cabana Cristianul Mare, trecînd prin spatele cabanei Postăvarul). Urmărind marcajul de pe molizi continuăm înainte (spre sud–sud-vest) şi după cîţiva zeci de paşi intersectăm şi drumul de schi de legătură între Pîrtia Lupului (Poiana Cristianul Mare) şi Drumul Roşu. Pentru simplificare putem coti la dreapta (sud-vest) şi urca pe acest drum de legătură (lărgit cu buldozerul) în Poiana Cristianul Mare. Marcajul executat anterior amenajării drumului poate fi găsit la 25 de paşi dincolo de drum, dar după circa 100 m cele două variante se reunesc. În 15 minute, de la părăsirea pîrtiei de schi Drumul Roşu ajungem în Poiana Cristianului Mare (1 440 m altitudine), în apropierea unei mici cabane de lemn – căsuţa I (utilizată de arbitrii în concursuri de schi) de pe Pîrtia Lupului. În acest punct întîlnim traseul nr. 23, marcat, pînă aici cu cruce albastră. La stînga (sud-est), urcăm pe pîrtia largă şi după 5 minute o părăsim, continuînd la dreapta, spre sud-vest, apoi spre vest. Urcînd în serpentine prin pădurea de molizi ajungem din nou în Pîrtia Lupului, la 100 m vest de cabana Postăvarul (30 minute de urcuş din Poiana Cristianului Mare). De pe terasa cabanei se deschide o panoramă de neuitat spre Bucegi şi Piatra Craiului. De la cabană se poate urca în Poiana Trei Fetiţe pe traseul nr. 16 marcat cu bandă galbenă, iar mai departe, pe traseul nr. 15, se poate coborî la Predeal (bandă galbenă). Prin spatele cabanei trec serpentinele pîrtiei de schi Drumul Roşu pe care se poate urca foarte comod (dar oco-

lind) la cabana Cristianul Mare. Coborînd pe serpentinele pîrtiei se intră în traseul nr. 6 (marcat cu bandă albastră) pe care se coboară în Poiana Ruia și mai departe în Brașov.

De la cabana Postăvarul în sus, traseul nostru nu mai este marcat. Din fața cabanei ne îndreptăm spre sud-est, în lungul Pîrtiei Lupului, trecînd pe lîngă anexa cabanei și părăsim pîrtia, urcînd spre stînga, prin pădurea de molid. La ieșirea din pădure traversăm teleschiul Ruia și ajungem la stația superioară a telegondolei. Pentru a ajunge la cabana Cristianul Mare pornim spre dreapta, urcînd cîțiva zeci de pași spre sud-vest. Aici întîlnim traseele nr. 2 (bandă galbenă) care se îndreaptă spre Brașov și nr. 15 (bandă galbenă) spre Predeal.

Ocolind pe la stînga (prin est) mamelonul împădurit din fața cabanei, ajungem într-o înșeuare, sub stația telecabinei. De aici începe urcușul versantului foarte puternic înclinat (Kanzel), pe un drum în serpentine pînă la stația telecabinei. De la stația telecabinei (1 730 m altitudine, 15 minute de la cabana Cristianul Mare) continuăm spre stînga, trecem pe lîngă o cabană pentru sportivi în apropierea stației superioare a teleschiului Kanzel și ajungem în culmea principală a Postăvarului, într-o mică înșeuare (unde este stația telecabinei noi). Ocolim proeminența stîncoasă pe care s-a construit releul TV și urcăm pe următoarea proeminență, vîrful stîncos al Postăvarului (1 799 m altitudine). De pe vîrf se deschide o largă perspectivă: spre nord zărim Depresiunea Brașov și dincolo de ea Munții Baraolt; spre est, Piatra Mare; spre sud Munții Predealului, Munții Gîrbovei și Munții Bucegi; spre vest Piatra Craiului și Poiana Mărului.

Din înșeuarea dintre Vîrful Postăvaru și releul TV se poate coborî pe traseul nr. 12 la Timișu de Jos pe marcaj bandă albastră.

25. Brașov (bufetul Piatra) – Drumul lui Gunesch – Valea Sticlăriei – Poiana Cristianului – Peștera Rîșnoavei – Valea Popii – Rîșnov

Marcaj: bandă roșie la început (sector comun cu traseul nr. 1); în continuare bandă albastră
Durata: 4 ore; în sens invers: 4 1/2 ore
Caracteristici: moderat, accesibil în orice anotimp

Punctul de pornire, identic cu cel al traseului nr. 1 Brașov – Poiana, marcat cu bandă roșie, este situat la extremitatea sudică a cartierului Schei, lîngă bufetul Piatra, la capătul liniei I.T.Bv.19 (700 m altitudine).

Urcînd 10–15 minute pe drumul vechi al Poienii (vezi traseul nr. 1), întîlnim un stîlp indicator în dreptul căruia se desprinde spre dreapta o potecă protejată cu o balustradă de lemn – Drumul lui Gunesch sau Drumul Pădurarului. În acest punct, părăsim Drumul Vechi al Poienii marcat cu bandă roșie și intrăm pe marcajul bandă albastră. Poteca urcă în serpentine versantul stîng, puternic înclinat al văii Oabănului, prin pădurea de fag. Înclinarea pantei se reduce treptat. Pe dreapta, vine o potecă nemarcată care s-a desprins din Drumul Vechi al Poienii la primul cot și a urcat pieptiș în lungul Văii Seci. După 30–40 minute de urcuș ajungem la capătul Drumului lui Gunesch, lîngă vila Stejeriș, în marginea șoselei Brașov – Poiana (Drumul Nou al Poienii), la 935 m altitudine. Sîntem în marginea Poienii Mari (Poiana de Jos) și o frumoasă panoramă se deschide spre culmile înalte ale Postăvarului și spre flancul nordic – mai îndepărtat – al Bucegilor. La 180 m pe șosea spre stînga se află intrarea în fosta rezervație de zimbri. După alți 180 m (în aceeași direcție) se poate ajunge la cabana și popasul Zimbrul (fost Vînătorul).

Traversăm șoseaua și coborîm ușor spre vest pe un drum de pămînt marcat cu stîlpi metalici, străbătînd

pajiștea pînă în Valea Sticlăriei. După traversarea luncii mlăștinoase a pîrîului urmează un urcuș ușor și schimbarea direcției de mers spre stînga (sud-vest). Trecem pe lîngă o stînă și coborîm ușor în lungul Văii Sticlăriei, în dreapta ei. După străbaterea unui scurt sector slab mlăștinos, valea se îngustează. Traversăm pîrîul și în cîteva minute ajungem la un stîlp indicator, în marginea noii șosele Poiana – Rîșnov, în traseul nr. 29 (triunghi roșu), la 50–60 minute de mers de la vila Stejeriș. Traseul continuă pe șosea spre sud, traversînd Valea Sticlăriei și trecînd (în urcuș ușor) pe lîngă cabana Vînătorilor (casă de odihnă a M.Ap.N.). Părăsind șoseaua înainte de a urca spre cabana Vînătorilor și urmărind cursul Sticlăriei spre sud, în cîteva minute se poate ajunge în traseul nr. 28 (cruce galbenă). La 450 m mai jos de cabana Vînătorilor, Sticlăria confluează cu Valea Poienii; aici traseul nr. 28 se unește cu traseul nr. 20 (bandă albastră). Intersecția cu traseul nr. 28 este situată în fața cabanei Vînătorilor și este marcată de un stîlp indicator situat în stînga șoselei.

După cabana Vînătorilor șoseaua descrie două serpentine, apoi urcă ușor în înșeuarea prin care se trece în Valea Cetății. În primul cot al șoselei se poate părăsi șoseaua, urmînd vechea potecă a traseului, spre sud-vest; după 250 m poteca intră din nou în șosea. Sectorul de traseu de pe Valea Sticlăriei și în continuare cel de pe șosea, pînă în înșeuare, are marcaj rar, dar există suficienți stîlpi indicatori.

La 30 minute de mers de la intrarea în șosea (sector comun cu traseul nr. 29, iar de la cabana Vînătorilor și cu traseul nr. 28) am ajuns în înșeuarea din marginea Poienii Cristianului la 945 m altitudine. Așa cum arată indicatoarele din marginea șoselei, spre dreapta continuă traseul nr. 29 (triunghi roșu), iar înainte traseul nr. 28 (cruce galbenă).

Din Poiana Cristianului traseul poate fi continuat fie pe culmea care se desprinde spre sud-est, prin pă-

durea de fag, fie pe varianta nouă de pe șoseaua ce coboară spre Rîșnov. Coborîm 750 m pînă la un stîlp indicator de la care părăsim șoseaua spre stînga. Urcăm prin pădure (întîi molizi, apoi fagi) un versant scurt, moderat înclinat, pînă într-o culme îngustă, cu stînci de calcar, unde întîlnim poteca veche care, din Poiana Cristianului, a urmat culmea. Traversăm culmea și după 30 m întîlnim un stîlp indicator. Spre stînga (sud-vest) coboară o potecă largă, dar nemarcată (triunghiul albastru apare numai pe stîlpul indicator) pe care, în 30 minute, se poate ajunge în Valea Poienii, la cantonul forestier de la confluența cu Groapa Lungă (intersecția traseelor nr. 20 și nr. 22). Continuăm pe poteca din dreapta (spre sud-vest), marcată cu bandă albastră, care urcă și coboară repetat în lungul culmii sau imediat sub ea, printre fagi și molizi. După 45–60 minute din Poiana Cristianului ajungem într-o mică înșeuare, la o bifurcație cu stîlp indicator. Spre stînga, pe culme, continuă poteca pe care în 5 minute se poate ajunge la Bisericuța Păgînilor (traseul nr. 27, Peștera Rîșnoavei – Bisericuța Păgînilor, triunghi galben). Continuînd spre sud-vest, pe poteca din dreapta, coborîm în lungul Pîrîului Înfundat (de obicei fără apă) și după 5 minute ajungem la indicatorul care marchează celălalt capăt al potecii care trece pe la Bisericuța Păgînilor. După cîteva zeci de metri, în dreapta Pîrîului Înfundat, ajungem la capătul lui – Peștera Rîșnoavei.

Urcînd spre vest ajungem într-o poiană, în înșeuarea dintre Pîrîul Înfundat și Pîrîul Cărbunari (860 m altitudine). Spre vest putem admira un fragment din șesul întins al Depresiunii Brașov, orașul Zărnești și, în ultimul plan, Piatra Craiului. Coborîm în lungul unei scurte padini, apoi pe versantul drept al văii din prelungirea ei și după 10 minute de la Peștera Rîșnoavei, ajungem pe o culme lată în Poiana Sub Padină. Stîlpul indicator din poiană marchează desprinderea, spre dreapta, a potecii marcate cu cruce albastră care

coboară la Rîşnov prin Valea Cetăţii (trcseul nr. 26). Traseul continuă pe culme, pe un drum de pămînt, printre fagi, pînă într-o înşeuare situată la 200 m vest de indicatoru din Poiana Sub Padină. Spre stînga, se coboară în Rîşnov prin valea Dobricei; spre dreapta drumul începe să coboare uşor prin pădurea de conifere pe versantul stîng al Văii Popii. Drumul de pămînt ajunge pînă la firul apei pe cînd poteca rămîne pe versantul puternic înclinat al Văii Popii conducîndu-ne în marginea sud-estică a oraşului Rîşnov, în apropierea vechii biserici româneşti construite de fraţii Udrişte la sfîrşitul secolului al XIV-lea. Coborînd pe strada Şoimului, intrăm în strada principală I. L. Caragiale, unde la 100 m spre stînga se află o staţie de autobuze (traseul Rîşnov – Braşov).

26. Rîşnov – hotelul Cetate – Poiana Sub Padină – Peştera Rîşnoavei

Marcaj: cruce albastră pînă în Poiana Sub Padină; în continuare bandă albastră
Durata: 1 3/4 oră; în sens invers 1 1/4 oră
Caracteristici: uşor vara, moderat iarna

Din centrul oraşului Rîşnov (620 m altitudine) ne îndreptăm pe strada Cetăţii, spre hotelul Cetate. Strada urcă uşor spre est printr-o vale îngustă, Valea Cetăţii, săpată în stînci de calcar. Pe culmea calcaroasă din dreapta văii (stînga în sensul urcuşului), la 120 m deasupra oraşului, străjuieşte de mai bine de şase secole Cetatea Rîşnovului (muzeul din Cetate poate fi vizitat zilnic între orele 10–18, în afară de luni). Accesul se face fie din centrul oraşului, pe o potecă ce urcă abrupt, fie pe un drum ocolit, mai domol, de la hotelul Cetate.

Valea se lărgeşte, iar în stînga apar căsuţele unui popas. La bifurcaţia şoselei continuăm pe ramura din dreapta şi după 15–20 minute din centrul oraşului se ajunge la hotelul Cetate şi la ştrandul din apropiere

(670 m altitudine). În marginea şoselei (la cca 100 m în faţa hotelului) se află un stîlp indicator care ne îndrumă spre dreapta, prin pădurea de fag, brad şi zadă.

Părăsim şoseaua (care continuă pe firul văii spre Poiana Braşov) şi urmărind marcajul urcăm versantul moderat înclinat. După un urcuş de 15–20 minute (din şosea) ajungem în culme, unde cotim la stînga (spre sud-est). Poteca largă urcă uşor în lungul culmii prin pădurea în care treptat fagii iau locul răşinoaselor. Trecem printr-o înşeuare, traversăm o potecă nemarcată şi la cca 50 m de intersecţie ajungem la o bifurcaţie. Continuăm pe poteca din dreapta (nemarcată), părăsind culmea şi urcînd moderat, de-a curmezişul unui versant. În curînd ajungem din nou în culme, într-o înşeuare (unde întîlnim poteca nemarcată, părăsită la bifurcaţie). Şi din această înşeuare o potecă urcă la stînga, pe culme, iar alta (cea marcată) continuă în urcuş uşor în partea superioară a unui versant, la dreapta.

După cca 3/4 oră de la părăsirea şoselei ajungem într-o înşeuare (cca 805 m altitudine) din care poteca marcată coboară spre dreapta uşor, apoi moderat, printre molizi şi fagi pînă la obîrşia unui pîrîu. După traversarea pîrîului, poteca coteşte uşor spre dreapta, pe curba de nivel, apoi coboară printre fagi, în serpentine scurte, pe la obîrşia unui pîrîu. Pîrîul se adînceşte treptat, iar poteca se continuă pe versantul din stînga lui, coborînd uşor, apoi urcînd tot mai accentuat, pînă în culme, într-o poiană.

S-a scurs aproximativ o oră de la părăsirea şoselei şi am ajuns în Poiana Sub Padină (770 m altitudine), în traseul nr. 25 (Braşov – Peştera Rîşnoavei – Rîşnov) marcat cu bandă albastră. Aşa cum arată indicatorul, cotim la stînga, urcînd moderat pe poteca largă, presărată cu pietriş din calcare şi marcată cu bandă albastră. Urcînd tot mai accentuat ajungem într-o poieniţă situată în înşeuarea de deasupra Peş-

terii Rîşnoavei. Privind înapoi, din înşeuare zărim cîmpia întinsă a Ţării Bîrsei (Golful Zărneşti al Depresiunii Braşov), oraşul Zărneşti, Piatra Craiului şi Poiana Mărului. Coborînd cca 50 m prin marginea pădurii de fag, ajungem în dreptul intrării în Peştera Rîşnoavei. Excursia poate fi continuată pe traseul 25 (bandă albastră) spre Poiana Braşov (nord-est) sau spre sud-est pe traseul 27 (triunghi galben la Bisericuţa Păgînilor).

27. Peştera Rîşnoavei – Bisericuţa Păgînilor

Marcaj: triunghi galben
Durata: 30 minute; în sens invers, 20 minute
Caracteristici: uşor în orice anotimp

Pornim pe poteca din faţa Peşterii Rîşnoavei (860 m altitudine) spre nord-est, în lungul Pîrîului Înfundat care se termină în faţa peşterii (traseul nr. 25 bandă albastră). După 50 m întîlnim un stîlp indicator de unde părăsim marcajul bandă albastră intrînd pe poteca marcată cu triunghi galben. Înainte cu cîţiva metri de stîlp, la bifurcaţie, coborîm pe poteca din dreapta şi traversăm pîrîul care seacă adesea.

Începem să urcăm moderat prin pădurea de molid şi fag, în lungul versantului drept al unei vîlcele ce confluează lîngă peşteră cu Pîrîul Înfundat. Spre obîrşie, traversăm o pădure cu molizi deşi, iar după cca 20 minute de la peşteră ajungem într-o mică înşeuare, într-un luminiş în care pe un molid se află o placă indicatoare, cotim la stînga (nord-est), prin pădurea de molid, şi după cîţiva paşi ieşim într-un alt luminiş, în culme, deasupra unui versant defrişat.

Printre mesteceni zărim Postăvaru şi Bucegii. Înce-pînd cu acest luminiş pe traseu întîlnim stînci rotunjite din conglomerate, situate peste calcarele în care a luat naştere Peştera Rîşnoavei.

Din luminiş urcăm spre stînga (nord) printre mesteceni şi puieţi de molid, apoi coborîm într-o înşeuare,

trecem printre stînci de conglomerate acoperite cu muşchi, coborîm puţin şi ajungem într-o nouă înşeuare. Spre dreapta, ne atrage atenţia un grup de stînci alcătuind o căldare cu o stîncă izolată în mijloc, ca o uriaşă căciulă ciobănească. Acest ansamblu de stînci este cunoscut sub numele de Bisericuţa Păgînilor sau Templul Idolilor, iar lespedea de la intrare (în prezent acoperită cu pămînt şi frunze), spune legenda, servea drept loc de jertfe (H. Wachner, 1934).

Mergînd pe potecă în continuare, spre nord-est, întîlnim alt stîlp indicator care marchează o bifurcaţie. Pornind spre dreapta, după 2–3 minute ajungem pe o stîncă golaşă, alcătuită din conglomerate fine, într-unul din cele mai frumoase puncte de belvedere. Sîntem la 925 m altitudine şi în faţa noastră, avem toată clina vestică a Postăvarului, cu impresionantele abrupturi şi chei săpate în calcare: Crucuru Mare, Prăpastia Lupului, Vanga Mică, Vanga Mare, Porţile de Piatră, Cheile Rîşnovului. Spre dreapta, ceva mai departe, se zăreşte capătul nordic al Bucegilor.

Întorcîndu-ne în poteca principală, la stîlpul indicator, putem continua drumul spre nord. După 3–5 minute de coborîş uşor pe culme, printre fagi, ajungem într-o înşeuare cu indicator, în traseul nr. 25 (Braşov – Rîşnov), marcat cu bandă albastră. Înainte, spre nord-est, se ajunge în Poiana Braşov, iar la stînga, spre sud-vest, se ajunge din nou, în 10 minute, la Peştera Rîşnoavei.

28. Rîşnov – Valea Cetăţii – Valea Poienii – Poiana Braşov (Patinoarul artificial)

Marcaj: cruce galbenă
Durata: 3 ore; în sens invers 2 ore
Caracteristici: moderat, accesibil în orice anotimp

Din centrul oraşului Rîşnov (630 m altitudine) ne îndreptăm spre est, pe strada Cetăţii (sector comun cu traseul nr. 26 – cruce albastră). Urcînd în lungul Văii

Cetății, șoseaua trece pe lîngă un popas, apoi pe lîngă hotelul Cetate și strandul din apropiere (1 km din centru). Lîngă hotelul Cetate, în dreapta șoselei, un stîlp indicator marchează ramificația potecii care urcă spre Peștera Rîșnoavei (traseul 26).

Primul sector al traseului urmează șoseaua Rîșnov – Poiana Brașov, marcajul fiind rar. Trecem printr-o cheie, apoi pe lîngă un izvor (în stînga șoselei) și după 1¼ oră din centru (3,5 km) ajungem la o curbă a șoselei care traversează Valea Cetății. Imediat după pod, spre stînga (est), urcă pe lîngă pîrîu un drum forestier pe care continuăm 70 m. Traversăm în dreapta pîrîului, la stîlpul indicator și urcăm moderat, apoi puternic în lungul unui afluent al Văii Cetății pînă în culme, în marginea Poienii Cristianului. Am ajuns din nou în șosea după 40 minute de urcuș de la podul la care am părăsit-o. Sîntem la intersecția cu traseul nr. 29 Cristian – Poiana Brașov (triunghi roșu) și traseul nr. 25, Brașov – Rîșnov (bandă albastră).

Din Poiana Cristianului continuăm pe șosea (sector comun cu traseele nr. 25 și 29), coborînd spre nord-est pînă în apropierea cabanei Vînătorilor. Cîțiva metri înainte de gardul cabanei părăsim șoseaua, cotim la dreapta (sud-est) pe poteca ce se desprinde în dreptul stîlpului indicator și coborîm în Valea Sticlăriei. Urmăm drumul forestier de pămînt din stînga pîrîului, pînă la confluența cu Valea Poienii (855 m), la stîlpul indicator care marchează intersecția cu traseul nr. 20 (banda albastră).

Urcăm în continuare în lungul Văii Poienii (sector comun cu traseul 20). Trecem pe lîngă sosirea nouă (950 m altitudine), apoi pe lîngă cea veche a Pîrtiei Lupului și după 30 minute de la confluența cu Valea Sticlăriei, ajungem în Poiana Brașov, lîngă Patinoarul artificial, la 1 020 m altitudine. Aici sînt întîlnite traseele 20, 21, 22, și 23. La 200 m nord de Patinoarul artificial pătrundem în partea centrală a Poienii Brașov, trecînd pe lîngă restaurantul Șura Dacilor.

29. Cristian – Poiana Cristianului – Poiana Brașov (hotel Alpin)

Marcaj: triunghi roșu
Durata: 3½ ore; în sens invers, 2½ ore
Caracteristici: moderat, accesibil în orice anotimp

Din centrul comunei Cristian ne îndreptăm spre Rîșnov pe DN 73 pînă în extremitatea sudică a comunei – capătul traseului (600 m altitudine). Imediat, după ultimele case, se desprinde spre stînga (sud-vest) un drum care traversează calea ferată Brașov – Zărnești. În apropierea acestei ramificații se găsesc stațiile de autobuze I.T.A. (pentru direcțiile Brașov și respectiv Rîșnov – Zărnești). Traversăm calea ferată (punct situat la 500 m sud-est de stația C.F.R. Cristian), cotim la dreapta și trecem pe lîngă fabrica de produse refractare Muncitorul. Imediat după fabrică ajungem la o bifurcație, la capătul unor drumuri forestiere: spre dreapta (sud), drumul forestier de pe Valea Hotarului; înainte (est), drumul forestier de pe Valea Joaderului. Sîntem în marginea unei pajiști cu exemplare de stejar *(Quercus robur)* seculari, monumente ale naturii. Traversînd pajiștea spre sud-est ajungem la liziera pădurii de conifere.

Din marginea pădurii apare și marcajul, care deși este vechi, este vizibil (pînă aici nu există marcaj). Urcînd pe un drum în lungul pîrîiașului, după 30–40 minute de la marginea pădurii ajungem într-o înșeuare (750 m altitudine) pe care o traversăm și cotim la stînga (est), continuăm să urcăm ușor pînă la moderat în lungul părții superioare a versantului drept al Văii Hotarului, pînă într-o altă înșeuare (750 m altitudine), la capătul drumului forestier care urcă pe Valea Hotarului. De aici spre stînga se desprinde un drum ce urcă în serpentine în Poiana Cristianului (Drumul lui Lexen). Poteca pe care o urmăm înainte (sud-est) urcă pieptiș în lungul unei vîlcele seci și

după 20 minute ajunge din nou în Drumul lui Lexen, în marginea Poienii Cristianului. Străbătînd poiana în lung spre sud-est, după 10 minute ajungem în șoseaua Rîșnov – Poiana Brașov, la intersecția (marcată cu stîlpi indicatori) cu traseele nr. 25 (Brașov – Rîșnov, bandă albastră) și nr. 28 (Rîșnov – Poiana Brașov, cruce galbenă). De aici marcajul triunghi roșu este rar, traseul urmînd șoseaua Rîșnov – Poiana Brașov (aproape 4 km pînă în Poiana Brașov).

Coborînd spre stînga pe șosea, după 10 minute ajungem în dreptul cabanei Vînătorilor, în extremitatea sudică a Poienii de Jos, acolo unde se desprinde spre dreapta traseul nr. 28 (cruce galbenă). Continuăm să coborîm, traversăm Valea Sticlăriei și la un stîlp indicator se desprinde spre stînga traseul nr. 25 (bandă albastră) pe care se poate ajunge la Brașov. Din acest punct (880 m altitudine) șoseaua începe să urce ușor pînă la moderat printr-o pădure de fag spre Poiana de Sus. După o oră de mers de la cabana Vînătorilor ajungem la intersecția cu șoseaua Brașov – Poiana Brașov, în apropierea hotelului Alpin (1 020 m altitudine). Spre dreapta, pe șosea, după 350 m se poate ajunge la capătul liniei de autobuze 20 (Brașov – Poiana Brașov).

29 bis. Brașov (bufetul Piatra) – Valea Dracului – kilometrul 6 (șoseaua Brașov – Poiana Brașov) – Stejerișul Mare*

Marcaj: triunghi roșu între kilometrul 6 – Stejerișul Mare; prima parte a traseului nu este marcată

Durata: $1^3/_4$ oră; în sens invers, 1 oră; de la kilometrul 6 la Stejerișul Mare, 20 minute; în sens invers, 15 minute.

Caracteristici: ușor vara, moderat iarna;

---

* Traseul a fost marcat în 1980, încît el figurează pe hartă ca simplă potecă.

cînd se formează gheață traseul devine dificil, în special în prima parte.

Cîțiva metri mai jos de bufetul Piatra (700 m altitudine) pîrîul Schei (Oabănul) primește din stînga un mic afluent: Valea Dracului. Pe lîngă acest pîrîu, pe partea dreaptă, urcăm în serpentine scurte, spre vest–nord-vest, prin pădurea de fag cu molid. În curînd apar stînci de calcar, iar poteca, uneori săpată în trepte, se strecoară printre acestea și albia cu numeroase repezișuri. După ½ oră de urcuș cu scurte sectoare dificile (din cauza pantei mari), depășim stîncile și, odată cu ele, înlănțuirea de mici cascade ale Văii Dracului. Panta se reduce; continuăm în urcuș ușor prin dreapta pîrîului (spre nord-vest), pînă într-o poiană — locul de confluență a celor două pîrîiașe care de aici formează Valea Dracului. În lungul ambelor pîrîiașe, de obicei seci, există cîte o potecă care ajunge în șoseaua Brașov — Poiana Brașov. Continuînd pe poteca din stînga, spre nord-vest (în lungul afluentului din dreapta), ajungem în dreptul unui indicator pentru circulație („curbă dublă, prima la stînga"). Ne aflăm la 920 m altitudine (la 1–1¼ oră de bufetul Piatra), 190 m mai sus de kilometrul 6. Cotim spre stînga (nord-vest), spre Poiana Brașov, și după 70 m, traversînd șoseaua, ajungem lîngă un stîlp indicator: „La km 6. Spre Stejerișul Mare" (Colții Corbului Mare). În acest punct se poate ajunge și cu autobuzul 20 (Brașov — Poiana Brașov) coborînd la stația facultativă de lîngă Crucea Albastră (înainte de a intra în Poiana de Jos) și întorcîndu-ne spre Brașov 1,8 km.

De la stîlpul indicator ne îndreptăm spre nord–nord-est pe un drum de pămînt pe care îl părăsim foarte repede pentru a urmări marcajul (triunghi roșu). Deși poteca abia se schițează, marcajul bun nu permite pierderea direcției. După cîteva minute de urcuș ușor cotim la stînga (NV) pe un drum de pămînt, dar imediat îl părăsim pentru a urca moderat prin făget cu

cărpiniș, pînă în culmea îngustă, alcătuită din calcar. Cotim la dreapta (NNE) și după cîteva minute de coborît ușor pe culmea presărată cu stînci și bolovani ajungem într-un luminiș. Sîntem la circa 960 m altitudine, deasupra unui abrupt stîncos, în rezervația naturală Stejerișul Mare, care adăpostește o seamă de plante rare. Din acest loc, situat în marginea Munților Poienii Brașovului, se deschide o largă panoramă, asupra compartimentului vestic al Depresiunii Brașov (golful Zărnești, spre vest, Șesul Bîrsei, spre nord) și, mai departe, spre Munții Poiana Mărului (sau Munții Codlei) și Munții Perșani. Spre stînga (V), la poalele Munților Poiana Brașovului, se zărește altă rezervație – Stejarii seculari de la Cristian – și, mai aproape de noi, Stațiunea de cercetări pentru cultura pajiștilor Brașov-Măgurele. Înainte (spre NV) se disting casele comunei Ghimbav, iar mai departe orașul Codlea, dominat de Măgura Codlei (1 294 m).

TRASEE NEMARCATE

30. Brașov (Magazinul universal Brașov) – Curmătură – Izvorul lui Ion – vîrful Tîmpa

Durata: 2 ore; în sens invers 1¼ oră
Caracteristici: ușor vara și iarna pînă la Izvorul lui Ion; moderat de la izvor la vîrf

Din spatele Magazinului universal „Brașov", din intersecția în care se află un stîlp indicator (580 m altitudine) urcăm pe strada Dobrogeanu Gherea, spre est. După 15–20 minute ajungem în „Curmătură" (660 m), înșeuarea dintre Dealul Melcilor și Tîmpa.

Din Curmătură pătrundem prin portița de lemn de lîngă stîlpul indicator, înaintînd pe o potecă ce se desprinde spre dreapta (sud-est). Continuînd urcușul

cotim la dreapta și trecem prin altă portiță. La cîțiva pași de ea se află un indicator, în dreptul unei bifurcații. Spre dreapta se ajunge în traseul nr. 8 (triunghi galben) care urcă la vîrful Tîmpa, iar spre stînga se merge spre Valea Cetății. Continuînd pe poteca din stînga, spre sud-est, trecem deasupra grădinilor, prin pădurea de fag și pin. Cotind spre dreapta, poteca – de fapt o alee largă – se îndreaptă spre sud–sud-est pe curba de nivel, în lungul Văii Cetății. După 20–25 minute de mers de la Curmătură aleea intersectează un drum de exploatare (de pămînt cu pietriș din calcar), care urcă din Valea Cetății spre vîrful Tîmpa. Așa cum arată indicatorul din intersecție, dacă se continuă înainte, pe alee, în 15 minute se ajunge la bufetul Răcădău, la capătul traseului nr. 9 care urcă în Poiana Brașov (triunghi albastru). Cotind la dreapta, începem să urcăm ușor prin pădurea de pin și fag. După 5 minute ajungem în primul cot al drumului. La 40 m spre stînga, în marginea unei poieni, lîngă o buturugă, se află Izvorul lui Ion sau Fîntînița Țesătorilor. Drumul urcă în serpentine versantul sud-estic al Tîmpei și după 20 minute de la Izvorul lui Ion ajungem în poiana din șaua Tîmpei, lîngă un stîlp indicator. Cotim la dreapta (spre nord), urcăm alte serpentine și, înainte ca drumul să înceapă a coborî ușor, îl părăsim urcînd spre stînga prin pajiștea presărată cu arbuști și stînci de calcar (drumul continuă cca 700 m spre nord-est, pe curba de nivel, pînă la restaurantul Panoramic și stația telecabinei). La 20 minute de urcuș din șa am ajuns pe vîrful Tîmpa (955 m), care domină orașul Brașov cu 350 m. O panoramă de neuitat se desfășoară sub noi: orașul vechi, în al cărui labirint ne ghidează schițele de pe parapetul de deasupra abruptului nord-vestic, apoi sectorul central al Țării Bîrsei cu localitățile ei ordonate, iar mai departe, spre nord, culmile domoale ale Munților Baraolt.

31. Brașov (cartierul Temelia) – Kermen – Groapa lui Simion

Durata: 3 ore; în sens invers, 2 ore
Caracteristici: moderat vara, dificil iarna

Din cartierul Temelia (linia I.T. Brașov 17) ne îndreptăm spre sud-est pe strada V. Alecsandri. Cîteva minute după ce traversăm strada Tîmpei ajungem la Școala generală nr. 4 (610 m altitudine), în marginea cartierului (marginea de sud a orașului). Urcînd în continuare pe drumul forestier modernizat, după 200 m de școală, înaintea unui depozit de ambalaje, cotim la stînga pe un drum forestier de pămînt pe care urcăm spre sud prin pădurea de fag pînă în luminișul din culme unde se intersectează mai multe drumuri de pămînt și poteci. Din stînga (nord–nord-est) urcă pe culme poteca ce pornește de la capătul de est al străzii Tîmpei. Din față (sud-est), pe pîrîul Aluniș și pe culmea din stînga lui urcă poteci dinspre Grupul școlar Steagul Roșu. Drumul forestier ce coboară spre dreapta (sud) trece în Valea Popii (pe la Fîntînița Popii).

Traseul continuă spre dreapta (sud-vest), pe drumul ce urcă pe culme, prin pădurea de fag. Cîteva decenii în urmă din această intersecție traseul a fost marcat cu cruce galbenă pe fond albastru pînă la Groapa lui Simion; în prezent, acest marcaj a dispărut aproape total. Continuînd să urcăm ușor și moderat prin pădure pe culmea îngustă, cu scurte sectoare de coborîș, ajungem la o bifurcație (15 minute de la intersecția din luminiș). Drumul de pămînt ocolește prin dreapta o proeminență rotunjită – vîrful Kermen – iar o potecă traversează vîrful pe care se află o poieniță (785 m altitudine) din care în față, spre sud, zărim culmea Postăvarului. Drumul continuă spre sud-est pe culmea îngustă sau imediat sub culme urcînd ușor

pînă la alt mamelon pe care îl ocoleşte prin dreapta. Coborîm într-o înşeuare şi din bifurcaţia care urmează continuăm pe drumul din dreapta (sud) urcînd şi coborînd alternativ, pînă la baza unui sector puternic înclinat şi abrupt, cu iviri de stînci (conglomerate), unde drumul forestier se termină. Urcăm puternic pe o culme îngustă printre fagi şi brazi, traversăm o mică înşeuare, între două stînci de conglomerate, continuăm urcuşul puternic pe culme sau imediat sub ea, ocolim prin stînga o proeminenţă stîncoasă şi după 30 minute ajungem într-un luminiş. Cîţiva paşi la dreapta, în afara potecii şi am ajuns în Amvon (1 100 m altitudine), un punct de belvedere, deasupra unui abrupt stîncos de unde se deschide o largă privelişte asupra Postăvarului şi, mai departe, spre Ţara Bîrsei şi Măgura Codlei.

De la Amvon continuăm spre sud, coborînd într-o înşeuare, apoi urcăm din nou pe culme, prin pădurea de fag şi brad. După 20 minute intersectăm o potecă din prelungirea traseului nr. 10. Datorită lipsei marcajului, această intersecţie este greu de sesizat şi la întoarcere se poate greşi foarte uşor. De aceea, trebuie riguros menţinută direcţia: pentru coborîrea pe traseul nr. 31 (prin Kermen) spre nord, iar pentru coborîrea pe traseul nr. 10 (prin Crucuru Mic) spre nord-est.

Urcînd uşor pe culme sau imediat sub ea, trecem prin două poieniţe situate în înşeuări. În cea de-a doua poieniţă, mai mare întîlnim o potecă ce urcă pe Valea Hoţilor (din traseul nr. 9), dinspre dreapta (nord-vest). Traversăm culmea îngustă într-o mică înşeuare între stînci şi cotim brusc spre stînga. (Spre dreapta putem ajunge la un punct de belvedere, pe un vîrf stîncos – 1 350 m –, alcătuit din conglomerate mărunte, acoperit în parte cu molizi).

După răgazul necesar privirii, ne întoarcem în poteca principală. Coborînd uşor, ocolim prin dreapta cîteva

grupuri de stînci (pe care se mai distinge vechiul marcaj – cruce galbenă pe fond albastru). De aici înaintăm spre sud-vest, în lungul culmii. După circa 20 minute intrăm în traseul nr. 6 (bandă albastră). Sîntem la 1 320 m altitudine, la obîrșia pîrîului Groapa lui Simion, afluent al Văii cu Apă. Continuînd urcușul spre sud-vest, pe traseul nr. 6, după $1^1/_2$–2 ore se poate ajunge la cabana Postăvarul.

32. Timișu de Jos (halta C.F.R.) – Lamba Mare – Culmea Crucurului*

Marcaj: cruce albastră
Durata: 3 ore; în sens invers $1^3/_4$ oră
Caracteristici: ușor în orice anotimp, pînă la cabana AGVSAP (pe drumul forestier); moderat vara și dificil iarna în sectorul cabana AGVSAP – culmea Crucurului

În marginea Drumului național 1, lîngă bariera situată la 50 m sud-vest de halta C.F.R. Timișu de Jos, un stîlp indicator marchează începutul traseului (705 m altitudine). Bariera este situată la 200 m amonte de capătul liniei I.T.A. Brașov nr. 23 Brașov – Timișu de Jos și la 300 m aval de stația I.T.A. de pe traseul Brașov – Predeal.

Traversăm calea ferată, lăsăm în dreapta șoseaua forestieră de pe pîrîul Vama și după 370 m de la barieră începem să urcăm în lungul pîrîului Lamba spre vest. Depășim ultimele case ale Timișului de Jos (situate în apropierea confluenței cu Lamba Mică) și urmăm drumul forestier de pe Lamba Mare. La 2 km de la marginea Timișului de Jos trecem pe lîngă două izvoare puternice și o cabană forestieră (în stînga drumului). Ceva mai sus de cabană drumul străbate o mică dar pitorească cheie săpată în con-

*] Traseul a fost marcat în vara anului 1978.

glomerate. Valea se lărgește și la 700 m de cheie ajungem la capătul drumului forestier, lîngă un izvor și o cabană de vînătoare a AGVSAP, filiala Brașov (1 000 m altitudine; 1–1/4 1 1/2 oră de mers de la bariera C.F.R.).

De la cabană, traseul continuă pe poteca din prelungirea drumului forestier. Traversăm pîrîul pe podul de beton de lîngă cabană și urcăm spre vest, ușor, în stînga pîrîului. Trecem pe lîngă o cabană forestieră părăsită și după 20–30 minute de la cabana AGVSAP ajungem în apropierea unui izvor puternic (de partea cealaltă, în stînga văii). În amonte albia pîrîului este seacă cea mai mare parte a anului. Încă 5–10 minute de urcuș ușor pe firul văii și sectorul ușor al traseului ia sfîrșit. De aici înainte este nevoie de multă atenție (poteca se pierde adesea) și de o bună condiție fizică deoarece pe o distanță de 600 m urmează a se urca o diferență de nivel de 250 m. După un scurt urcuș moderat prin pădurea de fag și molid, spre vest, ne angajăm pe o culme îngustă, abruptă și lungă între două vîlcele. Vîlceaua din dreapta (în sensul urcușului) este străjuită de un perete stîncos, abrupt. În continuarea culmii înguste, poteca urcă un versant puternic înclinat, printr-o pădure de molid cu multe doborîturi de vînt. În continuare panta se reduce, poteca străbate un molidiș tînăr și, menținînd direcția vest, după 1 1/4–1 1/2 oră de la cabana AGVSAP ajungem în culmea Crucurului (700 m nord de vîrful Ruia). Acest punct (1 435 m altitudine), marcat cu un stîlp indicator, este situat la intersecția cu Drumul Albastru (traseul nr. 6, bandă albastră) și Drumul Galben (traseul nr. 2, bandă galbenă). Pe aceste trasee spre stînga (sud-vest) se poate urca la cabanele Postăvarul (1/2 oră) și Cristianul Mare (3/4 oră), iar la dreapta (nord-est) se poate coborî în Poiana Brașov și în Brașov.

33. Poiana Braşov (restaurantul Capra Neagră) – Poteca Sulinar – Poiana Ruia*

Marcaj: cruce roşie
Durata: 1½ oră; în sens invers, 1 oră
Caracteristici: moderat în orice anotimp

Pornim din centrul staţiunii Poiana Braşov, din colţul sud-vestic al restaurantului Capra Neagră. Din dreptul stîlpului indicator (1 015 m altitudine) ne îndreptăm spre sud-est, pe trotuarul asfaltat [sector comun cu traseul nr. 24 (Drumul Roşu) marcat cu cruce roşie]. Urcăm spre sud, în lungul Pîrtiei Bradul pînă la intersecţia cu drumul care vine dinspre carieră – trambulină – Pîrtia Slalom Special (din stînga) şi se îndreaptă spre Pîrtia Sulinar. În dreptul stîlpului indicator ieşim spre dreapta din pîrtia Bradul (15 minute de la Capra Neagră).

La 5 minute de la Pîrtia Bradul, în dreptul unui stîlp indicator, părăsim traseul nr. 24, continuînd pe poteca ce se ramifică spre stînga şi urcă moderat deasupra Drumului Roşu, prin pădurea de amestec (brad, molid, carpen, alun etc). După cîteva minute cotim la stînga (sud-est) şi traversăm Padina Tîmpa, apoi culmea din stînga acesteia şi ajungem deasupra Padinei Sulinar, străbătută de pîrtia cu acelaşi nume. Poteca urcă în serpentine, prin pădure, pe versantul din dreapta Padinei şi Pîrtiei Sulinar, apoi chiar în marginea pîrtiei, de-a lungul sectorului numit Canal, şi din nou în serpentine, prin pădure. Imediat după o bancă de lemn ajungem la un stîlp indicator (1 350 m altitudine) situat la cîţiva zeci de paşi sub refugiul Salvamont – capătul traseului nr. 4 marcat cu punct albastru (45 minute de la Pîrtia Bradul).

De la refugiul Salvamont, poteca, din lungul Pîrtiei Sulinar porneşte spre dreapta (sud). După ¼ oră de urcuş, poteca atinge pîrtia în sectorul Zidul Mare. Urcăm în serpentine versantul puternic înclinat şi după ½ oră de la refugiul Salvamont, ajungem

---

* În vara anului 1978 traseul a fost marcat (cruce roşie).

în traseul nr. 6 (Drumul Albastru) marcat cu bandă albastră. Sîntem la 1 480 m altitudine în marginea de nord-est a Poienii Ruia. De aici se poate ajunge în 20 de minute la cabana Postăvarul, urmînd marcajul bandă albastră al traseului nr. 6.

TRASEE TURISTICE RUTIERE

A. Brașov – Poiana Brașov

Lungimea: 12 km
Diferența de nivel: 430 m

Șoseaua care leagă Brașovul de Poiana Brașov – Drumul Nou al Poienii – a fost deschisă în anul 1965 și, spre deosebire de Drumul Vechi al Poienii (traseul nr. 1), este un drum de culme ce urmează în cea mai mare parte traseul unui vechi drum de care marcat în trecut cu triunghi galben (marcaj aproape complet dispărut).

Prima piatră kilometrică se află între Casa armatei și Biblioteca municipală (590 m altitudine), la capătul inferior al Șirului Livezii (prelungirea spre nord-vest a bulevardului Gh. Gheorghiu-Dej). În apropiere (lîngă Biblioteca municipală) se află și capătul liniei I. T. Brașov nr. 20 spre Poiana Brașov. După Șirul Livezii șoseaua cotește strîns la stînga (sud-est), pe Calea Poienii, deasupra Livezii Poștei. În dreptul Turnului Alb (situat pe stînga) șoseaua cotește la dreapta, apoi descrie două serpentine strînse și se îndreaptă în urcuș moderat spre nord-vest. La circa 2 km de la Casa armatei, șoseaua trece pe lîngă un bufet (în stînga), în stația Warte a liniei 20 (după numele dealului pe care se află) și ultimele case ale Brașovului (Strada Stejerișului). Imediat, după două coturi strînse, care ocolesc pe la nord Dealul Stejeriș, șoseaua trece printr-un sector cu vedere largă spre Țara Bîrsei. La km 4,5, se ajunge la cel mai frumos punct de belvedere de pe traseu, în

Pietriș. Din parcajele amenajate în stînga șoselei (810 m altitudine) se pot admira aproape toate cartierele vechi ale orașului și în primul rînd cartierul Schei, cu biserica Sfîntul Nicolae, situată parcă la picioarele privitorului. În față, de partea cealaltă a văii Scheilor (spre est), se înalță Tîmpa (955 m altitudine).

După km 5 urmează șapte serpentine care formează sectorul cel mai dificil al traseului. După depășirea serpentinelor, șoseaua urcă în general ușor prin pădure, descriind curbe variate. Imediat după km 9 cotește la dreapta (spre sud) și începe să coboare în Poiana de Jos (Poiana Mare).

În apropierea km 10 (din stînga șoselei) se află restaurantul, cabana și popasul Zimbru. În fața cabanei, în dreptul stației liniei 20, șoseaua se apropie la cîțiva metri de Drumul Vechi al Poienii (traseul nr. 1). Urcînd spre sud, la km 12 (1 020 m altitudine), șoseaua intră în stațiunea Poiana Brașov (Poiana de Sus sau Poiana Mică). Acest punct este situat la intersecția cu șoseaua ce coboară la dreapta (vest) spre Rîșnov (traseul B), în apropierea hotel-restaurantului Alpin. Coborînd spre sectorul central al stațiunii, după 200 m se ajunge la un parcaj în marginea căruia este situată stația terminus a liniei de autobuze 20. La 50 m sud de stația terminus (între vila Dispeceratului de cazare O.N.T. și restaurantul Capra Neagră) se află o intersecție: spre stînga (est) se ajunge la hotelul-restaurant Sport; spre dreapta (sud-vest) se ajunge la stațiile telefericelor, trecînd pe lîngă lac, restaurantul Șura Dacilor, Stadion și hotel-restaurant Teleferic.

B. Rîșnov – Poiana Brașov

Lungimea: 11 km
Diferența de nivel: 390 m

Șoseaua modernizată ce urcă din Rîșnov la Poiana Brașov a fost construită în ultimii ani și este în curs de definitivare. Șoseaua este circulabilă, dar nu este aco-

perită cu asfalt decît aproximativ jumătate din traseu – sectorul din Valea Cetății (situația de la sfîrșitul toamnei 1979).

Traseul pornește din centrul orașului Rîșnov (630 m altitudine) și se îndreaptă spre est pe strada Cetății (ca și traseele nr. 26 și 28). Urcînd în lungul Văii Cetății, șoseaua trece pe lîngă un popas, apoi pe lîngă hotel-restaurantul Cetate și un șirand (1 km din centru). Lîngă hotel-restaurantul Cetate, în dreapta șoselei, un stîlp indicator marchează desprinderea traseului nr. 4 Rîșnov – Peștera Rîșnoavei (cruce albastră). La 800 m de hotel șoseaua trece printr-o cheie. Aproape 1 km mai sus, este situat pe partea stîngă un izvor puternic. Șoseaua traversează apoi Valea Cetății și începe să urce în serpentine pe versantul stîng. Cele cinci serpentine de lungimi diferite urcă o diferență de nivel de 150 m. Depășind acest sector, cel mai dificil al traseului, șoseaua ocolește larg bazinul de recepție al Văii Cetății. Trece pe lîngă stîlpul indicator ce marchează desprinderea spre dreapta (sud-est) a traseului nr. 25, Brașov – Peștera Rîșnoavei – Rîșnov (bandă albastră), și ajunge în culmea care desparte valea Cetății de Valea Sticlăriei. Înșeuarea din culme (945 m altitudine) este situată la 6 km de Rîșnov, în marginea Poienii Cristianului și la 4 km de Poiana Brașov. Aici șoseaua intersectează traseele nr. 28 și nr. 29. Traseul nr. 29, Cristian – Poiana Brașov (triunghi roșu), se continuă de aici înainte pe șosea.

Din înșeuarea din marginea Poienii Cristianului, șoseaua coboară în trei serpentine în Valea Sticlăriei, trecînd pe lîngă cabana Vînătorilor (casă de odihnă a M.Ap.N.). În dreptul cabanei se ramifică spre dreapta traseul nr. 28 care urcă în Poiana Brașov prin Valea Poienii. Șoseaua traversează Valea Sticlăriei și începe să urce moderat spre est, pe versantul stîng al unui afluent. Trecînd prin spatele restaurantului Soimul, ajunge în fața hotelului Alpin, intersectînd șoseaua Brașov – Poiana Brașov (1 020 m altitudine). Spre stînga (nordj

se coboară în Brașov (12 km pînă la Casa armatei – vezi traseul A), iar spre dreapta (sud) se îndreaptă pe lîngă complexul comercial Mercur (în stînga) și un mare parcaj (în dreapta), spre sectorul central al stațiunii Poiana Brașov.

C. Predeal – cabana Trei Brazi

Lungime: **4,2 km**
Diferența de nivel: 90 m

Șoseaua se desprinde din Drumul național nr. 1 în nordul Predealului (1 040 m altitudine) în apropierea hotelului Rosmarin și a Oficiului județean de turism Brașov. Are o formă arcuită urcînd pe sub culmea prelungă a Fitifoiului pe la obîrșiile pîraielor afluente Vlădețului.

În primul sector, pînă în marginea nord-vestică a orașului (pensiunea Vlădeț), urcă moderat în serpentine strînse spre sud-vest. Urmează trei sectoare cu pantă lină, orientate sud-vest – nord-vest, unite prin bucle largi situate pe pintenii dintre afluenții pîrîului Vlădeț. Pe acești pinteni sînt întîlnite puncte de belvedere, spre valea Timișului și Masivul Piatra Mare. În lungul șoselei urcă spre cabană și traseul nr. 15 (bandă galbenă).

În ultimul sector, cu o lungime de 300 m, șoseaua orientată nord-sud, străbate înșeuarea dintre culmile Fitifoiului și Morarului, ajungînd la parcajul amenajat în fața cabanei Trei Brazi. În înșeuare sînt întîlnite și traseele nr. 18 (cruce albastră) și nr. 19 (triunghi albastru).

TRASEELE DIN POSTĂVARU

I. TRASEE MARCATE

1. Brașov (bufetul Piatra) – Drumul vechi al Poienii – Poiana Brașov (hotel-restaurant Sport). Marcaj: bandă

roșie. Durata 1½–2 ore; invers: 1 oră. Altitudine plecare: 700 m; sosire: 1 030 m. Traseu ușor vara, moderat iarna. Trasee de legătură: 2, 3, 4, 9, 25 A, B.

2. Brașov (bufetul Piatra) – Pietrele lui Solomon – Poiana Nisipului – Poiana Drester – Poiana Doamnei – Cabana Cristianul Mare. Marcaj: bandă galbenă – marcaj vechi deteriorat în multe sectoare. Durata: 4½–5 ore; invers: 3 ore. Altitudine plecare: 700 m; sosire 1 710 m. Traseu moderat vara, dificil iarna. Trasee de legătură: 1, 3, 25.

3. Poiana Nisipului – Stîna Navri – Poiana Brașov (hotel-restaurant Poiana Ursului). Marcaj: cruce roșie. Durata: 1 oră; invers: ¾ oră. Altitudine plecare: 960 m; sosire: 1 020 m. Traseu ușor vara, moderat iarna. Trasee de legătură: 1, 2, 4, 6, 9, 12.

4. Poiana Brașov (hotel Poiana Ursului) – Poiana Drester – Peștera de Lapte – refugiul Salvamont. Marcaj: triunghi albastru pînă în poiana de la nord-est de carieră; bandă galbenă pînă în Poiana Drester; punct albastru pînă la refugiul Salvamont. Durata: 2 ore; invers: 1½ oră. Altitudine plecare: 1 020 m; maximă: 1 420 m; sosire: 1 350 m. Traseu moderat vara, dificil iarna. Trasee de legătură: 1, 2, 3, 9, 33.

5. Brașov (Crucea Mușicoiului) – Fîntînița Popii – Poiana Stechil. Marcaj: cruce albastră. Durata: 1¼ oră; invers: ¾ oră. Altitudine plecare: 695 m; sosire: 1 027 m. Traseu ușor vara, moderat iarna. Trasee de legătură: 6.

6. Brașov (Poarta Schei) – Șaua Tîmpei – Poiana Stechil – Crucuru Mare – Poiana Ruia – cabana Postăvarul (Drumul Albastru). Marcaj: bandă albastră. Durata: 5 ore; invers: 3½ ore. Altitudine plecare: 595 m; sosire: 1 590 m. Traseu moderat în orice anotimp. Trasee de legătură: 2, 4, 5, 9, 16, 23, 24, 30, 31, 33.

7. Brașov (Magazinul universal Brașov) – Drumul Serpentinelor – vîrful Tîmpa. Marcaj: triunghi roșu. Durata: 1¼–1½ oră; invers ¾–1 oră. Altitudine plecare: 580 m; sosire: 1 020 m. Traseu ușor vara, moderat iarna. Trasee de legătură: 6, 30.

8. Brașov (Magazinul universal Brașov) – Drumul treptelor – vîrful Tîmpa. Marcaj: triunghi galben. Durata: 1¾ oră; invers: 1¼ oră. Altitudine plecare: 580 m; sosire: 955 m. Traseu moderat vara, dificil iarna. Trasee de legătură: 7, 30.

9. Brașov (bufetul Răcădău) – Valea Cetății – Valea cu Apă – Poiana Brașov (hotel Poiana Ursului). Marcaj: triunghi albastru. Durata: 3 ore; invers: 2 ore. Altitudine plecare: 700 m; maximă: 1 110 m; sosire: 1 020 m. Traseu moderat în orice anotimp. Trasee de legătură: 1, 2, 3, 6, 30, 31.

10. Brașov – (cartierul Noua) – Piscu Lung – Crucuru Mic. Marcaj: triunghi galben. Durata: 1¾–2 ore; invers: 1–½ oră. Altitudine plecare: 650 m; sosire: 1 040 m. Traseu moderat în orice anotimp. Trasee de legătură: 11, 31.

11. Cabana Dîmbu Morii – Larga Mare – Brașov (cartierul Noua). Marcaj: bandă roșie – în parte deteriorat. Durata: 1½ oră; invers; 1¾ oră. Altitudine plecare: 690 m; maximă: 750 m; sosire: 615 m. Traseu ușor în orice anotimp. Trasee de legătură: 10; spre Piatra Mare 4, 5, 6, 7.

12. Vîrful Postăvaru – Drumul Șerpilor – Valea Dragă – Timișu de Jos. Marcaj: bandă albastră – în parte deteriorat. Durata: 2½ ore; invers: 4 ore. Altitudine plecare: 1 799 m; sosire: 740 m. Traseu dificil vara, inaccesibil iarna. Trasee de legătură: 24, 32.

13. Timișu de Sus (halta C.F.R.) – Valea Calului – Cheile Rîșnovului – cabana Cheia. Marcaj: triunghi roșu. Durata: 3 ore; invers: același timp. Altitudine

plecare: 790 m; maximă: 1 060 m; sosire: 690 m. Traseu moderat în orice anotimp. Trasee de legătură: 14, 15, 19, 20, 21, 22.

14. Cabana Timiș – cabana Poiana Secuilor – valea Tocilița – Cheile Rîșnovului. Durata: 2¹/₄–2¹/₂ ore; invers: același timp. Altitudine plecare: 885 m; maximă; 1 090 m; sosire: 810 m. Marcaj: triunghi galben. Traseu moderat în orice anotimp. Trasee de legătură: 13, 15, 19.

15. Predeal – cabana Trei Brazi – cabana Poiana Secuilor – Spinarea Calului – cabana Cristianul Mare. Marcaj: bandă galbenă. Durata: 5–5¹/₂ ore; invers: 4 ore. Altitudine plecare: 1 040 m; sosire: 1 710 m. Traseu dificil vara, inaccesibil iarna. Trasee de legătură: 2, 12, 13, 14, 16, 18, 19, C.

16. Cabana Postăvarul – Poiana Trei Fetițe. Marcaj: bandă galbenă. Durata: ¹/₂ oră; invers: 20 minute. Altitudine plecare: 1 590 m; sosire: 1 620 m. Traseu ușor în orice anotimp. Trasee de legătură: 6, 15, 23, 24.

17. Predeal – Gîlma Mare – Sanatoriul climateric (șoseaua Predeal – Pîrîul Rece). Marcaj: bandă albastră. Durata: ³/₄–1 oră; invers: același timp. Altitudine plecare: 1 040 m; maximă: 1 210 m, sosire: 1 030 m. Traseu ușor în orice anotimp. Trasee de legătură: 15, 18.

18. Cabana Trei Brazi – Fitifoiul – șoseaua Predeal – Rîșnov (cu variantă spre Predeal) Marcaj: cruce albastră. Durata: 1–1¹/₄ oră; invers: 1¹/₂–2 ore. Altitudine plecare: 1 130 m; maximă: (1 290 m; sosire: 1 090 m. Traseu ușor vara, moderat iarna. Trasee de legătură: 15, 17, 19, C.

19. Cabana Pîrîul Rece – cabana Trei Brazi – Dealul cu Mesteacăn – Cheile Rîșnovului – cabana Cheia. Marcaj: triunghi albastru. Durata: 4–4¹/₂ ore; în sens invers: același timp. Altitudinea plecare: 1 060 m; maximă: 1 110 m; sosire: 690 m. Traseu ușor vara, mode-

rat iarna. Trasee de legătură: 13, 14, 15, 20, 21, 22, C.

20. Cabana Cheia – Cheișoara – Rîpa Dracului – Poiana Brașov (Patinoarul artificial). Marcaj: bandă albastră. Durata: 3½ ore; invers: 2½ ore. Altitudine plecare: 690 m; sosire: 1 020 m. Traseu moderat vara (cu excepția sectorului de chei, dificil), greu accesibil iarna. Trasee de legătură: 13, 14, 19, 21, 22, 23, 28.

21. Poiana Brașov (Patinoarul artificial) – Prăpastia Lupului – Poiana Popii – Avenul Groapa de Aur – cabana Cheia. Marcaj: punct roșu. Durata: 3½ ore; invers: 4¼ ore. Altitudine plecare: 1 020 m; maximă: 1 100 m; sosire: 690 m. Traseu moderat vara, dificil iarna, cu excepția sectorului Groapa de Aur – Valea Poienii, dificil vara și impracticabil iarna. Trasee de legătură: 13, 14, 19, 20, 22, 23, 28.

22. Poiana Brașov – (Patinoarul artificial) – Pîrtia Lupului – Groapa Lungă – Cheișoara – cabana Cheia. Marcaj: punct roșu. Durata: 2½ ore; invers: 3½ ore. Altitudine plecare: 1 020 m; maximă: 1 100 m; sosire: 690 m. Traseu moderat în orice anotimp. Trasee de legătură: 13, 14, 19, 20, 21, 23.

23. Poiana Brașov (Patinoarul artificial) – Prăpastia Lupului – Poiana Cristianu Mare – cabana Postăvarul. Marcaj: cruce albastră pînă la Poiana Cristianului Mare; în continuare marcaj cruce roșie. Durata: 2 ore; invers: 1½ oră. Altitudine plecare: 1 020 m; sosire: 1 590 m. Traseu moderat, accesibil în orice anotimp. Trasee de legătură: 16, 20, 21, 22, 24, 28.

24. Poiana Brașov (restaurantul Capra Neagră) – Izvorul din Pietriș – Poiana Cristianului Mare – cabana Postăvarul – cabana Cristianul Mare – vîrful Postăvaru. Marcaj: cruce roșie pînă la cabana Postăvarul; în continuare fără marcaj. Durata: 3 ore; invers: 2 ore. Altitudine plecare: 1 015 m; sosire: 1 799 m. Traseu moderat, accesibil în orice anotimp. Trasee de legătură: 1, 16, 23, 33, A.

25. Braşov (bufetul Piatra) – Drumul lui Gunesch – Valea Sticlăriei – Poiana Cristianului – Peştera Rîşnoavei – Valea Popii – Rîşnov. Marcaj: bandă roşie la început (sector comun cu traseul nr. 1); în continuare bandă albastră. Durata: 4 ore; invers: 4½ ore. Altitudine plecare: 700 m; maximă: 935 m; sosire: 640 m. Traseu moderat, accesibil în orice anotimp. Trasee de legătură: 1, 26, 27, 28, 29, A.

26. Rîşnov – hotelul Cetate – Poiana Sub Padină – Peştera Rîşnoavei. Marcaj: cruce albastră pînă în Poiana Sub Padină; în continuare bandă albastră. Durata: 1¾ oră; invers: 1¼ oră. Altitudine plecare: 640 m; sosire: 860 m. Traseu uşor vara, moderat iarna. Trasee de legătură: 25, 27, 28, B.

27. Peştera Rîşnoavei – Bisericuţa Păgînilor. Marcaj: triunghi galben. Durata: ½ oră; invers: 20 minute. Altitudine plecare: 860 m; sosire: 920 m. Traseu uşor accesibil în orice anotimp. Trasee de legătură: 25, 26.

28. Rîşnov – Valea Cetăţii – Valea Poienii – Poiana Braşov (Patinoarul artificial). Marcaj: cruce galbenă. Durata: 3 ore; invers: 2 ore. Altitudine plecare: 630 m; sosire: 1 020 m. Traseu moderat, accesibil în orice anotimp. Trasee de legătură: 20, 21, 22, 23, 25, 26, 29, B.

29. Cristian – Poiana Cristianului – Poiana Braşov (hotel Alpin). Marcaj: triunghi roşu. Durata: 3½ ore; invers: 2½ ore. Altitudine plecare: 500 m; sosire: 1 020 m. Traseu moderat, accesibil în orice anotimp. Trasee de legătură: 25, 28, A.

29 bis. Braşov (bufetul Piatra) – Valea Dracului – km 6 (şoseaua Braşov – Poiana Braşov) – Stejerişul Mare. Marcaj: triunghi roşu. Durata: 1¾ oră; invers: 1 oră. Altitudine plecare: 700 m; sosire 960 m. Traseu uşor vara, moderat iarna.

II. TRASEE NEMARCATE

30. Braşov – (Magazinul universal Braşov) – Curmătură – Izvorul lui Ion – vîrful Tîmpa. Durata: 2 ore;

invers: 1¼ oră. Altitudine plecare: 580 m; sosire: 955 m. Traseu uşor vara, moderat iarna. Trasee de legătură: 6, 7, 9.

31. Braşov (cartierul Temelia) – Kermen – Groapa lui Simion. Durata: 3 ore; invers: 2 ore. Altitudine plecare: 610 m; sosire: 1 320 m. Traseu moderat vara, dificil iarna. Trasee de legătură: 6, 10.

32. Timişu de Jos (halta C.F.R.) – Lamba Mare – Culmea Crucurului. Marcaj: cruce albastră. Durata: 3 ore; invers: 1¾ oră. Altitudine plecare: 705 m. Sosire: 1 435 m. Traseu moderat vara, dificil iarna. Trasee de legătură: 2, 4, 6. Traseu recent marcat în întregime.

33. Poiana Braşov (restaurantul Capra Neagră) – Poteca Sulinar – Poiana Ruia. Marcaj: cruce roşie. Durata: 1½ oră; invers: 1 oră. Altitudine plecare: 1 015 m; sosire: 1 480 m. Traseu moderat, accesibil în orice anotimp. Trasee de legătură: 1, 6, 24, A. Traseu marcat în anul 1978.

III. TRASEE AUTO

A. Braşov – Poiana Braşov. Lungime: 12 km. Diferenţa de nivel: 430 m. Trasee de legătură: 1, 3, 4, 9, 20, 21, 22, 23, 24, 25, B.

B. Rîşnov – Poiana Braşov. Lungime: 11 km. Diferenţa de nivel: 390 m. Trasee de legătură: 1, 20, 25, 26, 28, 29, A.

C. Predeal – cabana Trei Brazi. Lungime: 4,2 km. Diferenţa de nivel: 90 m. Trasee de legătură: 15, 18, 19.

August 1977

Bibliografie

BINDER, P. (1973) – *Oronime derivate din antroponime in Munții Brașovului.* Limba română nr. 6

GIURGIU, V. – GIURGIU, M. (1976), – *Peștera de Lapte (Mas. Postăvarul)* – Caietul Cercului de Speologie „Emil Racoviță", București, nr. 4, Tip. Centr. Univ. București.

FLORICIOIU, AL. (1969) – *Postăvarul – Piatra Mare.* Edit. C.N.E.F.S., București.

DONE, A. (1976) – *Avenul Gaura de Aur – (M. Postăvarul)* – Caietul Cercului de Speologie „Emil Racoviță", București, nr. 4, Tip. Centr. Univ. București.

GOLOGAN, GH., NEAGU, GH. (1976) – *Amenajarea și întreținerea pîrtiilor de schi.* Arhitectura nr. 6.

KARGEL, W. (1976) – *Trasee alpine în Carpați.* Edit. Sport-turism, București.

MICALEVICH-VELCEA, VALERIA (1961) – *Munții Bîrsei. Observații geomorfologice preliminare.* Probl. de geogr., VIII.

MORARIU, I., ULARU, P., CIOCHIA, V. (1966) – *Ce ocrotim din natura regiunii Brașov.* Brașov.

NEAGU, GH., (1976) – *Poiana Brașov, o stațiune în plină dezvoltare.* Arhitectura nr. 6.

PUȘCARIU, S. (1977) – *Brașovul de altădată.* Edit. Dacia, Cluj-Napoca.

SĂNDULESCU, M. (1964) – *Structura geologică a Masivului Postăvaru – Runcu (Munții Brașovului).* An. Com. Geol., XXXIV, II, București.

WACHNER, H. (1934) – *Kronstädter Heimat – und Wanderbuch.* Kronstadt-Brașov.

* * * (1966) – *Atlasul climatologic al R. S. România.* Institutul meteorologic, Bucureşti.

* * * (1967) – *Clima R. S. R., vol. II. Date meteorologice.* Ed. a II-a, Institutul meteorologic, Bucureşti.

* * * (1886) – *Terrain – und Wegkarte des Schuler-Gebirges auf Grund der Waldvermessung vom Jahre 1885, und 1886.* Masstab 1 :30 000. Verlag von Albrecht & Zillich in Kronstadt.

* * * *Harta turistică – Postăvarul şi Piatra Mare la scara 1:30 000,* Touring Clubul României, Institutul cartografic „Unirea" Braşov.

Cuprins

Cuvint inainte 5

I. CARACTERIZARE GEOGRAFICA 7

Localizare 7
Relieful şi constituţia geologică 10
Clima 14
Reţeaua hidrografică 15
Solurile 16
Vegetaţia şi fauna 17
Ocrotirea naturii 18

II. TURISM 21

Căi de acces şi mijloace de transport . . . 21
Localităţi şi cabane de acces 24
Marcaje şi poteci 29
Alpinism 31
Turismul de iarnă şi schiul 32

III. TRASEE TURISTICE 44

Trasee marcate 44

1. Braşov – Drumul vechi al Poienii – Poiana Braşov 44
2. Braşov – Pietrele lui Solomon – Poiana Nisipului – Poiana Drester – Poiana Doamnei – cabana Cristianul Mare . 46
3. Poiana Nisipului – Stîna Navri – Poiana Braşov 49
4. Poiana Braşov – Poiana Drester – Peştera de Lapte – refugiul Salvamont . . . 52
5. Braşov – Fîntînița Popii – Poiana Stechil 53
6. Braşov – Şaua Tîmpei – Poiana Stechil – Crucuru Mare – Poiana Ruia – cabana Postăvarul 54

7. Braşov – Drumul Serpentinelor – vîrful Tîmpa 58
8. Braşov – Drumul Treptelor – vîrful Tîmpa 62
9. Braşov – Valea Cetăţii – Valea cu Apă – Poiana Braşov 64
10. Braşov – Piscu Lung – Crucuru Mic . . 67
11. Cabana Dîmbu Morii – Larga Mare – Braşov 68
12. Vîrful Postăvaru – Drumul Şerpilor – Valea Dragă – Timişu de Jos 69
13. Timişu de Sus – Valea Calului – Cheile Rîşnovului – cabana Cheia 72
14. Cabana Timiş – cabana Poiana Secuilor – valea Tocilita – Cheile Rîşnovului . . 73
15. Predeal – cabana Trei Brazi – cabana Poiana Secuilor – Spinarea Calului – cabana Cristianul Mare 74
16. Cabana Postăvarul – Poiana Trei Fetiţe 76
17. Predeal – Gîlma Mare – Sanatoriul climateric 77
18. Cabana Trei Brazi – Fitifoiu – şoseaua Predeal – Rîşnov 78
19. Cabana Pîrîul Rece – cabana Trei Brazi – Dealul cu Mesteacăn – Cheile Rîşnovului – cabana Cheia 79
20. Cabana Cheia – Cheişoara – Rîpa Dracului – Poiana Braşov 80
21. Poiana Braşov – Prăpastia Lupului – Poiana Popii – Avenul Groapa de Aur – cabana Cheia 83
22. Poiana Braşov – Pîrtia Lupului – Groapa Lungă – Cheişoara – cabana Cheia . 86
23. Poiana Braşov – Prăpastia Lupului – Poiana Cristianul Mare – cabana Postăvarul 88
24. Poiana Braşov – Izvorul din Pietriş – Poiana Cristianului Mare – cabana Postăvarul – cabana Cristianul Mare – vîrful Postăvaru 89
25. Braşov – Drumul lui Gunesch – Valea Sticlăriei – Poiana Cristianului – Peştera Rîşnoavei – Valea Popii – Rîşnov . . . 93
26. Rîşnov – hotelul Cetate – Poiana Sub Padină – Peştera Rîşnoavei 96
27. Peştera Rîşnoavei – Bisericuţa Păgînilor 98
28. Rîşnov – Valea Cetăţii – Valea Poienii – Poiana Braşov 99
29. Cristian – Poiana Cristianului – Poiana Braşov 101

29 bis. Braşov – Valea Dracului – kilometrul 6 – Stejerişul Mare 102

Trasee nemarcate 104

30. Braşov – Curmătură – Izvorul lui Ion – vîrful Timpa 104
31. Braşov – Kermen – Groapa lui Simion . 106
32. Timişu de Jos – Lamba Mare – Culmea Crucurului 108
33. Poiana Braşov – Poteca Sulinar – Poiana Ruia 110

Trasee turistice rutiere 111

A. Braşov – Poiana Braşov 111
B. Rîşnov – Poiana Braşov 112
C. Predeal – cabana Trei Brazi 114

Traseele din Postăvaru 114

Bibliografie 121

Tabel nr. 4. Locurile de cazare din Munții Postăvaru

Nr. crt.	Unitatea de cazare	Localizare	Altitudine absolută (ms)	Capacitate de cazare	Alimentație publică	Dotări	Telefon	Căi de acces	Observații
1	Hotel-cabană Cristianul Mare	Masivul Postăvaru	1 710	56 locuri; camere 2—20 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	3 A Poiana Brașov	Traseele nr 2, 12, 15, 24	O.N.T Brașov
2	Hotel-cabană Postăvarul	Masivul Postăvaru	1 590	72 locuri; camere 2—8 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	3 B Poiana Brașov	Traseele nr 6, 16, 23, 24	O.N.T Brașov
3	Hotel cabană Zimbru	Poiana Brașov	945	26 locuri; camere 2—4 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire gaze; curent electric	30 Poiana Brașov	Traseele nr 1 25; șoseaua Brașov—Poiana Brașov	O.N T Brașov
4	Popas Zimbru	Poiana Brașov	945	10 locuri; căsuțe cu 2 paturi	restaurantul hotelului Zimbru		30 Poiana Brașov	Traseele nr 1 25; șoseaua Brașov—Poiana Brașov	O.N.T Brașov, suprafața de campare de 2 100 m.p.
5	Popas Dîrste	Valea Timișului	655	58 locuri; căsuțe cu 2 paturi	restaurant	apă curentă, curent electric	59080 Brașov	Șoseaua Brașov—Predeal	O.J.T Predeal
6	Hotel-cabană Dîmbul Morii	Timișu de Jos	690	176 locuri; camere 2—4 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	59060 Brașov	Traseul nr 11	O.J.T Predeal Cazare în corpul central și în cinci vile
7	Hotel-cabană Timiș	Timișu de Sus	885	14 locuri; camere 2—3 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	56116 Predeal	Traseul nr 14; șoseaua Brașov—Predeal	O.J.T Predeal
8	Hotel-cabană Poiana Secuilor	Predeal	1 070	53 locuri; camere 2—4 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	—	Traseele nr 14, 15	O.J.T Predeal
9	Hotel-cabană Trei Brazi	Predeal	1 130	72 locuri; camere 2 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	56284 Predeal	Traseele nr 15, 18, 19; șoseaua Predeal—Trei Brazi	O.J.T Predeal O.J.T Predeal
10	Cabana Pîrîul Rece	Pîrîul Rece	1 060	—	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	56221 Predeal	Traseul nr. 19; șoseaua Rîșnov—Predeal	B.T T
11	Cabana Cerbul	Pîrîul Rece	980	—	restaurant	apă curentă, curent electric	1 Pîrîul Rece	Șoseaua Rîșnov—Predeal	O.J.T Predeal
12	Cabana Cheia	Rîșnov	690	47 locuri; camere 3—4 paturi	restaurant	apă curentă, curent electric	53110 Rîșnov	Traseele nr 13, 14, 19, 20, 21, 22	O.J.T Predeal
13	Hotel Cetate	Rîșnov	680	30 locuri; camere 2—4 paturi	restaurant	apă curentă, încălzire centrală, curent electric	53066 Rîșnov	Traseele nr 26, 8; șoseaua Rîșnov—Poiana Brașov	O.J.T Predeal

Bun de tipar: 15.09.1980
Coli de tipar: 5,25

Lucrarea executată la Întreprinderea poligrafică Sibiu

Lei 7

editura
sport-
turism

MN